דער פונק
THE SPARK

INTERNATIONAL WORKERS ORDER

VOL. II., No. 2, OCTOBER, 1931.

2טער יאָרגאַנג, נומ. 2. אָקטאָבער, 1931

צו וואָס אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן פאַרבאַנד?
די לינקע גרופּן אין די רעכטע יוניאָנס
אַרבעטער קלאַס קעגן קאַפּיטאַליסטישן קלאַס

(וועגן דער איצטיקער וואַל־קאַמפּאַניע).

אונזער קאַמפּאַניע פאַר דער „מאָרגן פרייהייט"

די פּראָבלעם פון שטרייכן מיטגלידער אין אָרדן
פון ווילאיאם ווייגער

מיטן פּנים צו דער פאַבריק
פון ל. קאַנדעלאָ

סאָציאַלע און קולטורעלע פּראָבלעמען פונם אינט. ארב. אָרדן
פון דוד סיגעל

אַ קולטור־אַפּאַראַט פאַר אונזערע ברענטשעס
פון י. פינקלשטיין

ניו יאָרקער שטאָט קאָמיטעט צייכנט אָן אַ קולטור־פּראָגראַם פאַרן ווינטער־סעזאָן
פון נ. שייפער

פון שול אין אַרטעף און צוריק
פעליעטאָן און צייכנונג
פון יאָסל קאָטלער

קאָנען מיר בויען די שולן אַלס אַ מאַסן־אָרגאַניזאַציע?
פון ר. זאַלצמאַן

שול־פאַראיינען
פון א. מייזעל

בויענדיק אַ יוגנט סעקציע פונם אינט. ארב. אָרדן
פון דוד גרין

דער אינט. ארב. אָרדן און דער קאַמף פאַר סאָצ. פאַרזיכערונג
פון ש. אַלמאַזאָוו

דער יאָמער אפן אייגענעם קבר
(וועגן „מוירדזשער פון א. ר. און אינדעפּענדענט א. ר.)
פון ווילאיאם אייבראַמס

באָנגעלאָ נומער 25
(בילדער פון קעמפּ קינדערלאַנד)
פון שלמה דאַווידמאַן

וואָס טוט זיך אין אונזער אָרדן

פון ר. ז.

אונזערע פּלענומס אין שיקאַגע, קליוולאַנד, דעטראָיט און קאָנעטיקוט.

Bi-monthly: May-June, August-September, January - February; Monthly: March, April, July, October, November and December.

Application for Entry as Second Class Matter at the Post Office of New York, N. Y. Pending.

Subscription $1.00 per year.

פרייז צען סענט

דער אינט. אַרב. אָרדן און די לינקע גרופּן קלאוק און דרעסמאַכער אין דער אינטערנעשאָנאַל

געערטע חברים: —

איך ווענדע זיך צו אייך מיט אַן ענין, וואָס איז, לויט מיין מיינונג, פון גרויס וויכטיקייט פאַר דער ברייטער מיטגלידערשאַפט פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

ווי איר ווייסט זייגען לינקע גרופּן אָרגאַניזירט געוואָרן צווישן די קלאוק און דרעסמאַכער, וואָס זייגען רעגיסטרירט אין דער אינטערנעשאָנעל גאַרמענט וואָירקערס יוניאָן. פאַר די פאָר מאָנאַטן, וואָס די גרופּן עקזיסטירן האָבן זיי שוין באַוויזן צו אויסאיבן אַ גרויסן איינפלוס אויף די ברייטע מאַסן קלאוק און דערסמאַכער, און די צאָל מיטגלידער פון די גרופּן איז גאַנץ באַדייטנד אויסגעוואָקסן. די לינקע אָפּאָזיציע איז איצט פּאַקטיש די איינציקע וואָס פירט אָן דעם טאָג־טעגלעכן קאַמף געגן דער פאַררעטערישער פּאָליסי פון די ביוראָקראַטן אונטער וואָס פאַר אַ מאַסקע זיי זאָלן ניט גיין, און פאַר אַ פּאָליסי פון קלאָסן קאַמף, און אַז מיר זייגען אַ כח און מ'מוז זיך מיט אונז רעכענען האָבן געצייגט פיל מיטינגען, וואו די שווארצע, געלע און די לאווסטאַניסטישע חברה האָבן זיך צוזאַמען פאַראייניקט אום כדי אונז נידערשטימען.

ווי דערשטוינט בין איך געוואָרן, ווען איך האָב פאַרגעשלאָגן איינציקע קלאָוקמאַכער, מיטגלידער פון אָרדן זיי זאָלן ווערן אַקטיוו אין די לינקע גרופּן, באַזוכן מיטינגען א. א. וו., האָבן זיי מיר געענטפערט: „וואָס בלאָפט איר אונז, וואָס מיר לינקע, ווען מיר לינקע, עס איז אַ פייק". וועמעס שולד ס'איז פאַר זייער שטעלונג וויל איך איצט ניט וויסן, אָבער אין זאַך איז נויטיק אין דאָס איז אַז איר זאָלט מאַכן קלאָר די שטעלונג פון אָרדן אויף די שפּאַלטן פון „פונק". אין אָרדן, ווי ווייט מיר איז באַקאַנט געפינען זיך אַ פאָר טויזנט מיטגלידער וועלכע געהערן געגן זייער ווילן צו די אָך און ווי יוניאָנס, אָבער דאָס מיינט ניט אַז מען דאַרף בלייבן גלייכגילטיק און לאָזן די פייקערס נאַרן די אַרבעטער. נאָך מיין מיינונג דאַרף יעדער מיטגליד פון אָרדן, וואָס געהערט צו די א. פ. ל. יוניאָנס, ווערן מיטגלידער פון די לינקע גרופּן און העלפן אָנפירן דעם קאַמף. מיר רעכענען זיך און מיר זייגען אַ טייל פון דער לינקער באַנועגונג.

י. טאַביאָס, מיטגליד פון בר. 24

דערקלערונג פון בר. 223 א. א. אָ. וועגן דער אויסשליסונג פונם אָפּהאָלסטערי באָס דזשאָן לעסין

די קאָמיטע וועלכע איז דערוויילט געוואָרן באַם מיטינג פון בר. 223 א. א. דעם 25־טן סעפּטעמבער, וועגן דער לעסין־קייס, האָט אויף איר זיצונג דעם 30־טן סעפּטעמבער, אויסהערנדיק דזשאָן לעסין, זיין סטרייקנדן אַרבעטער לואי פישער און אַנדערע, אָנגענומען פאָלגנדע רעזאָלוציע:

„געמענדיק אין אַכט, אַז לעסין האָט באַשעפטיקט סקעבס און האָט זיך באַנוצט מיט דעטעקטיווס און פּאָליציי קעגן זייגע סטרייקנדע ארבעטער, מיטן אויסרייד אַז די פּיקעטס האָבן באַ אים קאָליע געמאַכט אַ וואַרניש, אַז לעסין האָט דעם 18־טן סעפּטעמבער אָנגעוויזן דער פּאָליציי אויף לואי פישער, וועלכער האָט פּרידלעך געפּיקעט דעם שאָפּ פון לעסין און וואַרען אויף 91 איסט בראָדוויי און האָט אים געהייסן אַרעסטירן — באַשליסט די קאָמיטע איינשטימיק:

1) אויסצושליסן לעסינען פון א. אָ. אָ.
2) אָפּקערן זיך פון אים מיט עקל פאַר זייגע מיאוסע מאַטן.
3) שטיצן דער אינדאַסטריעל אפּהאָלסטערי יוניאָן אין איר גערעכטן קאַמף.
4) פאַרעפנטלעכן די רעזאָלוציע אין „מאָרגן פרייהייט" און אין „פונק".

די קאָמיטע:

אַראָנין, באַקאַל, מרגלית, סלוצין און ראַפּאָפּאָרט.

וואָס זאָלן מיר טאָן מיט אונזערע אַרבעטלאָזע מיטגלידער פון אָרדן

מיין פּלאַן איז: זאָל דער שטאַט־קאָמיטעט אָדער די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע גרינדן אַ לייקאָסע פון וועלכע די ברענטשעס זאָלן קענען לייען געלט גוט צו מאַכן זייערע בילס. דאַן וועלן די ברענטשעס אַרויס פון געפאַר. זיי וועלן צו יעדער צייט זיין גוטשטייענדיק אין אָפּיס. און צו דער זעלבער צייט וועלן זיי קאָנען וואַרטן די מיטגלידער מיט זייערע בילס. דאָס וועט זיין אַ געווינס פאַר די ברענטשעס און אויך פאַר'ן אָרדן. מיר וועלן ניט פאַרלירן קיין מיטגלידער.

בערעזניאַק, מיטגליד דזשאַן ריד ברענטש 134 א. א. אָ.

קאַרל ליבקנעכט בר. 76, פילאַדעלפיא

באַ אַ גוט באַזוכטן מיטינג פון קאַרל ליבקנעכט, ברענטש 76, האָט חבר בענדזשאַמין לוויי, צו דער געלעגנהייט פון זיין 25 יאָריקן חתונה יובילוי, געגעבן 25 דאָלאַר צום ברענטש, וועלכע זאָלן איינגעטיילט ווערן אויף פאָלגנדן אופן: 10 דאָלער דער „מאָרגן־פרייהייט", 10 דאָלער דער שול נומער 5, וואו חבר לוויי איז אַ טעטיקער טוער און מיטגליד פון דער פאַרוואַלטונג, און 5 דאָלער פאַר די סטרייקנדע קוילן גרעבער.

דער ברענטש האָט די סומע גלייך איבערגעגעבן אין די געהעריקע אינסטיטוציעס.

דזש. קאַרט, סעקרעטאַר.

דאַנקזאָגונג

מיר די מיטגלידער פון ברענטש 60 א. אָ. אָ. באַדאַנקען די אַלטע באַאַמטע פאַר זייער גוטער אַרבעט וועלכע זיי האָבן געטאָן פאַר אונזער ברענטש, און ספּעציעל צו חבר איזע גרינבוים.

רעזאָלוציע קאָמיטע:

א. פּאָלישוק.
וו. פריינק

באַגריסונג

מיר די מיטגלידער פון קלמן מרמר בר. 170 א. אָ. אָ. ששעלסי־מאַס, שיקן אונזער באַגריסונג צו חבר און חבר'טע א. געסין מיט זייער ניי געבאָרענעם זון און ווינטשן זיי, אַז זיי זאָלן דערציען זייער זון אין דעם גייסט פון אַרבעטער אידעאַל און ער זאָל אויפוואַקסן אַ געזונטער קעמפער פאַרן אַרבעטער קלאַס.

עליע געלערמאַן, רעק. סעק.

מיטגעפיל־רעזאָלוציעס

די עקזעקוטיווע פון קאַרל ליבקנעכט בר. 141 א. אָ. אָ. האָליוואוד, קאַליפאָרניע, דריקט אויס איר פאַרדרוס פאַר ניט האָבן מיט זיך אונזער האָספּיטאַלער חבר'טע טאַריש, און האָפט, אַז זי וועט ווי צום שנעלסטן געזונט ווערן און זיין מיט אונז און צוזאַמען העלפן מאַכן דעם ברענטש פאַר אַן אַרבעטער־פעסטונג אין האָליוואוד.

ב. ראַפּאָפּאָרט, סעק.

ברענטש 77 א. אָ. אָ. דריקט אויס זיין טיפן טרויער נאָך דעם פאַרלוסט פון חבר גאָלד. דורך זיין טויט האָט די רעוואָלוציאָנערע ארבעטער באַוועגונג אין טאָראָנטאָ פאַרלאָרן איינעם פון אירע אָנגעזעענע פירער. ס'איז נישט געווען קיין צווייג, וואו ער זאָל נישט זיין אַקטיוו און מיט זיין אָנוועזנהייט אריינברענגען מוט און לעבן. זאָל דער פאַרלוסט פון חבר גאָלד באַוועגן די איבריקע חברים צו ווערן אַקטיוו אויף דעם רעוואָלוציאָנערן געביט און דערפילן דעם וואוכטש פאַר וועלכן חבר גאָלד האָט געווידמעט זיין לעבן.

פ. באַבאַד־לימאַן, פּרעס־קאָמיטע.

מיר די מיטגלידער פון לענין בר. 96 שטייען מיט געבויגענע קעפּ פאַרן פרישן קבר פון אונזער פאַרשטאָרבענעם חבר א. ווינגאַק. וועלכער איז אַלע זיינע יאָרן געשטאַנען אין די רייען פון די קלאַסן־באַוואוסטזיניקע אַרבעטער און האָט מוטיק געקעמפט קעגן די יוניאָן־פאַרפירער פון זיין טרייד, פון וואַנען ער איז פאַרטריבן געוואָרן. אין פאָרזעצן דעם קאַמף פאַר זיין אידעאַל געפינען מיר אונזער טרויסט.

ל. ליבא, פינ. סעק.

מיר די מיטגלידער פון ברענטש 169, אינט. אַרב. אָרדן, דריקן אויס אונזער מיטגעפיל צו דער פרוי און קינדער פון אונזער חבר מאָרים קאַזלאָווסקי, וואָס איז געשטאָרבן שבת, סעפּטעמבער דעם 5טן. נאָך אַן אָפּעראַציע אויף אַפּענדיסיטיס. מיר האָפן, אַז אין דער אַרבעט פאַר דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג וועלן זיי זייער טרויסט געפינען.

מ. קיילעס, סעק.

דער אינט. אַרב. אָרדן און די לינקע גרופּן קלאוק און דרעסמאַכער אין דער אינטערנעשאָנאַל

געערטע חברים: —

איך ווענדע זיך צו אייך מיט אַן ענין, וואָס איז, לויט מיין מיינונג, פון גרויס וויכטיקייט פאַר דער ברייטער מיטגלידערשאַפט פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

ווי איר ווייסט זייגען לינקע גרופּן אָרגאַניזירט געוואָרן צווישן די קלאוק און דרעסמאַכער, וואָס זייגען רעגיסטרירט אין דער אינטערנעשאָנעל גאַרמענט וואָירקערס יוניאָן. פאַר די פאָר מאָנאַטן, וואָס די גרופּן עקזיסטירן האָבן זיי שוין באַוויזן צו אויסאיבן אַ גרויסן איינפלוס אויף די ברייטע מאַסן קלאוק און דערסמאַכער, און די צאָל מיטגלידער פון די גרופּן איז גאַנץ באַדייטנד אויסגעוואָקסן. די לינקע אָפּאָזיציע איז איצט פּאַקטיש די איינציקע וואָס פירט אָן דעם טאָג־טעגלעכן קאַמף געגן דער פאַררעטערישער פּאָליסי פון די ביוראָקראַטן אונטער וואָס פאַר אַ מאַסקע זיי זאָלן ניט גיין, און פאַר אַ פּאָליסי פון קלאָסן קאַמף, און אַז מיר זייגען אַ כח און מ'מוז זיך מיט אונז רעכענען האָבן געצייגט פיל מיטינגען, וואו די שווארצע, געלע און די לאווסטאַניסטישע חברה האָבן זיך צוזאַמען פאַראייניקט אום כדי אונז נידערשטימען.

ווי דערשטוינט בין איך געוואָרן, ווען איך האָב פאַרגעשלאָגן איינציקע קלאָוקמאַכער, מיטגלידער פון אָרדן זיי זאָלן ווערן אַקטיוו אין די לינקע גרופּן, באַזוכן מיטינגען א. א. וו., האָבן זיי מיר געענטפערט: „וואָס בלאָפט איר אונז, וואָס מיר לינקע, ווען מיר לינקע, עס איז אַ פייק". וועמעס שולד ס'איז פאַר זייער שטעלונג וויל איך איצט ניט וויסן, אָבער אין זאַך איז נויטיק אין דאָס איז אַז איר זאָלט מאַכן קלאָר די שטעלונג פון אָרדן אויף די שפּאַלטן פון „פונק". אין אָרדן, ווי ווייט מיר איז באַקאַנט געפינען זיך אַ פאָר טויזנט מיטגלידער וועלכע געהערן געגן זייער ווילן צו די אָך און ווי יוניאָנס, אָבער דאָס מיינט ניט אַז מען דאַרף בלייבן גלייכגילטיק און לאָזן די פייקערס נאַרן די אַרבעטער. נאָך מיין מיינונג דאַרף יעדער מיטגליד פון אָרדן, וואָס געהערט צו די א. פ. ל. יוניאָנס, ווערן מיטגלידער פון די לינקע גרופּן און העלפן אָנפירן דעם קאַמף. מיר רעכענען זיך און מיר זייגען אַ טייל פון דער לינקער באַוועגונג.

י. טאַביאָס, מיטגליד פון בר. 24

דערקלערונג פון בר. 223 א. א. אָ. וועגן דער אויסשליסונג פונם אָפּהאָלסטערי באָס דזשאָן לעסין

די קאָמיטע וועלכע איז דערוויילט געוואָרן באַם מיטינג פון בר. 223 א. א. דעם 25־טן סעפּטעמבער, וועגן דער לעסין־קייס, האָט אויף איר זיצונג דעם 30־טן סעפּטעמבער, אויסהערנדיק דזשאָן לעסין, זיין סטרייקנדן אַרבעטער לואי פישער און אַנדערע, אָנגענומען פאָלגנדע רעזאָלוציע:

„געמענדיק אין אַכט, אַז לעסין האָט באַשעפטיקט סקעבס און האָט זיך באַנוצט מיט דעטעקטיווס און פּאָליציי קעגן זייגע סטרייקנדע ארבעטער, מיטן אויסרייד אַז די פּיקעטס האָבן באַ אים קאָליע געמאַכט אַ וואַרניש, אַז לעסין האָט דעם 18־טן סעפּטעמבער אָנגעוויזן דער פּאָליציי אויף לואי פישער, וועלכער האָט פּרידלעך געפּיקעט דעם שאָפּ פון לעסין און וואַרען אויף 91 איסט בראָדוויי און האָט אים געהייסן אַרעסטירן — באַשליסט די קאָמיטע איינשטימיק:

1) אויסצושליסן לעסינען פון א. אָ. אָ.
2) אָפּקערן זיך פון אים מיט עקל פאַר זייגע מיאוסע מאַטן.
3) שטיצן דער אינדאַסטריעל אפּהאָלסטערי יוניאָן אין איר גערעכטן קאַמף.
4) פאַרעפנטלעכן די רעזאָלוציע אין „מאָרגן פרייהייט" און אין „פונק".

די קאָמיטע:

אַראָנין, באַקאַל, מרגלית, סלוצין און ראַפּאָפּאָרט.

וואָס זאָלן מיר טאָן מיט אונזערע אַרבעטלאָזע מיטגלידער פון אָרדן

מיין פּלאַן איז: זאָל דער שטאַט־קאָמיטעט אָדער די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע גרינדן אַ לייקאָסע פון וועלכע די ברענטשעס זאָלן קענען לייען געלט גוט צו מאַכן זייערע בילס. דאַן וועלן די ברענטשעס אַרויס פון געפאַר. זיי וועלן צו יעדער צייט זיין גוט־

THE SPARK
Official organ of the
International Workers Order, Inc.
K. MARMOR
Cultural Director and Editor
R. SALTZMAN
General Secretary

דער פונק

חודש - זשורנאל

Subscription Rates:
One year $1.00
Six months ..... .60
Single copy ..... .10
General Office
32 Union Square, N. Y. C.

אָפיציעלער אָרגאַן פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

VOL. II., No. 2, OCTOBER, 1931.

2טער יאָרגאַנג. נומ. 2. אָקטאָבער, 1931

צו וואָס אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן פאַרבאַנד

אונזער לייט־אַרטיקל אין לעצטן נומער „פונק" וועגן „אונזער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע און אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן פאַרבאַנד", האָט באַ אַ טייל מיטגלידער אַרויסגערופן פאַרוואונדערונג. זייער שטאַנדפּונקט ווערט אויסגעדריקט אין אַ בריוו וואָס מיר האָבן דערהאַלטן פון אַ חבר'טע, רחל לינעצקי. די טענה איז:

„שטייט שוין באמת אונזער אָרדן אין אַזאַ גוטער פינאַנציעלער לאַגע וואָס ער קען זיך דערלויבן צו מאַכן אַזאַ „אָפּער"? — פינף דעלעגאַטן צו שיקן איז דאָך עפּעס ניט קיין קליינע סומע — ווען אונזער לינקע באַוועגונג ליידט אַלע מאָל פון דער שלעכטער פינאַנציעלער לאַגע, ווען יעדער דאָלער וואָס ווערט געשאַפן איז אַזוי וויכטיק צו העלפן אין אונזער ביטערן קאַמף. איז צו וואָס אַזאַ לוקסוס, שיקן דעלעגאַטן איז איצט באַ אַ סך אַרבעטער פאַררעכנט פאַר אַ ניט נייטיקער זאַך אין דער צייט ווען עס זיינען שוין לעצטנס געפאָרן אַ גאַנץ גרויסע צאָל און גאַנץ וויכטיקע, אמת טאַקע פון אַנדערע צווייגן פון דער באַוועגונג. נאָר וואָס איז דער חילוק, עס איז דאָך איין גרויסע קערפּערשאַפט?"

אונזער ענטפער איז:

אויסצייכענונגען פאַר שאַפן נייע מיטגלידער ווערן געגעבן אין אַלע אָרגאַניזאַציעס. די פאַרגרעסערונג פון דער מיטגלידערשאַפט, דאָס אַריינציען נייע כחות אין דער אָרגאַניזאַציע, זיינען ווערט אַלע אויסגאַבן וואָס ווערן פאַר דעם געמאַכט. דער אינטערשייד צווישן דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן און די בירגערלעכע אָרגאַניזאַציעס, וואָס גיבן אויסצייכענונגען אין מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניעס, באַשטייט אין דעם וואָס „אָרט ווערן דאָס רוב געגעבן אַזוינע „נוצלעכע" זאַכן וואָס דער „פאַרווערטס" גיט אַלס פּרעמיע צו זיינע „קאָנטרי לעזער". דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן וויל געבן אונזערע אויסגעצייכנטע חברים אַזאַ פּריז, וואָס בלויז אַן אמת פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציע קען געבן.

אַ דעלעגאַציע פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן אין סאָוועטן פאַרבאַנד איז ניט סתם אַ רייזע פון אַ גרופּע אָנגעזעענע חברים. עס איז אַ פאַרטרעטערשאַפט פון אַ גרויסער פּאָליטישער קערפּערשאַפט, וואָס וויל זיך ענגער פאַרבינדן מיטן פאַטערלאַנד פונם אַרבעטער קלאַס.

לוינט צו מאַכן אַזוינע אויסגאַבן? — יאָ, אויב מען נעמט אין אַכט די גרויסע פּאָליטישע באַדייטונג וואָס אַ דעלעגאַציע צום סאָוועטן פאַרבאַנד אַנטהאַלט. דער סאָוועטן פאַרבאַנד איז דאָס איינציקע לאַנד אין דער וועלט וואו די הערשער זיינען ניט קיין קאַפּיטאַליסטן, נאָר די אַרבעטער מאַסן. די סאָוועטישע אַרבעטערשאַפט וויל גערן אַז די אַרבעטער פון אַלע לענדער זאָלן נאָכטאָן איר ביישפּיל און זיך באַפרייען פון דער קאַפּיטאַליסטישער קנעכטשאַפט. די סאָוועטישע אַרבעטער זיינען דערפאַר שטאַרק צופרידן אַז וואָס מער אַרבעטער דעלעגאַציעס זאָלן באַזוכן דעם סאָוועטן פאַרבאַנד און זען, וואָס פאַר אַ שייַנע וועלט די אַרבעטער קענען אויפבויען, ווען זיי ווערן פּטור פון זייערע קאַפּיטאַליסטישע אונטערדריקער.

און די אַרבעטער אין סאָוועטן פאַרבאַנד האָבן אַ סך וואָס צו באַווייזן. דאָרט אין דער אַרבעטער מלוכה ווייס מען ניט מער פונם שטענדיקן שרעק פאַרן מאָרגן, ווי אין די מלוכות פונם קאַפּיטאַל. ניטאָ דאָרט, ווי באַ אונז אין אַמעריקע, אויף איין זייט אַ הייפל גבירים, וואָס ווערן משוגע פאַר וואוילטאָג און אויף דער אַנדערער זייט מיליאָנען אַרבעטלאָזע, וואָס ליידן הונגער און נויט. דאָס לאַנד האַלט זיך כסדר אין בויען. דאָס נייע לעבן וואַקסט מיט אַזאַ שנעלקייט וואָס איבערראַשט אפילו אונזער דור פון ראַדיאָ און טעלעוויזיע. דאָס וואָס אַ דעלעגאַציע האָט געזען מיט עטלעכע חדשים פריער איז גאָר קיין פאַרגלייך ניט דערמיט וואָס עס איז דאָ צו זען היינט.

אַ באַזוך פון אַן אַרבעטער דעלעגאַציע אינ'ם סאָוועטן פאַרבאַנד איז דערפאַר תמיד אַ וויכטיקע געשייעניש. פון איין זייט דערמוטיקט דאָס די ענערגישע סאָוועטישע אַרבעטער אין זייער בוי אַרבעט. זיי זעען, אַז זיי שטייען ניט אַליין, אַז זיי זיינען דער שלאָגערישער אַוואַנגאַרד פונם אַלוועלטלעכן אַרבעטער קלאַס און אַז אַרבעטער פון אַלע לענדער זיינען גרייט נאָכצופאָלגן זייער רוף. פון דער אַנדערער זייט ווערט יעדע אַרבעטער דעלעגאַציע אַ קיוואַל פון ליכט און באַגייסטערונג פאַר יענע אַרבעטער מאַסן, וואָס שמאַכטן נאָך אונטערן יאָך פון קאַפּיטאַליזם. די אַרבעטער דעלעגאַטן קומען צוריק פון סאָוועטן פאַרבאַנד באַנייטע מענטשן. זיי ווערן אויפקלערער און פּראָפּאַגאַנדיסטן פונם נייעם, פרייען לעבן, וואָס אַרבעטער שאַפן אין זייער פּראָלעטאַרישן פאָטערלאַנד.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז פאַרהעלטנס־מעסיק אַ יונגע אָרגאַניזאַציע, נאָר זיין עקזיסטענץ איז דער רעזולטאַט פון אַ קאַמף, וואָס דויערט שוין אַ צענדליק יאָרן. ס'איז דעריבער כלל ניט צו פרי, אַז ער זאָל שיקן אַ דעלעגאַציע צו די אַרבעטער פון סאָוועטן פאַרבאַנד, זיי דערציילן פון זיינע קאַמפן און אויפטואונגען און זיי ברייננען דעם גרוס פון אונזער גרויסער מיטגלידערשאַפט. גלייכצייטיק וועט אונזער דעלעגאַציע האָבן אַלע מעגלעכקייטן צו זען ווי אַזוי דער סאָוועטן פאַרבאַנד ביוט די נייע סאָציאַלע אָרדנונג. זי וועט אויך זען, ווי אַזוי דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער יום טוב — דער ערשטער מאַי — ווערט געפייערט אין דעם אינטערנאַציאָנאַלן פאָטערלאַנד פונם אַרבעטער קלאַס.

דער פּאָליטישער געוווינס פון אַ דעלעגאַציע פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן אין סאָוועטן פאַרבאַנד איז אָן אַ שיעור גרעסער ווי די אויסגאַבן וואָס איר רייזע וועט אונז קאָסטן. מיר קענען אָבער אויך פאַרפילפאַכן דעם פינאַנציעלן איינטראָג דורך דעם וואָס אונזערע ברענטעס זאָלן זיך נעמען ענערגיש צו אונזער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע. די באַדינגונגען פאַר אָט דער אויסצייכענונג — אַ דעלעגאַט צום סאָוועטן פאַרבאַנד — זיינען אַזוינע, אַז אפילו דער קלענסטער ברענטש האָט די מעגלעכקייט צו געווינען דעם פּריז. דאָס איז אַזאַ געלעגנהייט וואָס מאַכט זיך איינמאָל אין אַ לעבן. עס איז אַ הויכע פּראָלעטאַרישע אויסצייכענונג, סיי פאַרן ברענטש און סיי פאַרן איינצלנעם מיטגליד. זאָלן אונזערע חברים אָנהייבן אַ סאָציאַלן געוועט פאַר די גרעסטע דערגרייכונגען אין אונזער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע און מיר זאָלן האָבן אַ דעלעגאַציע פון ערשט ראַנגיקע „שלאָגלער".

ארבעטער קלאס געגן קאַפּיטאַליסטישן קלאַס

זעלטן ווען אַ „קאמפּיין אישו" אין אמעריקע איז געווען אזוי קלאָר פאר גרויסע מאסן ווייל‌ער ווי היינטיקן יאָר. די הערשער פון די פאראייניקטע שטאַטן פון אמעריקע באהאלטן שוין ניט מער ווי אַ מאָל זייערע פּנימער אונטער די מאסקעס פון „אומפּארטייאישקייט". זיי שטייען איצט אָפן אלס פאָרשטייער פון קאַפּיטאַליזם און אונטערדריקער פון די ארבעטער מאסן. דאָס ארבעטער־לעבן איז הפקר. באַ דער מינדסטער געלעגנהייט באַנוצט די קאַפּיטאַליסטישע פּאָליציי אירע מאָרד־וואפן. דער קאלטבלוטיק געפלאנטער מאָרד פון ארבעטער אין שיקאגאָ און קליוולאנד באווייזט וואָס פאר אַן ענטפער די אמעריקאנער בורזשואזיע גרייט זיך צו געבן דעם ווינטער די הונגעריקע ארבעטלאָזע מאסן אין אמעריקע.

די קאָמוניסטישע פּארטיי איז די איינציקע אין אמעריקע, אזוי ווי זי איז איבער דער גאנצער וועלט וואָס פארטיידיגט די אינטערעסן פון די ארבעטער מאסן געגן זייערע קאַפּיטאַליסטישע הערשער. די סאָציאַליסטן אונטערשיידן זיך איצטער מיט קיין זאך ניט מער פון אלע אנדערע קאַפּיטאַליסטישע פּארטייען. זיי זיינען אלע בלוטיקע שונאים פונם ארבעטער קלאַס. זיי פאר־לוימדן דאָס פּראָלעטאַרישע פאָטערלאנד — דעם סאָוועטן פאר־באַלד — און די רעוואָלוציאָנערע ארבעטערשאפט, וואָס קעמפט קעגן דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג. אומעטום וואו סאָציאַ־ליסטן זיינען געקומען צו הערשאפט האָבן זיי זיך אַרויסגעוויזן פאר טרייע לאָקייען פון דער בורזשואזיע. זיי דערטרינקען אין בלוט יעדן פארזוך פון די ארבעטער צו פארבעסערן זייער לאגע. דאָ אין אמעריקע, קאָן נאָך דער קאַפּיטאַליסטישער קלאס אויס־קומען אָן זיינע סאָציאַליסטישע משרתים. די סאָציאַליסטן זיי־נען אָבער גרייט צו טאָן די היינקער־ארבעט פונם קאַפּיטאַליזם און אים העלפן אונטערדריקן די ארבעטער מאסן, סיי אין דער היים און סיי אין זיינע קאָלאָניעס.

מיר פארעפנטלעכן אין דעם נומער „פונק" אַ קאָנספּעקט פאר איינלייטונגען און דיסקוסיעס איבער דעם וואַל־קאמף. עס איז וויכטיק, אַז אלע אונזערע מיטגלידער, וואָס זיינען בכח איינ־צולייטן און דיסקוטירן אַ פראגע זאָלן אונזער קאָנספּעקט דורכ־שטודירן און דעבאַטירן אף די ברענטש־מיטינגען. זאָלן אויך אונזערע מיטגלידער עס טראָגן ווייטער צווישן די ברייטע מאסן, אויסערהאלב אונזער באַוועגונג. זאָלן זיי אליין געדיינקען און עס אויך קלאָר מאכן פאר די ברייטע מאסן, אַז ארבעטער דארפן שטימען, אַזוי ווי זיי סטרייקן געגן די באַלעבאַטים. אַז יעדער שטים פארן קאָמוניזם איז אַ שטים געגן קאַפּיטאַליזם און פאר די אייגענע ארבעטער אינטערעסן.

די לינקע גרופּן אין די רעכטע יוניאָנס

אף אַן אַנדער פּלאַץ פארעפנטלעכן מיר אַ בריוו פון אַ מיט־גליד פון ברענטש 24, חבר י. טאָביאס, אונטערן נאָמען „דער אינטערנאַציאָנאַלער ארבעטער אָרדן און די לינקע גרופּן קלאָזק און דרעסמאכער אין דער אינטערנעשאָנעל". אין דעם בריוו ווערט אָנגעוויזן, אַז ניט אלע מיטגלידער וואָס געהערן צום אָרדן פארשטייען די וויכטיקייט פון די לינקע גרופּן אין די רעכטע יוניאָנס.

אַלע דיינקענדיקע ארבעטער פארשטייען קלאָר, אַז די „אמע־ריקען פעדעריישאָן אָוו לייבאָר" איז אַ פאשיסטישע אָרגאַניזאַ־ציע. זיי זעען, אַז איר לעצטע קאָנווענשאָן האָט זיך ווייניק אונ־טערשיידט פון די פון דער „אמעריקען לידזשאָן". ביידע האָבן זיך אויסגעדריקט פאר אַ גלאָז ביר און געגן ארבעטלאָזיקייט פארזיכערונג.

אַן ארבעטער וואָס געהערט צו אַ רעכטער יוניאָן האלט זיך דאָרט בלויז מחמת מורא צו פארלירן זיין „דזשאב". ער ווייסט אַז די „יוניאָן" איז בלויז אַ „רעקעט" פאר די יוניאָן־ביוראָקראַטן און די געדונגענע גיינגסטערס. דער ארבעטער ווייסט אויך, אַז די יוניאָן באַאַמטע שטייען פאַר די אינטערעסן פון דער קאמפּאַ־

יאָסל קאָטלער

פון שול אין אַרטעף און צוריק

(פעליעטאָן)

קינדער וואָס ווילן
מעכטיקע וואַקסן
לערנען די ביכער
פון קאַרל מאַרקסן,
קינדער וואָס ווילן
די נייע וועלט קענען
לערנען די ביכער
פון איליטש לענין.

איז דען שוין אַ אינגל
וואָס הייסט שימען צי פּינו
זאָל זיך גריבלען אין שימל
פון אַוורוואָס אָוויני?

איז דען שוין אַז אַ אינגל
וואָס הייסט באָרעך צו שייע
זאָל זיך זעצן שאָקלען
באַ אָמער אַבייע?

און ווער וויל עס וויסן
און וועמען גייט עס אָן
ביים עס פּלאַטערט אַ רויטע
פון פרויהייט די פאָן.

ווען האָנדל טוט אויסגיוען
ווי אַ כוילע אָף
וואָס ליגט שוין פאַרכאַלעשט
ביים אָנהויב פון סאָף.

דערימעך שפּאַטן מיר
פון פּוסטע פאַסן,
און דערהויבן דעם גלויבן
צו פּראָלעטאַרישע מאַסן.

זאָגט נאָר איר צוציקעס
וואָס לאָזט איר אונז הערן,
וואָס וועט איר קענען
ווען קאָמוניזם וועט ווערן?

זאָגט כעוורע וואָס קענט איר
איר פינצטערע קראָטן?
מיר קענען עסן אין סוקע
באַגלייך מיט'ן טאַטן.

וואָס'עדאָס פאַר אַן אַרבעט
וואָס האָט עס פאַר אַ ווערט,
עס איז קיין מעלאָכע
דאָס טויג אונד'רערד.

ווייסט איר, איר שנעקלאַך
ווי צו פירן אַ קאָמונע?
ניין!
מיר ווייסן אָבער ווען
ס'פאַלט אויס ראָשאשאָנע.

דאָס איז אַ ווייסנשאַפט
פאַר אַקסן און פערד
וואָס טויגן נישט אַפילע
צו אַקערן ערד.

ווען אויף פינף אָקעאַנען
וועט גליען רויטער פלאַם,
וועט אַזאַ אינגעלע האָבן
שוין איינמאָל אַ טאַם.

זיי וועלן זיך שעמען
צו ווייזן די נעזלאַך
וואָס זיי האָבן שטודירט אויף בולוואַן
און גראַדואירט באַלעבעסלאַך.

ני, וואָס העלפט זיי דערפאַר באַשטייערן. נאָר דער רעזולטאַט פון אָט דעם וויסן דאַרף ניט זיין קיין גלייכגילטיקייט. דער באַוואוסטזיניקער אַרבעטער דאַרף פאַרשטיין, אַז די יוניאָן־ביוראָקראַטן וואָלטן ניט געקענט אָנהאַלטן זייער רעקעטיר־ביזנעס און ניט געקענט אויסנוצן די יוניאָן פאַר די אינטערעסן פון דער קאַמפּאַניע, ווען זיי וואָלטן ניט געקענט פאַרפירן די הינטערשטעליקע אַרבעטער מאַסן. עס איז דערפאַר נייטיק אַ שטענדיקער אויפקלערונג קאַמף אין די רעכטע יוניאָן. באַזונדער איז דער קאַמף וויכטיק ווען די לאָווסטאָניסטן זוכן איינצורעדן אַז דורך אומבייטן דעם אָדער יענעם יוניאָן־ביוראָקראַט קאָן די קאָמפּאַניע־יוניאָן דינען די אינטערעסן פון די אַרבעטער מאַסן. עס איז די זעלבע טאַקטיק זייערע וואָס זיי פירן אין באָסישן רינג, וואו זיי זוכן איינצורעדן די אַרבעטער, אַז דאָס איז אַ פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציע.

אַ מיטגליד פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן קאָן געצוואונגען זיין צו געהערן צו דער „אינטערנעשאָנעל גאַרמענט וואָרקערס יוניאָן", א. ד. גל. קאָמפּאַניע יוניאָנס. נאָר דאָס באַפרייט אים ניט פון זיין פליכט אויפצוקלערן די צוריקגעשטאַנענע אַרבעטער איבער דער ווירקלעכער לאַגע אין דער יוניאָן. דאָס קען ער טאָן בלויז דורך דעם, וואָס ער וועט זיך אָנשליסן אָן די לינקע גרופּן אין אָט דער יוניאָן „וואָס פירן אָן דעם טאַגטעגלעכן קאַמף, געגן דער פאַררעטערישער פּאָליסי פון די ביוראָקראַטן אונטער וואָס פאַר אַ מאַסקע זיי זאָלן ניט גיין."

די לינקע גרופּן קלאָוק און דרעסמאַכער אין דער „אינטערנעשאָנעל" זיינען אַ טייל פון דער לינקער באַוועגונג און חבר טאָביאַס איז פולשטענדיג גערעכט, אַז יעדער מיטגליד פונם אָרדן וואָס געהערט צו די א. פ. ל. יוניאָנס דאַרף ווערן אַ מיטגליד פון די לינקע גרופּן און העלפן אָנפירן דעם קאַמף.

אונזער קאַמפּאַניע פאַר דער „מאָרגן פרייהייט"

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט צוגעזאָגט צו שאַפן פאַר דער „מאָרגן פרייהייט $12,500 מיר זיינען זיכער, אַז אונזערע ברענטשעס וועלן דאָס מאָל, אַזוי ווי אין די פריערדיקע „פרייהייט"־קאַמפּאַניעס שאַפן מער ווי זייערע באַשטימטע קוואָטעס.

די „מאָרגן פרייהייט" איז דער אידישער אָרגאַן פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. אַלס אַזעלכע, איז זי נאַטירלעך אַרומגערינגלט פון מאַסן שונאים. די בורזשואַזיע ווענדט אָן אַלע אירע מיטלען צו מאַכן שווער, כמעט אוממעגלעך, די עקזיסטענץ פון דער „מאָרגן פרייהייט". יעדער יוניאָן ביוראָקראַט, וואָס וויל טרעפן אין האַרץ פון דער אינדוסטרילער יוניאָן צילט זיינע גיפטיקע קוילן אין דער „מאָרגן פרייהייט". דער פירער פונ'ם באָסישן אָרדן וואָס וואָלט וועלן זען דעם אונטערגאַנג פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, זוכט אונז צו שלאָגן דורך אַריינשטעכן אַ מעסער אין זייט דער „מאָרגן פרייהייט". אָפן זעלבן וועג גייען די ציוניסטן, סאָציאַליסטן און אַלע אַנדערע שונאים פון דער קעמפערישער אַרבעטער באַוועגונג. די וואָס ווילן טרעפן דעם סאָוועטן פאַרבאַנד, די אידישע קאָלאָניזאַציע אין ביראָבידזשאַן, די אידישע אַרבעטער קינדער שולן, דעם אַרבעטער טעאַטער און אַל ע אַנדערע פּראָלעטאַרישע אַנשטאַלטן, זוכן עס צו טאָן דורך אונטערגראָבן די עקזיסטענץ פון דער „מאָרגן פרייהייט".

מיר זיינען זיכער אַז אַלע אונזערע מיטגלידער וועלן דערפילן זייער פליכט צו דער „מאָרגן פרייהייט". מיר מוזן אָבער געדיינקען אַז די נויט איז גרויס און די הילף מוז קומען וואָס שנעלער, אויב מיר ווילן ניט דערפרייען אונזערע שונאים. זאָלן אונזערע מיטגלידער זיך ניט באַנוגענען בלויז מיט דער הילף וואָס זיי שאַפן אין די ברענטשעס, זאָלן זיי אויך זאַמלען אין די שעפער וואו זיי אַרבעטן, אין די היימען פון זייערע באַקאַנטע און אומעטום וואו זיי קומען אין באַרירונג מיט די ברייטע מאַסן.

אונזער „מאָרגן פרייהייט" מוז לעבן! טאָ לאָמיר זי געבן וואָס מער לעבנס־כחות.

קינדערלעך, וואָס קענט איר?

מיט קינדער פון אַזוינע
בורזשואַזע היימען,
וועט מען עפּשער קענען
פאַרשטעקן דעם קוימען.

אונזערע שולן
און טעאַטער אַרטעף
וואָס איז דער כיליק
אַנו גיב אַ טרעף?

פון ביידע לערנען מיר
אין ביידע איז פרייד
מיר גייען אַהינצו
פון קליינערהייט.

מיר גייען נישט מער
צום מאַמעלע יעסוימעלע
וואָס קראַצט מיט אַ מאָגן דאָווד
דאָס קאָשערע בעהיימעלע.

פּראָלעטאַרישער וויסן
דאָס איז אונזער ציל
אונז איז ליב און צום האַרצן
פּראָלעטאַרישע שפּיל.

די פּראָבלעם פון שטרייכן מיטגלידער אין אָרדן

וויליאַם ווייגער

אין צוזאַמענהאַנג מיט די דיסטריקט קאָנפערענצן וואָס ווערן אָפּגעהאַלטן דעם חודש אין אַ צאָל וויכטיקע געגנטן איבערן לאַנד, ווערן אַרויסגערוקט פאַר דיסקוסיעס און באַטראַכטונג אַ רייע פּראָבלעמען וועלכע זיינען פון גרעסטן באַדייט פאַר דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. עס איז נישט איבערטריבן צו זאָגן, אַז פון דער ריכטיקער לייזונג פון די אַרויסגעשטעלטע פּראָבלעמען הייַנגט אָפּ אין דער גרעסטער מאָס דער ווייטערדיקער וואוקס פון אָרדן און זיין אַנטוויקלען זיך אין אַ ברייטער מאַסן־אָרגאַניזאַציע.

איינע פון די פּראָבלעמען וואָס מוז אַוועקגעשטעלט ווערן אין סאַמע צענטער פון אונזער אויפמערקזאַמקייט איז די פראַגע פון אויסשליסן מיטגלידער פאַר ניט נאָכקומען זייערע צאָלונגען אין אָרדן. מיט אָט דער פראַגע מוזן זיך אויף אַן אמת פאַר־אינטערעסירן אונזערע טוער אין די דיסטריקט און שטאָטישע קאָמיטעטן און אין די ברענטשעס. אויפן גרונט פון דער פּראַק־טישער דערפאַרונג פון די אַקטיווע טוער און מיטגלידער איבערן לאַנד מוז אָט די פראַגע געלייזט ווערן כאָטש טיילווייז, אויב מיר ווילן, אַז דאָס שטרייכן זאָל ניט אויפפרעסן אַ באַדייטנדן טייל פון די געוווינסן וואָס דער אָרדן קריגט דורך זיין רעקרוטיר טעטיקייט.

אונזער אָרגאַניזאַציע איז יונג, נאָר די געשיכטע און טראַדיציעס פון אינטערנאַציאָנאַלן אָרדן זיינען עלטער פון זיין פאַקטישער און אַזוי צו זאָגן געוועצלעכער עקזיסטענץ. דער פונדאַמענט פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז געלייגט געוואָרן דורך יאָרן פון עקשנות׳דיקן קאַמף נעגן דער פאַרדע־טערישער פירערשאַפט אין די אַלטע סאָציאַל־פאַשיסטישע אָרדנס. זיינע רייען זיינען אויסגעמוישטירט געוואָרן אין שטרייט פאַר אַ קלאַסן פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע, און אין דעם יאָר און אַ האַלב פון זיין לעבן האָט דער אָרדן באַוויזן אַרו־ס־גיין פון די אייגענע ראַמען פון אַ פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע אויפן ברייטערן שליאַך פון קלאַסנקאַמף און ווערן אַן אָנגע־זעענער טייל פון דער אַלגעמיינער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. אונזער מיטגלידערשאַפט באַשטייט נאָך דערווייל אין זיין איבערוועגדיקסטן טייל אָט פון יענע עלעמענטן וואָס האָבן דירעקט אַנטייל גענומען אין דעם קאַמף נעגן די פאַר־דעטער, אָדער האָבן מיט דעם דאָזיקן קאַמף סימפּאַטיזירט. אונזערע מיטגלידער זיינען אַריין אין אָרדן דורכגעדרונגען מיטן באַוואוסטזיין, אַז זיי בויען אַן אָרגאַניזאַציע וועלכע וועט ניט נאָר פאַרענטפערן זייערע באַשטימטע און דרינגנדיקע נויטן אויף דעם געביט פון געגנזייטיקער הילף און פאַרזיכערונג, נאָר אַז זיי בויען גלייכצייטיק אַ פעסטונג אויף וועלכער די אַרבעטער וועלן זיך קענען אָנשפּאַרן אין זייער קאַמף נעגן די באַלעבאַטים.

ווען אין אַזאַ פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע, ווי דער אינ־טערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן, אַנטוויקלט זיך אַ לאַגע וואו יעדן טערמין קומט אויס צו שטרייכן עטלעכע הונדערט מיט־גלידער פון וועלכע בלויז אַרום אַ העלפט ווערט צוריק אַריינ־גענומען — איז עס אַ פּראָבלעם פון ערשטן ראַנג. דער ענין פאָדערט ערנסטע באַטראַכטונג. די פּראָבלעם פאָדערט אַ לייזונג.

פאַרוואָס לאָזן זיך הונדערטער מיטגלידער אויסשליסן פאַר ניט צאָלן זייערע חובות צום אָרדן?

פריער פון אַלץ — די עקאָנאָמישע לאַגע אין לאַנד. מיר מוזן געדיינקען, אַז אונזער אָרדן האָט זיך געגרינדעט אין אַ צייט ווען דאָס לאַנד פון „אייביקער און אובאַגרעניצטער פּראָספּעריטי" איז שוין געשטאַנען מיט ביידע פיס אין אַ טיפן עקאָנאָמישן קריזיס. זינט דעמאָלט איז דער עקאָנאָמישער קריזיס געוואָרן שאַרפער, די אַרבעטלאָזיקייט האָט אומגעהויער געשטיגן, די צאָל פון טיילווייז־באַשעפטיקטע איז געוואָקסן און די פאַרדינסטן פון די וואָס אַרבעטן זיינען באַדייטנדיק פאַר־קלענערט געוואָרן. די באָסעס, מיט דער הילף פון זייער רעגירונג און זייערע סאָציאַל־פאַשיסטישע דינער, האָבן אין די יאָרן פון קריזיס ניט אויפגעהערט צו מאַכן איין ברוטאַלן אָנגריף נאָכן צווייטן אויף די לעבנס־באַדינגונגען פון די אַמעריקאַנישע אַרבעטער.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן באַשטייט אין זיין גרעסטער מערהייט פון אַרבעטער־מיטגלידער. דעם לאַסט פון קריזיס וואָס די קאַפּיטאַל סטן זוכן אַרויפצואוואַרפן אויף די אַרבעטער פילן די מיטגלידער אויף זייערע פּלייצעס. זיי זיינען אַ טייל פון אַמעריקאַנישן אַרבעטער קלאַס און זיי לײדן פון די אַלע צרות און אומגליקן וואָס דער עקאָנאָמישער קריזיס פון קאַפּיטאַליזם האָט געבראַכט פאַר די ברייטע אַרבעטער־מאַסן. די ניט־פּראָלעטאַרישע מיטגלידער פון אָרדן קומען פון די אָרימסטע שיכטן פון קליינבירגערטום. וועלכע זיינען אויך שטאַרק געטראָפן געוואָרן פון קריזיס. אין די רייען פון אינ־טערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן געפינען זיך גאָר־גאָר ווייניק אַלרייטניקעס, אויב זיי זיינען באַ אונז בכלל פאַראַן.

באַ אָט די באַדינגונגען איז נאַטירלעך, אַז פאַר הונדערטער פון אונזערע מיטגלידער איז די פּראָבלעם פון רעגולער נאָכקומען די צאָלונגען אין אָרדן אַ גאַנץ שווערע. פאַר פיל אפשר אומ־מעגלעך. און ס׳איז קיין ספק ניט, אַז אַ גרויסער טייל פון די געשטראָבענע זיינען די וואָס זיינען אַמשווערסטן געטראָפן געוואָרן פון קריזיס. איך האָב ניט דעם מינדסטן צווייפל, אַז די מערהייט פון אָט די אויסגעשלאָסענע וואָלטן וועלן פאַר־בלייבן אין אָרדן אויב ס׳זאָל זיי געגעבן ווערן ד קלענסטע געלעגנהייט.

האָבן מיר זיך ערנסט פאַרטראַכט וועגן אָט דער פּראָבלעם? מיר דאַכט זיך, אַז ניט. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט לעצטן ווינטער די פּראָבלעם יאָ אויפגענומען, נאָר דער ענטפער איז געווען ווייט פון צופרידנשטעלנדיק. מיר האָבן זיך באַגרעניצט מיט אַן אָנזוויזונג, אַז די ברענטשעס זאָלן זען שאַפן אַ ספּע־ציעלן פאָנד דורך אַ לאָקאַלן 10 סענטיקן שטייער און באַ דעם זיינען מיר געבליבן שטיין. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט זיך אַפילו ניט גענומען די מי דורכצופירן אַ געהעריקן קאָנטראָל אויף וויפיל אָט די אָנוויזונג איז דורכגעפירט געוואָרן אין פּראַקטישן לעבן. וואָס איז שייך די דיסטריקט און שטאָט קאָמיטעטן, דאַכט מיר, אַז זיי האָבן זיך מיט דער פראַגע בכלל זייער ווייניק באַשעפטיקט.

די פּראָבלעם איז אָבער אַ צו וויכטיקע און אַ ברענענדיקע, אַז מיר זאָלן אויך אויף ווייטער קענען זיך דערלויבן אַן אויר־בערפלעכלעכע און כמעט גלייכגילטיקע באַציאונג. מיר מוזן די פראַגע פון נ י ט ש ט ר י י כ ן אונזערע אַרבעטלאָזע מיטגלידער אויפנעמען מיטן גרעסטן ערנסט, און מיר טאָרן דעם ענין ניט לאָזן ב ל ו י ז צו ברענטשעס. די דיסטריקט און שטאָטישע קאָמיטעטן מוזן נעמען דעם אַקטיווסטן און ענערגישסטן אַנטייל אין העלפן געפינען אַ פּראַקטישע לייזונג פאַר דער פראַגע. זעלבסטפאַרשטענדלעך, אַז די ברענטשעס דאַרפן דאָ שפּילן די הויפּט ראָלע.

וואָס קען געטאָן ווערן?

ראַשית, איז אומבאַדינגט נויטיק, אַז אונזערע אָנפירנדיקע קאָמיטעטן זאָלן האָבן אַ מער, ווייניקער קלאָרן באַגריף וועגן דעם

צוזאַמענשטעל פון זייער מיטגלידערשאַפט אין דיסטריקט, שטאָט, ברענטש. געוויינלעך טאָפּן מיר אין דער פינסטער. ווער ווייסט וויפיל אַרבעטלאָזע מיטגלידער געפינען זיך אין אַ געוויסן ברענטש, וויפיל אַרבעטלאָזע מיטגלידער אין דער אָדער יענער שטאָט? די עקזעקוטיוו קאָמיטעט פון די ברענטשעס מוזן קריגן מער־ווייניקער גענויע אינפאָרמאַציע וועגן דעם און אָט די אינפאָרמאַציע מוז אויך איבערגעגעבן ווערן צו די שטאָטישע און דיסטריקט קאָמיטעטן. איך האַלט, אַז אַן אַנקעטע וועגן אָט דער פראַגע דאַרף גלייך דורכגעפירט ווערן אין אַלע ברענ־טשעס פון אָרדן. דאָרט וואו עס פונקציאָנירן דיסטריקט אָדער שטאָט קאָמיטעטן דאַרף די אַנקעטע דורכגעפירט ווערן אויף זייער איניציאַטיוו. לאָמיר ניט טאָפּן אין דער פינסטער. לאָמיר זיך באַקענען מיט דער לאַגע פון אונזערע מיטגלידער.

צווייטנס מוזן מיר זיך באַלד נעמען שאַפן אַ פאָנד אויף אויסהאַלטן אין אָרדן יענע מיטגלידער וואָס קענען אַ ב ס אָ ל ו ט אַליין זייער ביל ניט באַצאָלן. און אין דעם פּרט איז נויטיק שאַרף אונטערשטרייכן, אַז מיר טאָרן די גאַנצע פאַראַנטוואָרט־לעכקייט ניט אַרויפלייגן נאָר אויף די ברענטשעס. די שטאָטישע און דיסטריקט קאָמיטעטן מוזן פירן און ביז אַ געוויסן גראַד צענטראַליזירן אָט די אַרבעט. מיר קענען זיך אויך ניט באַ־נוגענען מיט בלויז אַ לאָקאַלן שטייער. אין די גרעסטע צענטערן וואו די אַרבעטלאָזיקייט איז גרויס וועט אַ 10־סענטיקער שטייער ניט קענען באַזאָרגן אַלע מיטגלידער וואָס זיינען אַבסאָלוט ניט בכח צו באַצאָלן זייער ביל. ס'איז נויטיק דורכפירן ספּעציעלע אונטערנעמונגען אין אַ ברענטש און אויך אין אַ שטאָטישן מאַסשטאַב, כדי דעם אַרבעטלאָזן פאָנד פאַרגרעסערן. ס'איז נויטיק אָנצושטרייגען יעדן טראָפּן ענערגיע כדי ניט צו דער־לאָזן, אַז מיר זאָלן פאַרלירן אַפילו אַ י י ן מיטגליד, וועלכער וויל זיין אין אַ. אַ. אָ., נאָר קען ניט דערפאַר וואָס ער איז אַ קרבן פון דער בעסטיאַלער קאַפּיטאַליסטישער אומאָרדנונג.

זיינען אָבער דער עקאָנאָמישער קריזיס און די אַרבעט־לאָזיקייט די איינציקע אורזאַכן פאַרוואָס מיטגלידער פאַלן אַרויס פון אָרדן? איך האַלט, אַז ניין. עס זיינען פאַראַן נאָך סיבות און איך וויל אין אָט דעם אַרטיקל אָנווייזן כאָטש אויף נאָך אַ פּאָר.

אַ צווייטע וויכטיקע אורזאַך איז דאָס וואָס בלויז אַ קליינער טייל פון דער מיטגלידערשאַפט איז אויף אַן אמת אַריינגעצויגן אין דער טעטיקייט און אין לעבן פון אָרדן. די ברייטע מאַסע שטייט אַזוי צו זאָגן אָן אַ זייט. דאָס שטערט ניט נאָר צו אַנטוויקלען אונזער אַרבעט און אונזער קאַמפּאַניע מיט דעם געהעריקן שוואונג און פאַרנעם, נאָר עס פרעמדט ביסלעכווייז אָפּ אַ טייל מיטגלידער, זיי ווערן גלייכגילטיק צו דער אָרגאַניזאַציע און אַ צאָל פון די פּאַסיווע פאַלט סוף כל סוף אַרויס פון אָרדן.

וואָס קען געטאָן ווערן צו פאַרריכטן אָט דעם חסרון?

קודם כל איז נויטיק איבעראַנדערשן דאָס גאַנצע לעבן פון אונזערע ברענטשעס. מיר האָבן שוין גערעדט וועגן דעם אַ סך, אָבער פאָרלויפיק איז דערגרייכט געוואָרן ווייניק. מיר מוזן איינמאָל פאַר אַלע מאָל זיך אויסלערנען נ י ט צו פאַרנעמען אַלע ברענטש מיטינגען מיט אַלע קליינינקע רוטינע פראַגן. די רוטינע־פראַגן זיינען טאַקע פון אומגעהויער וויכטיקייט פאַר דער אָרגאַניזאַציע, זיי דאַרפן אָבער באַזאָרגט ווערן מערסטנס פון דער עקזעקוטיוו קאָמיטעט. מיר מוזן ברייטער פאַנאַנדער־וויקלען אונזער קולטורעלע אַרבעט, אין אונזערע ברענטש־מיטינגען דאַרף מער אַריינגעטראָטן ווערן דער פּולס פון די אַרבעטער־קאַמפּן אין לאַנד. מער אויפקלערונג, מער דיסקוסיע פון געזעלשאַפטלעכע פּראָבלעמען, מער לעבן און אָנציעווי־דיקייט בא די מיטינגען. די פירנדיקע חברים דאַרפן טראַכטן ווי אַזוי צו מאַכן אונזערע מיטינגען אַזוי אינטערעסאַנט, אַז די מטגלידער זאָלן וועלן קומען. ענדערן ראַדיקאַל דעם אינהאַלט פון די ברענטש־מיטינגען וועט אין אַ גרויסער מאָס העלפן לייזן די פּראָבלעם פון פּאַסיווע מיטגלידער.

עס איז אויך נויטיק איינצופירן אין די ברענטשעס אַ קאָנטראָל איבער דעם באַזוך פון די מיטגלידער. מען דאַרף פאַרצייכענען ווער ס'קומט און ווער ס'קומט ניט צו די מיטינגען, און מ'מוז איינפירן פונקציאָנירנדיקע מיטגלידער־שאַפט־קאָמיטעטן וועלכע דאַרפן באַזוכן די פּאַסיווע מיטגלידער, זיך דורכצורעדן מיט זיי, זען אַז זיי זאָלן קומען צו די מיטינגען און זאָלן אַריינגעצויגן ווערן אין דער אַרבעט. מיר קענען פיל דערגרייכן אין פּרט פון באַקעמפן און באַזייטיקן פּאַסיווקייט און גלייכגילטיקייט אויב מיר זאָלן אויף אַן ערנסטן אופן זיך נעמען פאַר אָט דער אַרבעט. אַ דערגרייכונג אויף אָט דעם געביט מיינט נאָך אַקטיווע כחות צו בויען און אויסשפּרייטן אונזער אָרגאַניזאַציע.

נאָך אַ וויכטיקע אורזאַך פון פאַרלירן מיטגלידער איז דער פאַקט וואָס ניט אומעטום ווערן געמאַכט גענוג ענערגישע פאַר־זוכן צו רעאינסטייטן די געשטראָבענע מיטגלידער. איך ווייס פון פאַלן וואו כמעט אַלע אויסגעשלאָסענע מיטגלידער זיינען צוריק אַריינגענומען געוואָרן ווען דער באַטרעפנדער ברענטש האָט ערנסט אויפגענומען די פראַגע און האָט געזען, אַז אַלע אויסגע־שלאָסענע זאָלן באַזוכט ווערן פון ספּעציעלע קאָמיטעס זיך דורכרעדן מיט זיי און זיי צוריקברייגען. דאָרט וואו ערנסטע פאַרזוכן זיינען געמאַכט געוואָרן זיינען די רעזולטאַטן געווען מער ווי צופרידנשטעלנד.

די שטרייך־פּראָבלעם איז אַן ערנסטע, אַ ברענענדיקע. זיכער האָב איך אין אָט דעם אַרטיקל ניט אויסגעשעפּט דעם גאַנצן ענין. געוויס קענען די טוער פון איבערן לאַנד נאָך אַ סך צוגעבן צו דעם וואָס איך האָב געזאָגט. איז טאַקע נויטיק, אַז זיי זאָלן זיך פאַרטראַכטן וועגן אָט דער פּראָבלעם און זאָגן זייער וואָרט. אָבער דאָס וויכטיקסטע איז פונדעסטוועגן ב אַ ל ד זיך נעמען צו דער פּראַקטישער אַרבעט פון ליזן אָט די פּראָבלעם.

עס קומט אַ שווערער ווינטער. דער קריזיס ווערט שאַרפער, די אַרבעטלאָזיקייט וואַקסט, די אָרימקייט און נויט שטייגט. נאָר עס שטייגט אויך דער קאַמף־גייסט פון די אַרבעטער מאַסן. די אַרבעטער אין אַמעריקע וועלן דורכפירן גרויסע קאַמפּן אין דעם נאָענטסטן פּעריאָד. אין אָט די קאַמפּן וועט דער אינט־אַרבעטער אָרדן פאַרנעמען זיין פּלאַץ אויפן שלאַכטפעלד פון קלאַסנקאַמף. מיר דאַרפן האָבן יעדן איינציקן פון אונזערע סאָלדאַטן. מיר טאָרן ניט פאַרלירן קיין איינציקן פון אונזערע איצטיקע מיטגלידער, מיר מוזן צוקריגן טויזנטער און טויזנטער נייע רעקרוטן. מיט אָט דעם באַוואוסטזיין דאַרפן מיר צו־טרעטן צו דער לייזונג פון דער שטרייך־פּראָבלעם. ס'איז אַ שווערע אויפגאַבע. איך בין זיכער אָבער, אַז מיר קענען זי ווי געהעריק דערפילן. צו דער אַרבעט!

תיקון טעות

אין חבר נ. ב. קאַרמאַנ'ס פּאָעמע „קוילנגרעבער", האָבן זיך אַריינגעכאַפּט עטלעכע טעות'ן.

אין דער ערשטער שורה פון דער פּאָעמע דאַרף זיין אנשטאַט „מיט זונלעכע און גאָלדענע שטראַלן", „מיט זונליכט און גאָלדענע שטראַלן". אינם זיבעטן סטראָף דאַרף זיין אנשטאַט:

— „און ס'גיסט זיך אַנגסטן"
טראַכט ער אַז גלח וויל נאָרן מיט ווערטער
און סטאַנצן די טויטע געפאַרן. — "

— „און ס'גיסט זיך אַנגסטן"
און ס'טאַנצן די טויטע געפאַרן
טראַכט ער אַז גלח וויל נאָרן מיט די ווערטער —"

מיטן פּנים צו דער פאַבריק

ל. קאַנדעלאַ

(איטאַליענישער אָרגאַניזער פונם אָרדן)

אונטערשאַצונג פון דער לאַזונג

די לאָזונג, „מיטן פּנים צו דער פאַבריק", אינם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז צום ערשטן מאָל אַרויסגערוקט געוואָרן בא אונזער נאַציאָנאַלער קאָנווענשאָן.

עטלעכע טעג נאָך דער קאָנווענשאָן, האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע אַרויסגערוקט די לאָזונג פאַר די ברענטשעס און פירנדיקע קאָמיטעטן, אין פאַרבינדונג מיט דער זומערדיקער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע.

צום סוף פון דער קאַמפּאַניע, האָבן מיר אויסגעפונען, צו אונזער גרויסן באַדויערן, אַז מיט קליינע אויסנאַמען האָט די לאָזונג ניט געקראָגן די געהעריקע אויפמערקזאַמקייט. די פירנדיקע קאָמיטעטן, האָבן פאַרפעלט אַרויסצורוקן די לאָזונג, און אויב זיי האָבן עס אפילו יאָ געטאָן, האָבן זיי ניט אונטערגעשטראָכן די פולע באַדייטונג און האָבן ניט אַנטוויקלט די אָרגאַניזאַציאָנעלע אַרבעט אַרום דער לאָזונג. עס מוז געזאָגט ווערן גאַנץ אָפן אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט אויך איר טייל פון פאַראַנטוואָרטלעכקייט, פאַר דעם, ווייל זי האָט ניט גענוג אַרויסגעבראַכט די פולע באַדייטונג פון דער אַרבעט אין פאַרבינדונג מיט דער לאָזונג מיט גענוג שטאַרקייט און קלאָרקייט. זי האָט ניט געהאַלטן קיין קאָנטראָל איבער די פירנדיקע קאָמיטעטן.

אַן אַנאַליז פון דער אַרבעט אָפּגעטאָן אין דער זומערקאַמפּאַניע ווייזט אַז די לאָזונג „מיטן פּנים צו דער פאַבריק" איז זייער שטאַרק אונטערגעשאַצט געוואָרן כמעט פונם גאַנצן אָרדן, אָנהייבנדיק מיטן קלענסטן ברענטש און ענדיקנדיק מיט דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. ס'איז דעריבער ניט קיין וואונדער וואָס קיין גרויסע רעזולטאַטן קענען ניט אָנגעמערקט ווערן.

די באַדייטונג פאַרן אָרדן

וואָס ווערט פאַרשטאַנען ווען מיר זאָגן „מיטן פּנים צו דער פאַבריק" אינם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן?

פאַרוואָס איז אָט די לאָזונג אַזוי גוואַלדיק וויכטיק און פאַרוואָס מוזן מיר איר געבן אַ סך מער אויפמערקזאַמקייט ווי ביז איצט?

אין דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג, איז די לאָזונג ניט ניי. זי איז אַרויסגערוקט געוואָרן און ווערט איצטער באַנוצט פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, פון דער טרייד יוניאָן יוניטי ליג, אינטערנעשאָנעל לייבאָר דעפענס, א. א. וו.. דער אָרדן, וועלכער איז אויך אַן אַרבעטער קלאַס אָרגאַניזאַציע און אַ טייל פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג, מוז אַרויסרוקן די לאָזונג.

ווען מיר זאָגן „מיטן פּנים צו דער פאַבריק" אין אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, מיינען מיר: דערקרוטירן די אַרבעטער אינם אָרדן, פאַרשטאַרקן זיין אַרבעטער קלאַס באַזיס מיט אַ גרויסן צופלוס פון פּראָלעטאַרישע עלעמענטן. מאַכן דעם אָרדן אַן אמת'ע מאַסן אָרגאַניזאַציע, פאַרזיכערן זיינע איצטיקע פּראָלעטאַרישע שטריכן און אידעאָלאָגיע פון מעגלעכער געפאַר פון בורזשואַזער דעגענעראַציע אין דער צוקונפט און אים מאַכן פאַר אַ וויכטיקן פאַקטאָר אינם קלאַסנקאַמף.

ווען מיר זאָגן „מיטן פּנים צו דער פאַבריק" איז אונזער ציל, אין זיין אַלגעמיינעם בליק, דער אייגענער ווי דער פון וועלכער עס איז אַנדערער רעוואָלוציאָנערער אָרגאַניזאַציע און דאָס איז צו איבערגעוויינען די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן. מיר מוזן אָבער ניט מאַכן דעם טעות פון איבערנעמען די לאָזונג אין דער אייגענער פאָרם און איר אויסנוצן אין דער זעלבער מאָס ווי דאָס טוען די אַנדערע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס. דער אָרדן איז אַ טייל פון דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג אין אַמעריקע, אָבער ער האָט זיין אייגענע אָרגאַניזאַציאָנעלע פאָרם, זיינע ספּעציפישע אויפגאַבן, וועלכע זיינען אַנדערש ווי די פון אַנדערע אָרגאַניזאַציעס און דאָס איז די אורזאַך וואָס די לאָזונג „מיטן פּנים צו דער פאַבריק" מוז באַנוצט ווערן מיט אַנדערע אידעאָלאָגישע און אָרגאַניזאַציאָנעלע מעטאָדן.

אין דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, אין דער ט. יו. יו. על. מיינט „מיטן פּנים צו דער פאַבריק" אין איר אָרגאַניזאַציאָנעלער באַדייטונג: צו אָרגאַניזירן פאַבריק יוניטס, שאַפן קאָמיטעטן, צו פאַרבינדן די אַרבעט מיט די אַלגעמיינע פאָדערונגען פון די אַרבעטער, (געגן שניידן שכירות, ספּיד-אָפּ, לאַנגע שטונדן, א. א. וו.) און מאָביליזירן זיי פאַדן באַלדיקן קאַמף קעגן די באַלעבאַטים און זייערע דינער. אין דעם אָרדן מיינט די לאָזונג „מיטן פּנים צו דער פאַבריק" ניט צו אָרגאַניזירן פאַבריק ברענטשעס, נאָר עס מיינט צו קאָנצענטרירן אונזערע אָרגאַניזאַציאָנעלע אַקטיוויטעטן אין דער פאַבריק, אינפאָרמירן די אַרבעטער וועגן אָרדן, דערקלערן זיין באַדייטונג און זיין באַטייליקונג אינם קלאַסנקאַמף, די בענעפיטן, זיין קולטורעלע אַרבעט, א. א. וו. עס מיינט צו אַגיטירן און רעקרוטירן מיטגלידער אינם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן פון די אַרבעטער אין די פאַבריקן.

די אַלטע און נייע מעטאָדן

ביז איצט האָבן מיר געאַרבעט צופיל מיט די אַלטע מעטאָדן. אין די פּראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, איז דער אַלטער וועג געווען, אַז מען האָט אַגיטירט מערסטנס פריינט, לאַנדסלייט און באַקאַנטע און באַוועגט זיי אָנצושליסן זיך אין דער אָרגאַניזאַציע. דער נייער וועג — אַ הויז צו הויז קענוועס, מאַס מיטינגען, א. א. וו. זיינען אַנטוויקלט געוואָרן פונם אָרדן. די נייע וועגן האָבן זיך אַרויסגעוויזן צו זיין זייער עפעקטיוו. אָבער אין דעם ליכט פון אונזערע אָרגאַניזאַציאָנעלע פּרינציפּן און ציל איז די קאָנצענטראַציע אין די פאַבריקן דער מערסטנס עפעקטיווער מעטאָד פון אַריינברייגנען נייע מיטגלידער אין אונזער אָרדן. די פאַרטרעטער פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע אין די דיסטריקט פּלענומס זיינען אינסטרואירט געוואָרן צו אונטערשטרייכן דעם פּונקט און באַוועגן אַ גרינטלעכע דיסקוסיע אַלס דעם אָנהייב פון אָריענטירן אונזער רעקרוטירונג אַרבעט אויף די פאַבריקן אין אַן ענערגישן וועג. עס וועט ניט מיינען אַז מיר וואַרפן שוין אינגאַנצן אַוועק די אַלטע מעטאָדן, נאָר אַ קאָמבינאַציע פון מעטאָדן מיטן טראָפּ אויף דער לאָזונג „מיטן פּנים צו דער פאַבריק".

פּראַקטישע סוגעסטיעס

כדי צו דערגרייכן דעם מאַקסימום, איז אונזער ערשטער באַדינג פאַר אַרבעט — צו מאָביליזירן אַלע אונזערע כחות אין דער רעקרוטירונג קאַמפּאַניע. דאָס איז ניט קיין גרינגע אויפגאַבע און דאָך האָט מען באַוויזן אַז אַלע מיטגלידער קענען מאָביליזירט ווערן, אויב די פירנדיקע קאָמיטעטן זאָלן ניט האַנדלען צו מעכאַניש און זאָלן צוגרייטן פּלענער פון אַרבעט צו פאַראינטערעסירן און אַריינברייגנען ענטוזיאַזם אין דער מיטגלידערשאַפט.

פאַר דער פאַבריק אַרבעט, נעמענדיק אין אַנבאַטראַכט די

סאָציאַלע און קולטורעלע פּראָבלעמען פאַרן פּלענום פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

דוד סיגל

א פּלענום איז אין פיל הינזיכטן וויכטיקער ווי א קאָנ־ווענשאָן. א קאָנווענשאָן איז איינע אין לאַנד פון דער גאַנצער אָרגאַניזאַציע און פאַרנעמט זיך מיט אַלגעמיינע פּראָבלעמען. פּלענומס ווערן געהאַלטן אין יעדן דיסטריקט און מען נעמט אויף אויסער די אַלגעמיינע פּראָבלעמען פון דער אָרגאַניזאַציע אויך די אָרטיקע פראַגן פון דעם אינערלעכן לעבן פון די מאַסן אַרבעטער אין שטאָט אָדער אין שטאַט.

אַמעריקע איז א גרויס לאַנד און איז צעטיילט אין 48 שטאַטן מיט 48 רעגירונגען. יעדער שטאַט האָט זיינע געזעצן, אין גרעסטן טייל האָבן די שטאַטן זייערע ספּעציעלע אינדו־סטריען און במילא זיינען די פּראָבלעמען פון די אַרבעטער פאַרשידנאַרטיק.

אַמעריקע איז א געמישט לאַנד פון פאַרשידענע נאַציאָנא־ליטעטן. דער צענזוס פון 1930 צייגט אַז ס'זיינען דאָ 39 מיליאָן מענטשן פון 123 מיליאָן וואָס רעדן אַנדערע שפּראַכן, אויסער ענגליש. די פאַרשידענע נאַציאָנאַליטעטן האָבן זייער שפּראַך, קולטור, קונסט, פאַרווייַלונגען און פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס.

די פראַטערנאַלע און סאָציאַלע פאַרזיכערונגען דאָ אין לאַנד זיינען אין דער גרויסער מערהייט אונטערוואָרפן די שטאַט פּאָליטישע מאַשינעריע און די קאַמפּן וואָס די אַמעריקאַנער אַרבעטער דאַרפן אָנפירן פאַר סאָציאַלער און אַרבעטסלאָזער פאַרזיכערונג זיינען ניט אינגאַנצן ענלעך איינע צו די אַנדערע.

אין שטאַט ניו יאָרק זיינען שוין דאָ, אויפן פּאַפּיר, דורכ־נעפירט געוויסע סאָציאַלע פאַרזיכערונגען. דאָס איז די פענסיע פאַר עלטערע מענטשן פון איבער 70 יאָר. פענסיע פאַר יתומים, פענסיע פאַר אַלמנות און די קאַמפּענסיישאָן (פאַרגיטיגונג) פאַר אומגליק פאַלן בא אַרבעטער, אָדער אַזוי א צופאַל. (ס'פאַר־שטייט זיך אַז די אויבנדערמאָנטע פענסיעס זיינען מערסטנס א קוואַל פאַר כאַבאַר פאַר די פּאָליטישן). נאָר, אַז דער שטאַט, אָדער די פעדעראַלע רעגירונג צוזאַמען מיט די אינ־דוסטריעס זאָלן באַזאָרגן אַרבעטסלאָזע פאַרזיכערונג און קראַנקן בענעפיט פאַר אַרבעטער איז נאָך אין ערגעץ אין אַמעריקע ניט אָנגענומען געוואָרן. ביז מיט א קורצער צייט צוריק האָט זיך קיינער אויסער א פּאָר קליינע יוניאָנס מיט דער פראַגע ניט אינטערעסירט. ערשט, די קאָמוניסטישע פּאַרטיי האָט אַרויס־געזרוקט אָט די אישו אין פראָנט פון די איצטיקע אַרבעטלאָזע קאַמפּן.

אונזער אָרדן איז געגרינדעט געוואָרן אין דער צייט ווען דער עקאָנאָמישער קריזיס אין לאַנד ווערט אַלץ מער פאַרשאַרפט. די הילפלאָזיקייט פונם אַרבעטער ווערט אַלץ שטאַרקער. מיליאָנען אַרבעטער שטייען היינט בא דעם ראַנד פון אָפּגרונט פון הונגער, נויט און אונטערגאַנג. זייערע פאַמיליעס זיינען איבערגעלאָזן אויף דעם באַראָט פון רחמנות פון די צדקה אַנשטאַלטן. די לאַגע שטעלט אַוועק נייע אויפגאַבן פאַר אונזער אָרגאַניזאַציע. די פּראָבלעמען פון אַרבעטלאָזע און סאָציאַלע פאַרזיכערונג מאַכן א נויטווענדיקייט פון אַרבעט אין אונזער פּראָגראַם פון אַנטוויקלונג פונם אָרדן.

אונזערע מיטגלידער פונם אָרדן אינם לעצטן יאָר און א האַלב פון זיין עקזיסטענץ האָבן וואונדערלעך שנעל צוגע־פּאַסט זיך צו די פּאָליטישע פּראָבלעמען וואָס א קלאַסן פראַ־טערנאַלע אָרגאַניזאַציע דאַרף דורכפירן און אויפנעמען אום צו שטיין אין פראָנט פון די אַרבעטער קאַמפּן.

אונזערע ברענטשעס האָבן אין דער גרויסער מערהייט גע־ענדערט די טאָג אָרדנונג פון זייערע מיטינגען. קליניקייטן ווערן איבערגעשיקט צו קאָמיטעס. בא די ברענטש מיטינגען ווערן פאַרהאַנדלט אַלגעמיינע פראַגן וואָס האָבן א שייכות צו דער אַלגעמיינער אַרבעטער באַוועגונג. דער קרקע־גייסט וואָס איז איבערפילט אין די קליינבירגערלעכע אָרדנס איז בא אונז פאַרשוואונדן. אונזערע ברענטשעס קאָנטראָלירן די צייט פונם ברענטש מיטינג. עס בלייבט אַלעמאָל א שעה אָדער צוויי פאַר איצטיקע סיטואַציע, וואָלט די פאָלגנדע פּראָצעדור פאַרגרינגערט די אַרבעט:

) רעגיסטרירן גלייך אַלע מיטגלידער פונם ברענטש כדי צו וויסן זייערע פאַכן און פּלאַץ פון אַרבעט.

2) דיסקוטירן גרינטלעך די פּראָבלעם אין די פירנדיקע קאָמיטעטן און בא די ברענטש מיטינגען.

3) פאַרגיבן קאָנקרעטע אויפגאַבן פאַר די מיטגלידער וואָס אַרבעטן אין שעפּער.

4) רעדן צו מיטגלידער אין די טרייד יוניאָנס. באַוועגן זיי צו אָנשליסן זיך אינם אָרדן און דורך זייער קאָאָפּעראַציע עטאַבלירן נייע פאַרבינדונגען אין פאַבריק.

5) צוגלייך מיט דער אָרגאַניזאַציאָנעלער אַרבעט, אַנט־וויקלען אַן אינטענסיווע אַגיטאַציע קאַמפּאַניע אַרום די פאַבריקן אויף וועלכע מיר קאָנצענטרירן זיך. די אַגיטאַציע דאַרף אָנגע־פירט ווערן דורך מיטינגען, ליפלעטס, מינדלעכע פּראָפּאַגאַנדע, א. א. וו.

6) אַריינציען די פרויען אַקטיוו אין דער אַרבעט.

7) ווייל די אַרבעטער אין די פאַבריקן רעדן פאַרשידענע שפּראַכן, מוזן אַזוינע שריט גענומען ווערן, אַז אויב א געוויסע צאָל מיטגלידער רעדן איין שפּראַך, זאָלן זיי גלייך אָרגאַניזירט ווערן אין א שפּראַך ברענטש אַפילו ווען עס זאָל אויסקומען אָנצוהייבן מיט 4 מיטגלידער. ספּעציעל ווען די שפּראַך איז אַזא וועלכע איז זייער פאַרשפּרייט אין דעם געוויסן שטעטל, אָדער געגנט. א סך אויפמערקזאַמקייט מוז געגעבן ווערן צו אָרגאַניזירן יוגנט און ענגליש רעדנדיקע ברענטשעס.

8) די פירנדיקע קאָמיטעטן זיינען די קראַפט הינטער די ברענטש אַקטיוויטעטן. דעריבער מוזן זיי זיין אַקטיוו און פירן די אַרבעט, אָפּטשעקן די רעזולטאַטן, וואָס זיינען דערגרייכט געוואָרן אַרום 2 מאָל א חודש און באַנוצן זעלבסט קריטיק און פאַרריכטן די שלעכטע זייטן.

חברים, לאָמיר מאָביליזירן אַלע אונזערע כחות, לאָמיר אויסנוצן אַלע פּאָזיטיווע מעגלעכקייטן וואָס די אָביעקטיווע באַדינגונגען גיבן אונז. לאָמיר אַנטוויקלען אונזער אָרדן אין א מעכטיקער אַרבעטער פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע. לאָמיר אים מאַכן פאַר א מעכטיקן פאַקטאָר אין דעם קאַמף פון די אַרבעטער געגן די באַלעבאַטים.

„מיטן פּנים צו דער פאַבריק."

העלפט פאַרזיכערן די עקזיסטענץ פון אונזער איינצי־קער אידישער פּראָלעטאַרישער צייטונג —

די „מאָרגן פרייהייט"

קולטורעלער אַרבעט. אויב עס ווערט פאַרנאַכלעסיקט אָדער ניט געטאָן גענוג אין אַ ברענטש קולטורעלע אַרבעט איז דאָס מערערע מאָל די שולד פון אונזערע קולטורעלע אָנפירנדיקע קערפּערשאַפטן, וואָס האָבן נאָך ניט דערצויגן גענוג לעקטאָרן. אונזערע ברענטשעס רוקן אַרויס נייע פּראָלעטאַרישע קרעפטן. בלויז אינם משך פון אַ יאָר און אַ האַלב מערקן זיך נייע קאַדרען טוער בא וועמען די אַרבעט פון בויען דעם אָרדן איז געוואָרן אַ טייל פון זייער לעבן.

זיצט מען בא אַ ברענטש מיטינג, בלעטערט זיך דורך אונזער גאַנצע באַוועגונג אין אַלע אירע פאַזן. מען רעדט וועגן דער „פרייהייט" און דעם „דיילי וואָרקער", וועגן דעם מיינערס סטרייק און זיין באַדייטונג. ווען די קאָמוניסטישע וואָלן, וועגן דער שול איבער וועלכער דער ברענטש האָט אַ שעפטום, וועגן בירא בידזשאַן און די אַנטי ציון קאַמפּאַניע, וועגן שיקן סטודענטן אין אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט, אָדער אין דער „וואַוירקערס סקול", וועגן סקאַטסבאָראָ פריים אָפּ, וועגן דער א. ל. ד., וועגן ווייסן שאָוויניזם און וועגן אַרבעטלאָזע דעמאָנסטראַציעס.

די ברענטש מיטינגען זיינען געוואָרן שולן פאַר אונזערע מיטגלידער. אין משך פון אַ יאָר און אַ האַלב איז אונז געלונגען אַ קירעוועו טאָן דאָס פּנים פון אונזער אָרדן פון סעמעטערי און קליינלעכע טיקעט־געשעפטן צו פּאָליטישע און קולטורעלע פּראָבלעמען. אונז איז געלונגען צו ענדערן די אידעאָלאָגיע פון אונזערע מיטגלידער, צו ענדערן דעם באַגריף פון בורזשואַזער דעמאָקראַטיע און פון דער שעדלעכקייט פון קאַמפּאַניע יוניאָנס, א. א. וו.

דאָך פילט זיך אין אַ טייל פון אונזערע ברענטשעס, אַז מיר שטייען בלויז אונטער אַ דאַך און אַז עס פעלט אונז אַ פונדאַמענט.

ווען מיר האָבן אָרגאַניזירט אונזער אָרדן, האָבן מיר איבערגענומען זייער פיל פון דער סיסטעם פון די אַלטע אָרדנס, פון וועלכער ביסלעכווייז באַפרייען מיר זיך, אָבער מיר זיינען נאָך ניט אינגאַנצן פריי פון דעם איינפלוס. די ברענטשעס האַלטן געוויינטלעך אָפּ זייערע מיטינגען אין צענטער פון שטאָט. די גרויסע מערהייט פון די מיטגלידער וואוינט אין פאַרשידענע טיילן פון שטאָט, מאַנכע פאַר אַ שעה רייזע צו און פון מיטינג. דאָס פאַראורזאַכט וואָס פיל קומען ניט צו די מיטינגען און אויך אַז פּאַסיקע פּערזאָנען פאַר אַ געוויסער קאָמיטע זאָלן ניט קענען אַרבעטן צוזאַמען, ווייל זיי וואוינען אין געגענטן ווייט איינער פון דעם אַנדערן. דאָס פרעמדט אויך אָפּ די מיטגלידער איינער פונ'ם צווייטן. אונזערע מיטגלידער זיינען ניט אַקטיוויזירט. די גרעסטע מערהייט פון די מיטגלידער איז פאַרבונדן מיטן ברענטש בלויז מיט דעם וואָס זיי צאָלן דיוס און קריגן בענעפיטס ווען זיי זיינען קראַנק.

אין דער קורצער צייט פון אונזער עקזיסטענץ איז אונז געלונגען אַ צי טאָן אַ באַדייטנדע טייל פון אונזערע מיטגלידער צו טראַכטן און דיינקען וועגן די קאַמפּן פון אונזער אַרבעטער באַוועגונג. זיי אָטעמען מיט דער פרישער לופט פון די שטורמישע פּאַסירונגען וואָס קומען פאָר אין אונזער צייט. מיר האָבן זיך אָבער ניט אויסגעלערנט צו טראַכטן פון די טאָג טעגלעכע נויטן פון אונזערע מיטגלידער. מיר האָבן אָבער ניט געשאַפן אַן אַטמאָספערע, וואו דער מיטגליד זאָל זיך קענען אָפּרוען פון די אַלע ליידן וואָס עס קומט אים היינט אויס איבערצוטראָגן אין שאַפן, אויפן פּיקעט ליין און אין אונזערע פּאָליטישע אַרויסטרעטונגען.

אַ ברענטש פון אַ פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע דאַרף האָבן פאַרווייַלונגען, בא וועלכע די מיטגלידער זאָלן קאָנען אָפּט פאַרבלייבן צוזאַמען. אַ ברענטש פון אַ פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע דאַרף זיך אָפּגעבן מיט קולטורעלער אַרבעט. ער דאַרף זיך ניט באַנוגענען בלויז מיט פון צייט צו צייט אַן איינלייטונג, אָדער אַ לעקציע, ער דאַרף זיך אויך באַטייליקן אין די קורסן פאַר מיטגלידער אינם אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט, אָדער אין דער „וואַוירקערס סקול", כדי צו העלפן אַרויסברייַנגען יעדן יאָר אייגענע פּראָלעטאַרישע קרעפטן, וואָס זאָלן זיין פייאיק אָנצופירן מיטן ברענטש סיי אויפן פּאָליטישן געביט און סיי אויפ'ן קולטורעלן געביט.

למשל, אין מיין ברענטש, וואו איך בין אַקטיוו איז פאַראַן אַ גרויסער צאָל מיטגלידער וואָס האָט מיט מיר צוזאַמען געהערט צום אַלטן ברענטש פון אַרבעטער ריגע. צוזאַמען האָבן מיר דאָרט געקעמפט. צוזאַמען האָבן מיר פאַרלאָרן דעם ריגע. מיר האָבן אַלע אָפּגעטרייסלט דעם אַלטן שימל און זיך פאַרענייניקט מיט דער גאַנצער לינקער באַוועגונג. מיר רעדן שוין אַלע די זעלבע שפּראַך. מיר באַשעפטיקן זיך מיט די זעלבע פּראָבלעמען. מיר שמידן אויס איין אָרגאַניזאַציע און פאַרבינדן איר מיט אַלע פעדים פון די קאַמפּן פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטערשאַפט. אונזערע הערצער קלאַפּן אין איין טאַקט און מיר אָטעמען די זעלבע לופט. נאָר אונזערע פּערזענלעכע לעבנס זיינען אינגאַנצן פרעמד איינער דעם אַנדערן.

מיר קענען בלויז די פּנים'ער און אויך ניט אַלע. וואָס מיר טוען און ווי מיר לעבן, וואָס עס דריקט אונז איז אונז אינגאַנצן פרעמד. מיר לעבן איזאָלירט איינער פונם אַנדערן.

מיר זיינען אין צאָל אַרום 200. מיר אַרבעטן בא פאַרשידענע פאַכן. מיר געהערן צו פאַרשידענע יוניאָנס און פיל צו די זעלבע יוניאָנס. מיר ווייסן אָבער ניט וואָס איז וועמעס פאַך. וויפל געהערן צו יוניאָנס, וויפל אַרבעטן און וויפל זיינען אַרבעטלאָז, ווער עס נייטיקט זיך אין שטיצע, סיידן איינעמס לעבן ווערט אינגאַנצן צוזאַמענגעבראָכן פון קראַנקהייט, אָדער אַרבעטלאָזיקייט, דאַמאָלט ערשט נעמט עס אויף דער ברענטש.

צו געוויינלעכע מיטינגען פון ברענטש קומען פון 60 ביז 80 מיטגלידער. בלויז אַ קליינער טייל נעמט אַ וואָרט. די איבריקע שווייגן, אָדער כאַפּן אַ שמועס, האָבן זיי דען ניט וואָס צו זאָגן? אָדער זיינען זיי אומפייאיק פאַר וועלכע עס איז אַרבעט? זיינען צווישן די שווייגער ניטאָ אַזוינע, וואָס האָבן געקענט זיך אַרויסרוקן אין פּראָנט? מיר דאַרפן מעגלעך מאַכן אַז מיטגלידער אין ברענטש זאָלן האָבן די מעגלעכקייט צו באַזוכן אַ געוויסע צייט אַ שול און זאָלן קריגן אַן אַנטוויקלונג אויף אַ געוויסן געביט פאַר וועלכן ער איז פייאיק.

מיר פילן אָפט דעם דרוק פון די שווייגער, אַז זיי פאָדערן פּלאַנמעסיקע אַרבעט. מיר האָבן איצט דעם צויבער וואָרט — „קאָנקרעטיזאַציע". דאָס הייסט מיר קומען צו אַ ברענטש און מיר זאָגן, אַז מען דאַרף די אַרבעט קאָנקרעטיזירן, אַז מען דאַרף אַלעמען מאַכן אַקטיוו. נאָר קיין קאָנקרעטע פּלענער שלאָגן מיר אַלץ ניט פאָר. דאָס איז דערפאַר, ווייל צו אַקטיוויזירן די גאַנצע מיטגלידערשאַפט אין דעם איצטיקן צושטאַנד פון דער טעריטאָריעלער צעטיילונג פון ברענטש איז כמעט אוממעגלעך. דאָך האָבן מיר בעדאַרפט מאַכן אַ צענזוס אין אונזערע ברענטשעס, וואָס די מיטגלידער טוען, וואָס איז יעדנס באַרוף און יעדן איינעם פאַרבינדן מיט די פאַרשידענע צווייגן פון אונזער באַוועגונג.

אין די גרויסע שטעט איז אַזאַ פאַרבינדונג מעגלעך. מיר האָבן פאַרשידענע צווייגן אין אונזער באַוועגונג אויפן קולטורעלן, פּאָליטישן, עקאָנאָמישן געביט. מיר דאַרפן פאַרבינדן אונזערע מיטגלידער מיט די עקזיסטירנדיקע יוניאָנס און די ט. יו. יו. על. ליגס. מיר דאַרפן אומבאַדיגט שיקן אַלע אונזערע מיטגלידער צו נעמען קורסן אין אונזערע בילדונג אינשטאַלטן. דער ברענטש דאַרף אויך שאַפן די פּלאַטפאָרמע פאַר אונזערע אייגענע סטודענטן צו אַנטוויקלען איינלייטער און לעקטאָרן. די עקזעקוטיווע דאַרף זען אויפפּאַסן צו פאַרבינדן אונזערע מיטגלידער מיט אַלע פּאָליטישע אַרויסטרעטונגען וואָס די אַרבעטער פירן אָן אין יעדער שטאָט. די עקזעקוטיווע דאַרף אויך זען אַז אונזערע מיטגלידער זאָלן געהערן צו די טענענטס ליגס, צו די אַרבעטלאָזע קאָנסילס און העלפן פירן די קאַמפּן געגן אַרויסזעצונגען פון דירות אָדער פאַרבינדן די אַרבעטלאָזע מיט די אַרבעטלאָזע קאָנסילס און פירן אַ קאַמף פאַר אַרבעטלאָזער פאַרזיכערונג. די עקזעקוטיווע דאַרף אויך זען צו פאַרבינדן

י. פינקעלשטיין

אַ קולטור אַפּאַראַט פאַר די ברענטשעס

די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיסיע האָט פאַר זיך שווערע אויפגאַבן. זי מוז אַליין אויפשטעלן אַ קולטור־אַפּאַראַט און אים אָנפילן מיט אַ לעבעדיקן אינהאַלט. די הויפּט שווערקייט באַשטייט אין דעם, ווייל ס'האַנדלט זיך דאָ וועגן איבעראַנדערשן דעם מענטשן, ארויס־רויסן פון זיין האַרץ די אַלטע געוואוינהייטן און טראַדיציעס פון צענדליקע יאָרן, פאַרווערטסיסטישן שימל. פונדעסטוועגן קאָנען מיר אויפטאָן אַ סך מער אויפן קולטורעלן געביט ווען מיר זאָלן אייגשטעלן אַ בעסערן קולטור־אַפּאַראַט.

וואָס איז דאָס שווערסטע אין די ברענטשעס? צוויי זאַכן: 1. איבערברעכן דעם אַלטן שטייגער פון פירן מיטינגען. 2. איינשטעלן אין יעדן ברענטש אַ קולטור אַפּאַראַט. האָבן די ברענטשעס געהאַט קולטור קאָמיטעס? יע, אָבער זיי האָבן ניט גע־אַרבעט סיסטעמאַטיש, זיי זיינען ניט געווען פאַרבינדן מיט דער נאַ־ציאָנאַלע קולטור קאָמיסיע, זיי פלעגן ניט באַריכטן צום אָפּיס, זיי פלעגן ניט מינדלעך, ניט שריפטלעך, באַראַטן זיך מיט דער נאַציאָנאַלער קולטור קאָמיסיע. דאָס זעלבע איז געווען מיט די שטאָט קאָמיטעטן (מיט דער אויסנאַם פון א פּאָר) זייערע סעקרעטאַרן, פלעגן ניט באַריכטן צום נאַציאָנאַלן קולטור־דעפּאַרטמענט און ניט פאָדערן פון זיי קיין ארבעט. דאָ מוז מען צוגעבן, אַז אַ גרויסע שולד ליגט אויפן קולטור דעפּאַרטמענט, פאַרוואָס ער האָט ניט געפאָדערט, סיי פון די ברענטשעס, סיי פון די שטאָט קאָמיטעטן, באַריכטן וועגן טעטיקייט אויף דעם געביט.

ווי אַזוי זאָל דער קולטור אַפּאַראַט אין ברענטש ארבעטן?

צום ערשט, דאַרף מען זיך אָפּגעוואוינען, אַז אין דער קולטור קאָמיסיע, מוז מען אויסקלייבן די גדולים פון ברענטש, אַפילו ווען זיי קומען ניט צו מיטינגען. דער קולטור דירעקטאָר מוז ניט זיין אַליין דער איינלייטער אָדער לעקטאָר (אויב ער איז דאָס איז דאָס געווים גוט) ער דאַרף זיין די טרייב קראַפט פאַר קולטורעלער ארבעט אין ברענטש. ער דאַרף זיין צום מערסטן, דער אָרגאַניזאַטאָר פון דעם דעפּאַרט־מענט, דערפאַר איז וויכטיק אַז אין דער קולטור קאָמיסיע וואָס דער ברענטש דערוויילט, זאָל איינער פון זיי ווערן דער קולטור סעקרעטאַר.

1. דער קולטור סעקרעטאַר שטייט אין שטענדיקער פאַרבינדונג מיט דעם נאַציאָנאַלן־קולטור דעפּאַרטמענט פּונקט ווי דערסעקרעטאַר פון ברענטש איז פאַרבונדן געשעפטלעך מיטן נאַציאָנאַלן אָפּיס, 2. דער קולטור סעקרעטאַר, וועט דאַרפן ענטפערן יעדן חודש אויף דער אַנקעטע, וואָס ער וועט קריגן פון נאַציאָנאַלן אָפּיס. 3. פון דער אַנקעטע, וועט דער נאַציאָנאַלער קולטור אָפּיס אויסאַרבעטן אַ בולעטין אין „פּריוויהייט" אָדער אין „פונק" וואָס וועט צייגן וועלכע ברענ־טשעס דערפילן זייער חוב, וועלכע אַ טייל ,און וועלכע זיינען הינטער־שטעליק, כדי צו קענען וויסן וואו מען דאַרף קאָנצענטרירן מער כחות, אויפצוהייבן דעם ברענטש צו טאָן מער קולטור ארבעט. 4. די שטאָט קאָמיטעטן זאָלן פון זייער סעקרעטעריאַט דערוויילן אַ קולטור דירעקטאָר. 5. די קאָמיטעס וואָס דער שטאָט קאָמיטעט שיקט צו די ברענטשעס זאָלן אויפנעמען די קולטורעלע אַרבעט אין באַריכטן. 6. דער קולטור דירעקטאָר פון שטאָט קאָמיטעט באַ־ריכטעט צום נאַציאָנאַלן קולטור דעפּאַרטמענט. דאָס זעלבע אין די דיסטריקט קאָמיטעטן.

די נאַציאָנאַלע קולטור קאָמיסיע, האָט איינגעאָרדנט קורסן אין אַרבעטער אונויווערזיטעט. די קולטור סעקרעטאַרן אין די ברענטשעס וועלן דאַרפן זען אַז דער ברענטש זאָל אויסקלייבן 3 חברים, וואָס זאָלן גיין לערנען אויף אָט די קורסן. דאָס איז וויכטיק, ווייל מיט דער צייט וועט זיל שאַפן אַ קאַדרע אינטעליגענטע טוער פאַרן אָרדן.

ווי אַזוי פאַרטיקט מען אָפּ די „ביזנעס" ביז 10 אַזייגער?

וועגן דעם האָבן מיר געשריבן אין יולי נומער „פונק", אויס־געאַרבעט אַ פּראָיעקט, ווי אַזוי די עקזעקוטיווע פון ברענטש זאָל צוזאַמענגעשטעלט ווערן פון 4 קאָמיטעס: קולטור און שול קאָמיטע, מיטגלידערשאַפט קאָמיטע, פינאַנס און אונטערנעמונגס קאָמיטע, פּרעס ליטעראַטור קאָמיטע. די אַלע קאָמיטעס מיט די בעאַמטע פון ברענטש שטעלן צוזאַמען די עקזעקוטיווע. וואָס געווינען מיר דערביי? ערשטנס, מיר קאָאָרדיניירן דעם אָנפירנדיקן אַפּאַראַט פון די ברענטשעס אין איין גרויסער קאָמיטע, צווייטנס, מיר שניידן אַראָפּ פון טאָג אָרדנונג 4 באַזונדערע באַריכטן. די עקזעקוטיוו פון ברענטש באַריכטעט אין קורצן פאַר אַלע קאָמיטעס. מיט דעם מיידן מיר אויס אַ סך דיסקוסיעס אין ברענטש, צ. ב. וועלכער זאָל עס פּאַסט בעסער פאַר דער אונטערנעמונג, וויפל זאָל זיין אַ בילעט, צי מען האָט אויסגעצאָלט ריכטיק די בענעפיטס א. אַ. וו. די עקזעקוטיוועס טאָרן ניט דערלאָזן אַז אַלע צושריפטן זאָלן געלייענט ווערן צום ברענטש מיטינג. זי דאַרף זיי איינטיילן אין צוויי באַזונדערע טיילן, פון אַ לאָקאַלן באַראַקטער, פאַרשיידענע אינפאָרמאַטיוועס נייעס. צווייטנס, פון אַ פּאָליטישן, עקאָנאָמישן און אויפקלערנדן באַראַקטער. די ערשטע גיט די עקזעקוטיוו איבער אין קורצן דעם אינהאַלט צום ברענטש, די צווייטע צושריפטן, פון אַ פּאָליטישן עקאָנאָמישן באַ־ראַקטער, קען די עקזעקוטיוו פון זיי שוין מאַכן אַ דיסקוסיע אין ברענטש נאָך צען אַ זייגער, צ. ב. אַ צושריפט וועגן „יוגנט טאָג", „סאַקאָ וואַנצעטי", „מיינערס סטרייק", „קולטור אַרבעט אין אָרדן".

אירע מיטגלידער מיט די קינדער שולן, ניט בלויז מיט דער שול איבער וועלכער דער ברענטש האָט אַ שעפטום נאָר זען אַז די קינדער פון די מיטגלידער זאָלן באַזוכן די שולן דאָ וואו זיי וואוינען.

די עקזעקוטיוו דאַרף שאַפן פאַרווייַלונגען וואָס זאָלן אַריינציען אַלע מיטגלידער פונם ברענטש. אויך פאַרבינדן די מיטגלידער מיט אונזערע קונסט אָרגאַניזאַציעס, ווי דער אַרטעף, פרייהייט געזאַנג פאַראיין און מאַנדאַלין אָרקעסטער. דאָס דאַרף געטאָן ווערן ניט אויף אַ מעכאַנישן אופן, נאָר יעדער מיטגליד דאַרף צוגעצויגן ווערן צו יענע פון אונזערע קולטורעלע אינסטיטוציעס פאַר וועלכע דער מיטגליד האָט אַ באַזונדערע נייגונג.

דורך אַזאַ מין קאָנקרעטיזאַציע וועלן אַלע אונזערע מיט־גלידער אַריינגעצויגן ווערן אין פאַרשידענע ארבעטן און דורך אַזאַ קאָנקרעטיזאַציע וועלן געשאַפן ווערן נייע קאַדרען אין אונזער ארבעט און דורך דעם וועט געשאַפן ווערן אַ קאָלעק־טיווער אויסטויש פון ארבעט פון פאַרשידענע נייע אַנטוויקלטע קרעפטן.

אין דעם איצטיקן וואַקסנדן דרוק פון עקאָנאָמישן קריזיס, אין דעם שאַרפן אָנגריף פון קאַפּיטאַליסטישן קלאַס באַ דער וואַקסנדער נויט, וואָס שאַפט יעדן טאָג גרעסערע אַרמייען אַרבעטלאָזע, נייטיקט זיך די געמיינשאַפטלעכע אַקציע פון יעדן מיטגליד אין יעדן ברענטש. דער איצטיקער עקאָנאָמישער צו־שטאַנד מאַכט אויך רייפער די ארבעטער מאַסן צו פאַרשטיין די נויטיקייט פון האָבן אַ לעבעדיקע קלאַסן אָרגאַניזאַציע אויפן פראָטערנאַלן געביט. די ארבעטער מאַסן נייטיקן זיך אין אַן אָנשפּאַר ווינקל, וואָס אַ פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע קען זיי געבן.

די פּלענומס אין אַלע שטעט, שטאַטן, וואָס נעמען אויף די פּראָבלעמען פון זייערע געגנטן, דאַרפן ערנסט אַ טראַכט טאָן וועגן דעם בוי פונם ברענטש אויף אַ קולטורעלן געביט, וועגן אַקטיוויזירן אונזערע מיטגלידער, וועגן דער לאַגע פונם איינ־צעלנעם, וועגן שמידן אַן איינהייטלעכן פראָנט מיט אַלע צווייגן פון דער ארבעטער באַוועגונג צו שאַפן אַ געמיינזאַמען ארבעטער קלאַס פראָנט.

נ. שייפער

ניו יאָרקער שטאָט קאָמיטעט צייכנט אָן אַ קולטור־פּראָגראַם פאַרן ווינטער סעזאָן

עס איז שוין איצט קלאָר פאַר אַלעמען אַז עס איז ניט געגנוג אָנצונעמען אַ גוטן פּלאַן. אַז אויב עס ווערט ניט באַשאַפן דער אָרגאַניזאַציאָנעלער אַפּאַראַט דעם פּלאַן דורכצופירן דאַן וועט גאָר ניט אַרויס־קומען פון דעם גוטן פּלאַן. ס'איז קלאָר געוואָרן נאָך אַ זאַך, אַז מען קאָן ניט אָפּטיילן די אָרגאַניזאַציאָנעלע זייט פון דער קולטורעלער.

דער קולטור קאָמיטעט באַם שטאָט קאָמיטעט האָט ניט באַטראַכט די פראַגע קולטור ווי אַ שיין מענטשלע. זאָלן מענטשן זען, אַז מיר טוען קולטור אַרבעט, נאָר האָט געוואויגן און געמאָסטן, וואו, וואָס און ווען. אָט די, מאָס אַלס צוגאַנג צו דעם ענין קולטור אַרבעט, האָט געבראַכט דעם פאָלגנדן דורכפירבאַרן פּלאַן.

קולטור אַרבעט פאַר דעם ברענטש

די מיטינגען פון אונזערע ברענטשעס זיינען ניט געגנוג אינטע־רעסאַנט. אַ מיטגליד וואָס איז ניט אַריינגעטאָן אין דער לאָקאַלער, אָדער שטאָטישער „פּאָליטיק" פון דער אָרגאַניזאַציע האָט ניט קיין אינטערעס אין דעם דורכשניטלעכן מיטינג פון ברענטש, וואָס פאַרציט זיך געוויינטלעך ביז 12 ביינאַכט.

דער רוטין פון ברענטש כאָטש ער איז דורכגעוועבט מיט פאַרשי־דענע טעטיקייטן פאַר דעם אָדער יענעם טייל פון אונזער באַוועגונג, ווערט אָבער געבראַכט צו די מיטגלידער אין אַ פאָרמע וואָס רעגט אים ניט אָן צו טעטיקייט. עס בלייבט אַלץ די פראַגע: וואָס איז דער מער מיט יענע מיטגלידער וואָס מען קען זיי ניט ברייגגען צו אַ מיטינג?

דער ענטפער אויף אָט דער פראַגע ליגט אין דעם מיטינג אַליין. גיט דעם דורכשניטלעכן מיטגליד אַן אינטערעסאַנטן מיטינג. ניט נאָר וועט ער קומען אַליין, נאָר ער וועט נאָך זיין פאַראינטערעסירט צו ברייגגען זיין חבר'טע, זיין שכן, זיין פרייַנט, א. אַ. וו.

נאָך אַ זאַך וואָס מוז אונטערגעשטראָכן ווערן, דאָס איז, די באַ־ציאונג פון דער עקזעקוטיווע פון ברענטש צו דעם ענין בילדונג־מיטינגען. אַ ברענטש וועט אויסגעבן 5־10 דאָלער פאַר וואָס איר ווילט נאָר אליין אז ס'קומט אָבער די פראַגע וועגן אויסגעבן דריי אָדער פינף דאָלער פאַר אַ לעקטאָר, אָדער דעקלאַמאַטאָר, אָדער פאַרלעזער, א. אַ. וו. דאַן וועט די עקזעקוטיוו ווערן זייער פּראַקטיש, און באַשליסן דאָס אָפּצולייגן אויף אַ קומענדן מיטינג.

ריידנדיק וועגן דער פּראָבלעם שוועבן פאַרביי די צענדליקער ברענטשעס פון אָרדן אין ניו יאָרק וואָס וואָלטן פּשוט אָפּגעלעבט, ווען זיי וואָלטן זיך פאַרנומען אויף דעם וועג פון אַריינטראָגן דעם גייסט פון דער קולטור־קאָמיטע באַ די ברענטש מיטינגען.

וואָס פאַר אַ פּלאַן ברייגגט די קולטור קאָמיטע פאַר דעם ברענטש?

די קולטור־קאָמיטע שלאָגט פאַר אָט וואָס:

1) אונטער אַלע אומשטענדן זאָל די געשעפט זייט פון מיטינג געענדיקט ווערן ניט שפּעטער ווי 10 אַזייגער, דאַן זאָל דער מיטינג איבערגעגעבן ווערן צו דעם חבר פון ברענטש, אָדער אַזאַ וועמען דער שטאָט־קאָמיטעט וועט באַשטימען, וואָס וועט געבן אַ 15 ביז 30 מינו־טיקע איינלייטונג איבער אַ טאָג פראַגע. קאָנספּעקטן דערפאַר ווערן געדרוקט יעדן חודש אין „פונק".

2) 1 מאָל אין 2 חדשים אַ פונדאַמענטאַלע לעקציע, מיט אַ קאָמפּעטענטן לעקטאָר, וועלכער זאָל צוגעגרייט ווערן, גוט אַנאָנסירט ווערן, סיי דורך בריוו, סיי דורך אַ ליפּלעט א. אַ. וו.

3) מאַכן אַ פאַרזוך דורכצופירן דעבאַטן איבער פּאָליטישע, עקאָנאָמישע און געזעלשאַפטלעכע פראַגן מיט געגנערישע אָרגאַניזאַציעס פון דער געגעבענער טעריטאָריע סיי אַלס מעטאָד פון דערציאונג, סיי אַלס מעטאָד צו מאַכן אָרגאַניזאַציאָנעלע פאַרבינדונגען מיט אַרבעטער, מיט וועלכע מיר קומען ניט אין באַרירונג.

4) 1 מאָל אין 3 מאָנאַטן, וויזיקסטנס, אָפּגעבן דעם מיטינג פאַר אַ פאַרווייַלונג. פאַר דעם אָוונט זאָל דער אַקטיוו פון ברענטש טאָן מער ווי אַלץ צו קריגן ניט בלויז דימיטגלידער, נאָר זייערע פאַמיליעס, אַזוי אַז די מיטגלידער זאָלן דערפילן אַז ניט נאָר זיינען זיי מיטגלידער פון איין פראַטערנאַלער אָרגאַניזאַציע, נאָר, אַז זיי זיינען פריינט חברים, וואָס קעמפן צוזאַמען און פאַרברייגגען צוזאַמען.

ס'איז איבעריק צו זאָגן, אַז באַ די אַלע גרעסערע מיטינגען דאַרף דער ברענטש באַשטימען אַ חבר וואָס זאָל רעדן, אָפּלירן צו טעטיקייט און פאַר נייע מיטגלידער.

אין דער פּראָגראַם גייט אויך אַריין דאָס שיקן חברים פון ברענטש אויף קורסן אין אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט, צו אַנטוויקלען נייע און מערערע טוער פאַר דעם אָרדן.

גרויס געוויכט ווערט אויך געלייגט אויף דעם טייל אין דער ברענטש אַרבעט, צו אָרגאַניזירן בשותפות מיט דער שול איבער וועלכער דער ברענטש האָט דעם שעפטוס, אָפּן פאָרומס אַלס מיטל אויסצובריטערן די אָרגאַניזאַציעס.

קולטור אַרבעט אויף שטאָט און סעקשאָן מאַסשטאַב

אין דער ערשטער רייע קומט דער „אָפּן פאָרום". פאַר אַן אָנפאַנג איז דער פּלאַן צו האָבן 2 זונטיק־פרימאָרגן „אָפּן פאָרומס", איינעם אין די בראָנקס און איינעם אין בראַנזוויל. אויך ווערט געפּלאַנעוועט אַ דריטער פאָרום אין דעם „וועסט ענד" געגנט.

דער „אָפּן פאָרום" וועט זיין איין זונטיק אין אידיש, דעם צווייטן זונטיק אין ענגליש.

די פּראָגראַם פאַר דעם „אָפּן פאָרום" איז לעקציע, סימ־פּאָזיום, דעבאַטע, גלייכצייטיק קאָנצערט, איינ־טערעסאַנטע מואַווי בילדער, פאָרלעזונג. דורכפירן אַ צענטראַלע פּראָלעט קונסט־אויסשטעלונג.

4. עקסקורסיעס אין די אינטערעסאַנטע מוזייאומס מיט קאָמפּע־טענטן פאַר איינשטעלן דעם אַפּאַראַט פון טאָן קולטור אַרבעט.

וועלן מיר באַווייזן צו באַשאַפן דעם אַפּאַראַט, וועלן מיר דורכברעכן די וואַנט פון דער געלער ירושה פון „אויסט בראָדוויי", ווי חבר נאָוויק, דריקט זיך אויס. מיר וועלן דורך די פאַראַנט־וואָרטלעכע קולטור דירעקטאָרן און עקזעקוטיוועס אַריינטראָגן דעם בוך די קאָנספּעקטן וועלן בעסער אָרגאַניזירט ווערן, די קינדער שולן, לעקציעס, קורסן און אַרבעטער אוניווערזיטעט, אָפּן פאָרומס, אַלץ וועט זיין לייכטער דורכצופירן דורך אַ גוטן אָרגאַניזירטן קולטור אַפּעראַט.

אונזערע ברענטשעס דאַרפן האָבן די עקשנות פון אַרויסרוקן טוער. זיי דאַרפן פאַראינטערעסירן דעם יונגן עלעמענט, אַז זיי זאָלן לייענען די קאָנספּעקטן, העלפן זיי, געבן זיי מוט אַפילו ווען די איינלייטונג קומט אַרויס ניט הונדערט פּראָצענט. מיט דעם באַשאַפן מער רעדנער, מער מענטשן וואָס האָבן אַן אינטערעס אין ברענטש, און דער ברענטש דאַרף ווערן דער ערשטער שטאַפּל וואָס פירט אַלץ העכער און העכער אויף דעם בריייט פעלד פון געזעל־שאַפטלעכן קולטורעלן לעבן.

דאָס זיינען אַלץ טעמעס פאַר אַ דיסקוסיע און אַזוינע צושריפטן, ווען זיי ווערן ריכטיק דיסקוטירט זיינען קולטור אַרבעט.

די עקזעקוטיוועס, וואָס ווערן דערוויילט האָבן דעם צוטרויען פון גאַנצן ברענטש, דאַרפן זיך אויסלערנען צו קענען צענטראַליזירן די גאַנצע אַרבעט פון אַלע קאָמיטעס, און ווען דאָס וועט געטאָן ווערן וועט די טאָג אָרדנונג רעדוצירט ווערן צו איין וויכטיקן פּונקט, אויסער פּראָטאָקאָל, מיטגלידער אויפנעמען וועט זיין דער באַריכט פון דער עקזעקוטיוו דער גאַנצער טאָג אָרדנונג.

וועט דער אַפּאַראַט צוזאַמענגעשטעלט ווערן, וועלן די ברענטשעס סיסטעמאַטיש דורכפירן אַלע טיילן אַרבעט אין ברענטש, אום כדי דאָס צו פאַרווירקלעכן, אַז עס זאָל ניט בלויז בלייבן אַ גוטער פּלאַן אויפן פּאַפּיר, דאַרף די אַרבעט געטאָן ווערן פון אונטן אַרויף. דער ברענטש, מאַכט דעם ערשטן שריט איינצושטעלן דעם קולטור אַפּאַראַט, דער שטאָט קאָמיטעט העלפט דעם ברענטש אין דער אַרבעט, דער דיסטריקט העלפט ביידן און די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו שיקט אירע כחות וואו נאָר עס איז נייטיק פון די דריי אָפּטיילונגען. דער אָנפאַנג פון דער אַרבעט דאַרף זיין מיט אַ חודש קאַמפּאַניע אין אַלע

קאנען מיר בויען די שולן אלס א מאסן־ארגאניזאציע?

ר. זאלצמאן

איצט, באם אנפאנג פון דעם שול סעזאן, שווימען ארויף פאר די שולן א גאנצע רייע זייער וויכטיקע פראבלעמען. א טייל פון די פראבלעמען האבן עקזיסטירט פריער און די שולן האבן אויף זיי טיילווייז רעאגירט. ווי דאס פראבלעם־פראיעקטן כיסטעם, וועלכע איז נאך אלץ ניט ארייינגעוואקסן אין דעם אר־גאניזם פון די שולן, טראץ דעם, וואס צוויי קאנווענשאנס האבן איר שוין אנגענומען. א צווייטע פראבלעם איז לערער. עס פעלן אונז לערער פאר א גאנצע רייע שטעט, וועלכע ווילן עפענען שולן. א וויכטיקע פראבלעם איז די פראגע וועגן אויפ־האלטן די שולן. מען וואלט געקאנט אויסרעכענען א גאנצע רייע קלענערע און גרעסערע פראבלעמען, וואס שטייען פאר דער שול־ארגאניזאציע, אבער די אלע אויסגערעכענטע און ניט אויסגערעכענטע פראבלעמען זיינען טיילווייז געלייזט געווארן אין פראצעס פון דער ארבעט און טיילווייז וועלן זיי געלייזט ווערן אין פראצעס פון דער ווייטערדיקער ארבעט.

אנדערש איז אבער מיט דער פראגע וועגן דעם ווי אזוי זאלן מיר בויען אונזערע שולן אלס א מאסן ארגאניזאציע. א סך טוער וועלן ניט פארשטיין וואס מיר מיינען דערמיט זאגנדיק, אז די שולן דארפן ווערן א מאסן־ארגאניזאציע. סטייטש, וועלן זיי טענה'ן, זיינען די שולן איצט ניט א מאסן־ארגאניזאציע? האבן זיי ניט באוויזן ארייננציען א גרויסע צאל קינדער און א צאל עלטערן אלס פארוואלטער פון די שולן? דאס איז טייל־ווייז אמת. אונזערע שולן האבן זיך אין דעם לעצטן יאר אויסגעברייטערט. ווען מען פארגלייכט דעם וואוקס פון אונזערע שולן מיט דעם צוריקגאנג פון דעם ארבעטער־רינג אויף דעם געביט, ווען דער גענעראל סעקרעטאר פון דעם א. ר. איז געצוואונגען ארויסצוקומען אין דעם אווגוסט נומער „פריינט" מיט פאלגנדע ווערטער:

„שוין היינט שטייען אין דער רייע געוויסע שולן, וועלכע וועלן קומען צו דער עדיוקיישאנאל קאמיטע און פשוט זאגן: אדער פארגרעסערט אונזער סובסידיע, אדער מיר מוזן זיך צומאכן. געוויס וועט פאר דער עדיוקיישאנאל קאמיטע אזא זאך ניט זיין אנגענעם, און ווען איך רעד וועגן דער עדיוקיישאנאל קאמיטע מיין איך די גאנצע עקזעקוטיווע. מיר דוכט, אז דער עדיוקיישאנאל קאמיטע וועט אויסקומען צו באלאנסירן צווישן צוויי איבלען און דארפן אפשר מקריב זיין א קליינע, א שוואכע אינסטיטוציע."

אין פשוטע ווערטער מיינט די דערקלערונג פון באסקינען, אז דער ארבעטער־רינג וועט היינטיקן סעזאן צומאכן א גאנצע רייע שולן. ווען מיר האבן באוויזן היינטיקן סעזאן ניט נאר ניט צו פארמאכן וועלכע עס איז פון די אלטע שולן, נאר נאך עפענען א גאנצע רייע נייע שולן. הייסט דאך דאס, אז מיר האבן געהאט געוויסע דערגרייכונגען אויפן געביט פון בויען אונזערע שולן, וואס דאס איז אן צווייפל ריכטיק. פונדעסט־

טענטע לעקטארן אין די חדשים דעצעמבער, יאנואר, פעברואר און מערץ.

מיר האבן באמערקט אין אנפאנג, „א דורכפירבארע קולטור פרא־גראם". מיר מיינען אז לויט די מישלען וואס מיר האבן אין אונזער דינסט, אויב די קולטור קאמיטע און דער שטאט קאמיטעט אלס גאנ־צער וועלן שוינקען די געהערעיקע אויפמערקזאמקייט צו אט דער ארבעט, איז דער פלאן א גוטער און דורכפירבארער. אלץ וואס איז נויו־ניק איז, אז די עקזעקוטיווע פון ברענטש און דער שטאט קאמיטעט זאלן באטראכטן די קולטור ארבעט מיט דעם זעלבן ערנסט און צוגאנג ווי די ארגאניזאציאנעלע טייל פון דער ארבעט, דאן איז דער פלאן א געזיכערטער.

וועגן מוזן מיר זאגן, אז אונזערע שולן זיינען נאך ווייט פון זיין א מאסן־ארגאניזאציע.

מיר דארפן זיך באזונדערס אויסהיטן פון דער אריענטאציע, וועלכע עס ברייננגען אריין א טייל פון די שול טוער און לערער וועגן דעם ווי אזוי אונזער שול באוועגונג דארף זיין געבויט. זייער אויסטייטשונג פון אויסברייטערן די שול באוועגונג האט געמיינט הויפטזעכלעך צווישן די מיטגלידער פון דעם ארדן, ארייננציען דעם ברענטש פון דעם ארדן און מאכן דעם ברענטש די איינציקע באזע פאר דער שול. דער צוגאנג איז א שלעכטער ניט נאר דערפאר, וואס ער האט באוויזן ארייננצוטראגן ניט קיין געזונטע באציאונגען צווישן די ברענטשעס און דער שול, נאר הויפטזעכלעך דערפאר, וואס דאס וועט אויף קיין אופן ניט שאפן קיין געזונטן פונדאמענט פאר די שולן.

איר וועט געפינען א סך שול טוער, וועלכע קומען צו די ברענטשעס פון דעם ארדן מיט אזא טענה: איז ניט אמת, אז די שולן האבן זיך פאראייניקט מיט דעם אינטערנאציאנאלן ארבעטער־ארדן? איז וואס האט געמיינט די פאראייניקונג? האט דאס ניט געמיינט אוועקשטעלן די שולן אונטערן אויפזיכט פון דעם אינטערנאציאנאלן ארבעטער ארדן? אז די ברענטשעס דארפן ווערן די, וואס זאלן צוזאמענשטעלן די פארוואלטונג, אויפהאלטן איר פינאנציעל, קענוועסן פאר קינדער, הכלל טאן די גאנצע ארבעט אויף צו בויען די שולן.

מיר ווילן דא ניט זיין פארמאל און אוועקשטעלן די פראגע, אז די שולן זיינען ניט שולן פ ו ן דעם אינטערנאציאנאלן ארבעטער־ארדן, נאר ב י י דעם אינטערנאציאנאלן ארבעטער־ארדן. דער אונטערשייד צווישן פון און ביי איז ניט גאר א גרויסער אין דער אויסטייטשונג, נאר הויפטזעכלעך איז דורכדעם פארשטאנען געווארן, אז מיר טארן אויף קיין אופן ניט אוועק־נעמען די זעלבסטשטענדיקייט פון די שולן אלס אן ארגאני־זאציע, און מיר טארן ניט אפשניידן די פארבינדונגען מיט די אנדערע פראלעטארישע ארגאניזאציעס. איז דען די ארבעט פון בויען די שולן, פון ארויסרייסן אונזערע קינדער פון די תלמוד־תורות און אלע אידישע שאוויניסטישע שולן, אן ארבעט בלויז פאר דעם אינטערנאציאנאלן ארבעטער־ארדן? איז דען אין דער שול־ארבעט ניט פאראינטערעסירט אונזער גאנצע לינקע באוועגונג? איז דאס ניט א וויכטיקע פראבלעם פאר די ארבעטער קלובן, פאר די פרויען קאונסילס, פאר די געזאנג־פאראיינען און פאר אלע אנדערע סעקציעס? פארוואס זאלן מיר גאר וועלן האבן א מאנאפאל איבער אט דער וויכטיקער ארבעט?

דער לעצטער שול צוזאמענפאר האט געזאגט: „עס מוז געשאפן ווערן ארום דער שול א מאסן באוועגונג, וועלכע זאל זיך קאנקרעט אויסדריקן אין א מאסן־ארגאניזאציע פאר די שולן". איז ווי אזוי זאלן מיר צוטרעטן צו דער ארבעט פון בויען אונזערע שולן אין פארבינדונג מיט דער אויפבויאונג פון א מאסן־ארגאניזאציע ארום די שולן? מיר דארפן אויך געדיינקען, חברים, אז די שולן זיינען פאר אונז זייער וויכטיק ניט נאר אלס א דערציערישער פאקטאר, נאר אז די שולן זיינען פאר אונז זייער וויכטיק דערמיט וואס זיי קאנען אריינציען טויזנטער נייע עלטערן אין אונזער באוועגונג. די שולן קאנען ווערן זייער א וויכטיקער פאקטאר אין פראצעס פון בויען אונזער ארדן. די שול־ארגאניזאציע, ווען אויסגעברייטערט, קאן ווערן א וויכ־טיקער פאקטאר אין דעם קלאסן־קאמף דא אין לאנד. אפילו יענע לערער און שול טוער וואס האבן אן אנדער אריענטאציע

גיבן צו, אז אָט אזוי דארף עס זיין. נאָר אויב אין דער פראקטיק טוט מען פונקט דעם היפוך דערפון, ווערט די פראגע וועגן בויען די שולן אלס מאסן־באוועגונג איינע פון די וויכ־טיקסטע פראגן פאר די שולן.

אמת, אויבערפלעכלעך האָט מען פרובירט בויען די שולן אלס א מאסן־ארגאניזאציע. מ׳האָט אפילו גערופן קאָנפערענצן פון אלע ארבעטער־ארגאניזאציעס פאר שולן. אָבער מען מוז צוגעבן, אז די קאָנפערענצן זיינען געווען מער דעקאראציעס און זיי האָבן ניט געגעבן קיין מעגלעכקייט אריינצוציען די ארגאני־זאציע פאר בויען די שולן. מען האָט אויך פרובירט ארגאניזירן עלטערן פאראיינען, אָבער די עלטערן פאראיינען־האָבן זיך אינ־גאנצן באשעפטיקט מיט זען קריגן שכר לימוד פון די קינדער און העלפן פינאנציעל אויפהאלטן די שולן. דאָס איז אודאי זייער וויכטיק, אָבער דאָס טאָר ניט זיין די הויפט ארבעט פון אן עלטערן פאראיין. די קאָנפערענצן טאָרן ניט זיין די איינ־ציקע פאָרמע ווי אזוי אריינצוציען די ארגאניזאציעס אין דער ארבעט פון בויען שולן. די ברענטשעס פון דעם אינטערנא־ציאָנאלן ארבעטער־ארדן טאָרן ניט זיין די איינציקע פאר דער ארבעט.

כדי צו מאכן אן ענדערונג אין דער ארבעט פון בויען די שולן אלס א מאסן־ארגאניזאציע, וועלן, פארשטייט זיך, די שול טוער און לערער מוזן מאכן אן אנשטריינגונג אויף אן אמתן, ניט בלויז אין ווערטער, צו ענדערן זייער ביז איצטיקע אריענ־טאציע אויף דער פאָרמע פון דער שול־ארגאניזאציע, און אויף דעם, ווער עס דארף זיין פאראנטוואָרטלעך פאר דער עקזיסטענץ פון דער שול.

אויב מיר דארפן רופן קאָנפערענצן פון די ארבעטער־ארגא־ניזאציעס, מוזן מיר עס טאָן ניט אין מיטן פון דעם סעזאָן אדער סוף סעזאָן. נאָר גלייך איצט. מיר דארפן עס רופן ניט אויף אן אלגעמיינעם מאסשטאב, ווי די דעלעגאטן צעגייען זיך נאָך דער קאָנפערענץ און קאָנען קיין פראקטישע ארבעט פאר די שולן ניט טאָן, מיט דער אויסנאם פון א גוטער רעזאָלוציע. אנשטאט די אלגעמיינע קאָנפערענצן דארפן גלייך גערופן ווערן דיסטריקט־קאָנפערענצן, מיט דעם הויפטזעכלעכען צוועק אויף אויסברייר־טערן די באזע פון דער שול־ארבעט און אריינציען אלע ארגא־ניזאציעס, סיי אין דער פארוואלטונג, סיי אין דעם שול־פאראיין, סיי אין דער רוטין פון דער ארבעט און הויפטזעכלעך מיט דעם צוועק פון בויען די שולן אלס א זעלבסטשטענדיקע מאסן־ארגאניזאציע.

דער שול חודש פאר די שולן דארף געענדערט ווערן אויף חדשים פון יעדער ארגאניזאציע פאר די שולן. זאָל דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער־ארדן האָבן איין חודש. די קלובן אן אנדער חודש. די קאונסילס א דריטן חודש און אין אָט די אלע שול חדשים פאר די שולן דארף מען אין זינען האָבן ניט נאָר צו „קענוועסען" פאר נייע קינדער, נאָר אויך „קענוועסען" פאר די עלטערן פון די קינדער, אז זיי זאָלן זיך באטייליקן אין דער ארבעט פון בויען די שולן.

עס איז זייער שווער אָנצוהאלטן א קינד אין אונזערע שולן, ווען די עלטערן זיינען געגען אונז. מיר דארפן זיך דערפאר שטעלן פאר אן אויפגאבע ניט נאָר צו געווינען דעם קינד פאר זיין קלאס, נאָר אויך צו געווינען די עלטערן פאר זייער קלאס.

ווי וויכטיק עס זאָל ניט זיין די פראגע וועגן אריינציען אלע ארבעטער־ארגאניזאציעס פאר דער שול־ארבעט, איז נאָך וויכ־טיקער די פראגע וועגן אויפבויען די שול פאראיינען אלס א ברייטע מאסן ארגאניזאציע. און מען דארף זיך זייער היטן באם בויען די שול פאראיינען אז זיי זאָלן ניט פארוואנדלט ווערן בלויז אין ארגאניזאציעס, וועלכע זאָלן זיך אָפּגעבן מיט קלייבן געלט פאר דער שולע אדער „קענוועסען" פאר קינדער. ווי אויבן געזאָגט, איז דאָס זייער א וויכטיקע ארבעט, אָבער מיט דער ארבעט אליין וועלן מיר אויף קיין אופן ניט זיין בכח צו פאראינטערעסירן גרעסערע טיילן ארבעטער. מיר וועלן ניט זיין בכח אָנצוהאלטן א ברייטע מאסן ארגאניזאציע. די שולן־פאראיינען דארפן זיין ארגאניזאציעס, וועלכע זאָלן אָנפירן א ברייטע קולטורעלע ארבעט, וואָס זאָלן זיך אקטיוו באטייליקן אין די קאמפן פון דעם ארבעטער־קלאס דאָ אין לאנד, זאָלן ענטפערן דעם רוף אויף די אלע מאסן ארויסטרע־טונגען, מאסן קאמפן און זיי זאָלן ווערן אן אינטעגראלער טייל פון דער רעוואָלוציאָנערער ארבעטער־באוועגונג.

מיר קאָנען דאָ ניט אויסארבעטן קיין אלזייטיקע פראָגראם פון ארבעט פאר די שול פאראיינען. אָבער מיר זיינען זיכער, אז ווען אונזערע שול טוער, ווען אונזערע לערער וועלן פארשטיין, אז די אויפגאבן פון די שול פאראיינען דארפן זיין פיל ברייטערע ווי זיי זיינען געווען ביז איצט, דעמאָלט וועלן מיר קאָנען געפינען טויזנטער, וואָס וועלן ווערן פאראינטערעסירט מיט דער שול ארבעט און מיט דער ארבעט פון דער גאנצער ארגאניזאציע, ווייל זי וועט ווערן א וויכטיקער פאקטאָר אין דעם לעבן פון דער ארבעטער־באוועגונג דאָ אין לאנד.*)

פארשטייט זיך, אז די ברענטשעס פון דעם ארדן, מוזן זיין די וויכטיקסטע באזע פאר די שולן. ס׳פארשטייט זיך, אז די ברענטשעס וועלן דארפן פראָפאָרציאָנעל האָבן א גרעסערע צאָל פארוואלטער, אז די ברענטשעס מוזן בלייבן דער פונדאמענט פאר די שולן. דאָס מוז זיין קלאָר פאר אלע מיט־גלידער פון אונזער ארדן. אָבער עס דארף אונז אויך קלאָר ווערן, אז מיר וועלן ניט קאָנען אויפבויען אונזערע שולן אין אן אמת ברייטער מאסן־ארגאניזאציע. אריינציען ניט בלויז טויזנטער, נאָר אפשר צענדליקער טויזנטער קינדער, אויב מיר וועלן ניט באווייזן צו ארגאניזירן א ברייטן מאסן אפּאראט, אויב מיר וועלן ניט באווייזן אין דער שול ארבעט ארויסצוגיין פון די באגרעניצונגען, וועלכע מיר האָבן זיך אליין אוועקגע־שטעלט פון זיין אן אויסשליסלעכע ארגאניזאציע פאר קינדער־דערציאונג.

עס איז אויך קיין ספק ניט, אז די שולן קאָנען ווערן זייער א וויכטיקער פאקטאָר אין פראָצעס פון בויען אונזער ארדן, אז בויענדיק די שולן אויף דעם וועג פון א מאסן־ארגאניזאציע, וועלן מיר זיין בכח אריינצוציען טויזנטער נייע עלטערן אין אונזער ארדן. ס׳איז דאָך א פאקט, אז פאראיאָרן האָבן מיר אין אונ־זערע שולן געהאט אפשר 50 פראָצענט קינדער, וועמעס עלטערן זיינען ניט געווען קיין מיטגלידער פון אונזער ארדן. אין אנדערע שולן איז דאָס געווען א גרעסערער פראָצענט. דערמיט, וואָס מיר וועלן ענדערן אונזער אריענטאציע ניט נאָר צו אָפּגעבן זיך מיט דערציען די קינדער, נאָר אז אונזערע שולן וועלן אויך ווערן א דערציערישער כח פאר די עלטערן, עפענען זיך פאר אונז ברייטע פערספעקטיוון פאר בויען אונזערע אנדערע מאסן־ארגאניזאציעס און הויפטזעכלעך אונזער ארדן.

עס איז דערפאר נויטיק, אז יעדע שול, יעדער שטאט־קאָמיטעט פון די שולן און די נאציאָנאלע עקזעקוטיווע פון די שולן אלס א גאנצע, זאָלן גלייך אוועקשטעלן די פראגע וועגן אויסברייטערן אונזער ארבעט, זיך ניט פרייען מיט דעם, וואָס מיר האָבן היינט א גרעסערע צאָל שולן, נאָר אוועקשטעלן ערנסט די פראגע וועגן בויען די שולן אלס א מאסן ארגאניזאציע און זיך גלייך נעמען צו דער ארבעט דורכפירן אָט די רעארגא־ניזאציע אין אונזערע שולן. לאָמיר געדיינקען, חברים, אז מיר דארפן אוועקגיין פון די פאָרמען פון דער שול־ארגאניזאציע, ווי עס האָבן איר געבויט און עס האַלטן איר אויף דער ארבעטער־רינג, דער נאציאָנאלער ארבעטער־פארבאנד א. א. וו. דאָס זיינען פאָרמען וואָס פארשמעלערן די שול באוועגונג און מיר מוזן איר אויסברייטערן. קאָן אונזער שול־ארגאניזאציע אויס־געברייטערט ווערן? זיינען דאָ פערספעקטיוון פאר דעם? אויף דעם קאָנען מיר נאָר ענטפערן פאזיטיוו. די נאציאָנאלע שול־פארוואלטונג דארף בלויז געבן א שטויס די ארבעט אין אָט דער ריכטונג.

*) אזא ארבעט־פראָגראם פון שול־פאריינען גיבן מיר דאָ אין דעם נומער „פונק" אינם ארטיקל פון ח׳ מויזעל „שול פאראיינען". — רעד.

שול פאַראיינען

א. מייזעל

דער לעצטער צוזאַמענפאָר פון די שולן באַם א. א. א. האָט באַשלאָסן אויפבויען, אנשטאט די עלטערן פאַראיינען, שול־פאַראיינען. דער באַשלוס איז זייער אַ וויכטיקער; ס'איז ניט בלויז אַן איבערבייט פון אַ נאָמען, איבערלאָזנדיק דעם אַלטן אינהאַלט. ס'איז אַ גוואַלטיקער ריר פאַראויס אין דער פּראָלעטאַרישער דערציאונג־וועלט.

לאָמיר אָפּריער באַטראַכטן, וואָס ס'האָט מיט זיך פאַרגעשטעלט דער אַלטער אָפּגעשאַפטער עלטערן־פאַראיין:

אַן אָרגאַניזאַציע פון עלטערן, טאַטעס און מאַמעס, פון קינדער, וועלכע האָבן זיך געלערנט אין אונזערע שולן. בלויז עלטערן, וועלכע האָבן זיך אינטערעסירט מיט זייער אינסטיטוציע; איינשטימענדיק מיט אונזער פּראָגראַם, האָבן זיי זיך געזאָרגט דערפאַר, אַז די שול, אין וועלכער זייערע הערילעך און בערעלעך לערנען זיך, זאָל אויסגעהאַלטן ווערן. זיי זיינען מערסטנטיילס געקומען צו די זיצונגען אויסהערן אַ באַריכט וועגן דעם לימוד־דערפאָלג פון זייערע קינדער. זיי האָבן צייטנווייז צוגעלייגט אַ האַנט צו דער פאַרוואַלטונג־אַרבעט. קיין ווייטערע פּערספּעקטיוון האָבן זיי ניט געהאַט. אויסגעהערט אַ באַריכט, אויסגעדריקט פּלאַטאָנישע ליבע צום פּראָלעטאַרישן שולוועזן— מיט דעם האָט זיך זייער אַנטייל אין דער דערציאונג אַרבעט במעט ווי געענדיקט.

אונזער שנעל־וואַקסנדיקע פּראָלעטאַרישע געזעלשאַפט־לעבקייט האָט זיך מיט אַזאַ מין „דערציאונג־קאָמיסיאַראַט" ניט געקענט באַנוגענען.

אַ פריער איז געקומען דער שטאַרקסטער, אָרגאַניזירטער טייל פון אונזערע פּראָלעטאַרישע מאַסן, דער א. א. א. און אוועקגעשטעלט די שולן אונטער זיין אויפזיכט.

דער אויפטו איז געווען אַ גראַנדיעזער; מיט דעם האָט אונזער פּראָלעטאַרישע געזעלשאַפטלעבקייט ווי געגעבן צו וויסן, אַז די דערציאונג פון אירע קינדער איז ניט אַזאַ מינדערוועריטיקע זאַך, וואָס קען איבערגעגעבן ווערן אין צופעליקע הענט. ביז וואַנען די פּראָלעטאַרישע מלוכה וועט ניט קומען און איבערנעמען די קינדער אונטער איר אויפזיכט, איז עס דער חוב פון די אָרגאַניזירטע באַוואוסטזיניקע מאַסן־טיילן, אריינצונעמען צווישן אַנדערע אַרבעטן אויך דעם אויפזיכט איבער'ן אויפוואַקסנדיקן פּראָלעטאַרישן דור...

אָט דער געדאַנק האָט שוין אויך לאָגישערהייט געמוזט פירן צום אָפּוועלקן און פאַלן פונם פאַרעלטערטן עלטערן פאַראיין.

און טאַקע: איז פּראָלעטאַרישע שול־פאַרזאָרגונג אַן אַרבעט בלויז פאַר עלטערן? איז די איינציק־וויכטיקע זאַך פאַר זיי בלויז דער דערפאָלג און אויפטו פון זייערע אייגענע קינדער? איז דער וויכטיקסטער צענטער, די אייגענע, נעענטסטע שול־סביבה? וואָס איז וועגן די אָרימע, אַרבעטלאָזע שיכטן, וועלכע קענען זייערע קינדער מיט אַ פּראָלעטאַרישער דערציאונג ניט פאַרזאָרגן? וואָס איז וועגן די קינדער פון אָפּגעשטאַנענע אַרבעטער־שיכטן, וועלכע ווערן אריינגעשלעפּט אין די חדרים, תלמוד־תורות און אין די אידישיסטיש־קלייַנבירגערלעכע שולן? וואָס איז וועגן די עלטערן אַליין?

די אַלע פראַגן קען בלויז פאַרענטפערן אַ שטאַרק־אָרגאַניזירטער און צעצווייגטער שול־פאַראיין.

1) דער שול־פאַראיין נעמט אריין עלטערן און ניט־עלטערן, ברייטע שיכטן, וועלכע אינטערעסירן זיך מיטן פּראָלעטאַרישן דערציאונג־וועזן און ווילן אים פאַרפאָלקאָמען און אויסשפּרייטן. די חברים פונם שול־פאַראיין זיינען פאַראינטערעסירט, אַז די צענדליקער טויזנטער פּראָלעטאַרישע קינדער, וועלכע פילן אָן די רעליגיעזע און נאַציאָנאַליסטישע שולן, זאָלן אַוועקגערעכנט ווערן פון דער ווירקונג פון זייערע קלאַסן־שונאים און געבראַכט ווערן אין זייער אייגענער שול. דער פאַראיין באַגרענעצט זיך ניט בלויז מיט שול־ענינים; ער פירט אַ ברייטע אויפקלערונג־קאַמפּאַניע צווישן די אָפּגעשטאַנענע עלטערן, דורך הויז־באַזוכונגען, לעקציעס, דיסקוסיעס און קאָנצערטן. ער ציט זיי אריין אין אונזער פּראָלעטאַרישער געזעלשאַפטלעבקייט, אין אָרדן, קלובן, איקאָר, קאונסיל א. א. וו. דער שול־פאַראיין איז ניט בלויז אַן „אקזילערי", אַ צוטשעפּעניש צו דער פאַרוואַלטונג (ווי דער עלטערן־פאַראיין איז עס געווען), ער שיקט זיינע דעלעגאַטן צו די שול־צוזאַמענפאָרן און באַטייליקט זיך אין דער אויסאַרבעטונג פון פּראָגראַם און אָרגאַניזאַציע פון אונזערע שולן.

2) דער שול־פאַראיין זאָרגט זיך דערפאַר, אַז די אינסטיטוציע, וואו פּראָלעטאַרישע קינדער ווערן דערצויגן, זאָל ניט צעדריקט ווערן פון דחקות, אָפּגעלאָזנקייט און איינגעשאַפט (ווי ס'איז, צו אונזער שאַנד, געווען ביז איצט). ער שאַפט אַ פאָנד פאַר די קינדער פון די אַרבעטלאָזיקע, וועלכע האָבן ניט קיין מיטלען צו באַצאָלן. סוף־כל־סוף מוז עס דאָך ווערן פאַר אונז אַ זעלבסטפאַרשטענדלעכע זאַך, אַז פּראָלעטאַרישע דערציאונג איז ניט קיין פּריוואַטער ענין, אונזער שול איז ניט קיין חדר, מיט אַ רבי'ן און בעלי־בתים. און איבער די עלטערן, וועלכע טראָגן אַ גרויסן טייל פונם פינאַנציעלן יאָך, שטייט די פּראָלעטאַרישע געזעלשאַפטלעבקייט, אין אַלע אירע פאַרצווייגונגען, וועלכע איז בלוטיק פאַראינטערעסירט, אַז דאָס אַרבעטער־קינד זאָל ניט אָפּגעריסן ווערן פון זיין קלאַס.

3) די חברים פון פאַראיין ווערבירן מיטגלידער פון שאַפּ, אויף דער אַרבעטער־בירזשע, צווישן פריינט און באַקאַנטע, אין די מאַסן־אָרגאַניזאַציעס, צו וועלכע זיי געהערן. דער אָפּצאָל איז אַ גאַנץ קליינער (אינגאַנצן 50 סענט אַ יאָר), זיי פירן אָן אַן אינטענסיווע אויפקלערונג־קאַמפּאַניע אין ברענטש, קלוב, פרויען־קאונסיל א. א. וו. וועגן דער שול. זיי באַפעסטיקן דעם געדאַנק פון אַ פּראָלעטאַרישער שול, אונטערן אויפזיכט פון די פּראָלעטאַרישע מאַסן־אָרגאַניזאַציעס

4) די מיטינגען פון פאַראיין טאָרן ניט זיין קיין טרוקענע געשעפט־זיצונגען. אָט די בילעטן „עקסטשיינדזשעס" און גראָשענדיקע פאַרהאַנדלונגען קענען אויסטריקענען דעם זאַפט פון יעדער אונטערנעמונג. אנשטאט דעם זאָלן זיך די חברים אָנשטריינגען, אויסצואַרבעטן אַ פּראָגראַם פאַר יעדער זיצונג, וואָס זאָל באמת עפּעס געבן, לערנען און אָנווייזן; אַז יעדער צופעליקער באַזוכער זאָל פאַרכאַפּט ווערן און דער אומוויסנדיקער אַרבעטער זאָל דערהערן אַ פריש אויפקלערונג־וואָרט, אַ דיסקוסיע, אַן איינלייטונג איבער אַ צייט פראַגע, אַן אָפּהאַנדלונג וועגן אַ נייעם בוך, ס'דאַרפן צוגעצויגן ווערן חברים פון אַנדערע קולטור־צווייגן: פּראָלעטפּען, אַרטעף, אַרבעטער־אוניווערזיטעט א. א. וו. אונזער קולטור־אַרבעט מוז איבערגעפלאָכטן ווערן, אירע טיילן טאָרן ניט זיין אָפּגעזונדערט און צעריסן.

5) דער פאַראיין דאַרף זיין אַלעמאָל גרייט צו נעמען אויף זיך די אַרבעט, אַרויסהעלפן אונזערע מאַסן־אָרגאַניזאַציעס אין זייערע קאַמפּאַניעס אַ קאַמפּאַניע פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט", איקאָר, אָרדן, ט. יו. יו. ל. קאונסילס און קלובן. די אַרבעט דאַרף קומען ניט מעכאַניש, נאָר דורך פולער באַוואוסטזיניקייט, אַז אָן אַ שטאַרק־פּולסירנדיקן, אָרגאַניזירטן מאַסן־לעבן קענען אונזערע דערציאונגס־אינסטיטוציעס ניט עקזיסטירן, אַז די פּראָלעטאַרישע

שלמה דאַווידמאַן

באָנגעלאָ נומער 25

1. טאַקע וועגן דעם און נאָך עפּעס.

קינדער, איך וויל אייך דערציילן ווי אַזוי איך האָב אָנגעפירט און געלעבט מיט פּופּצן אינגלעך אין קעמפּ „קינדערלאַנד". איר האָט מסתמא אַלע געהערט פון דעם קעמפּ. ער איז זייער אַ גרויסער און אַ שיינער. טאַקע ניט ווייט פון ניו יאָרק. אינגאַנצן עטלעכע שטונדן צו פאָרן. און אַ טייך איז דאָרטן דאָ — אַ שפּיגל. שוין אַ זיבן יאָר אוואָדע זינט ער האָט זיך געעפנט. און אַלע יאָר קומען אַהין מער קינדער. היינטיקס יאָר, זומער 1931, זיינען געווען מער ווי טויזנט קינדער. איניקע קומען אַרויס אויף צוויי נוּאָכן, אַנדערע — אויף פיר און עס זיינען דאָ אַפילו אַזעלכע, וואָס קומען אויף גאַנצע צען וואָכן.

נו, איר ווייסט דאָך, אַ קעמפּ ווי אַלע קעמפּס, מיט באָנגעלאָס, מיט אַ ספּאָרט־פעלד, אַ טעאַטער, און עס־צימער און וואַש־צימערן. ביימער און גראָזן — זייער אַ סך. בערגלעך און שטייגער און וועגן און סטעזשקעס — אָן אַ שיעור, און זשאַבעס און שלענגלעך און פייגעלעך און פליגעלעך און פישעלעך... נאָר צו וואָס זאָל איך אייך שוין אַלעס אויסזאָגן, אויב איר וועט לייענען ווייטער, וועט איר זיך שוין באַקאַנען מיטן גאַנצן לעבן פון קעמפּ.

קינדער, אָבער איין זאַך וויל איך איר זאָלט שוין וויסן: איך האָב זיך דערטראַכט אָנצושרייבן דאָס, וואָס איך דערציילן אייך, נאָכדעם ווי איך האָב איבערגעלייענט „קינדערהויז נומער 40" פון פייוול סיטא. וואָס, איר ווייסט ניט ווער פייוול סיטא איז? — שעמט זיך. פייוול איז געווען אַ סאָוועטיש אינגל, וואָס האָט ערגעץ פאַרלוירן זיין טאַטן און זיין מאַמען. אין צייט פון דער גרויסער רעוואָלוציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. ער האָט זיך געוואַלגערט אין די גאַסן אַן אָפּגערויסענער, אַן אָפּגעשליסענער און געהונגערט, געלעבט ווי אַ טרעמפּ. האָט די סאָוועטישע רעגירונג אויגעפירט קינדערהויזער פאַר אַזעלכע יתומים, און פייוול האָט זיך אין אַזאַ דערציִיגן און געוואָרן אַ שרייבער, און אין זיין ביכל „קינדערהוז נומער 40" דער־ציילט ער ווי אַזוי קינדער האָבן זיך דאָרטן דערציִיגן און געלעבט. ער שרייבט זייער שיין, איר מעגט עס שוין לייענען.

און דערפאַר טאַקע, וואָס דער „עדאַנק אָנצושרייבן „באָנגעלאָ נומער 25" איז מיר אַרויפגעקומען נאָכדעם, ווי איך האָב איבער־געלייענט זיין ביכל, ווידמע איך אים מיינס.

איז חבר פייוול, אויב דו ווילסט עס, און עס וועלן דיר געפעלן מיינע באַשרייבונגען, נעם עס צו פאַר אַ מתנה.

און איצט, קינדער' וועל איך אָנהויבן דערציילן.

2. מאָרי.

פאַרוואָס איך הייב אָן מיט מאָרי'ן, איז פּשוט דערפאַר, ווייל ער איז געווען דער פירער פון דער געגנ. זייער אַ שלעכטער פירער נאָך ערגער פון אַ בייזן קעניג און נאָך גזלנ'ישער פון אַן עלטסטן פון באַנדיטן.

און איר זאָלט אַ קוק טאָן אויף אים, קען מען שטאַרבן, דאָר ווי אַ וואַנדיק, אַ שטעקן נאָר צום איבערבערעכן. דרייט זיך און בייגט זיך און קריכט, ווי אַ שלאַנג. ווען ער קומט אַרויף פון טייך, גיט ער אַ שמייז זיין באַד־קאָסטיום לעבן דער באָנגעלאָ, ער וועט עס קיינמאָל ניט אויפהענגען אויפ'ן שטריק (אַ קיניג טוט ניט אַזעלכע זאַכן) און ווייזט קונצן מיט זיין קערפּערל. ער גיט אַ זופּ אַריין אַביסל לופט, ווערט באַ אים אויס בויך, אויס האַרץ און אויס פּופּיק, נאָר בלויז ביינדלעך — אַ סקעלעט. אַ ניט, גיט ער אייך אַ באַהאַלט די אויגן. די נאָז ווערט באַ אים לאַנג ווי אַ שטענגל כריין — מיינט איר אוואָדע, אַז ס'איז אַ סטאַטוע וואָס אימיצער האָט אַוועקגעשטעלט.

און חברה לאַכט, אַז מען פאַרקייכט זיך אַזש. ר ע ד ווערט רויט ווי אַ בוריק, אַז ער הייבט אַזש אָן צו הירזשען ווי אַן אָקס. (וועגן ר ע ד'ן וועלן מיר אייך שפּעטער דערציילן) און פּיווי האַלט מיט די הענט זייגע פיס און קייקלט זיך און בעט, ווי אַ פעסעלע. (מיר וועל אייך מיט אים אויך באַקענען.)

ווען איך פלעג אַריינקומען איכמיטן אַזאַ פאַרשטעלונג, איז באַלד געוואָרן שטיל. מען האָט זיך געכאַפּט אָנטאָן די קליידער און מאָרי האָט געמאַכט אַ רחמנות פּנים:

—וואָס איז, מיר מאָרן ניט האָבן קיין „פאָן", מיר מאָרן ניט זיין פריילעך? — האָב איך זיך געמוזט אַוועקדרייען, אַז ניט וואָלט איך זיך אויך צעלאַכט. נאָר דאָס איז נאָך צו דערליידן. ווי איז אָבער, אַז מאָרי וויל זיך קיינמאָל ניט גיין וואַשן די הענט, וויל קיינמאָל ניט אויפשטיין און וויל זיך קיינמאָל ניט לייגן שלאָפן. ער וויל ניט, און דאָס אַלעס, גיי טו אים עפּעס, און אַז מאָרי וויל ניט, וויל קיינער ניט, דאַרף מען שרייען, דאַרף מען זיך קריגן און האַלטן לעקציעס.

יעדן טאָג דערמאָן איך מאָרי'ן, אַז ער האָט ניט קיין טאַטן, און אַז זיין מאַמע אַרבעט שווער אין שאָפּ אין ניו יאָרק, און אַז זי לייגט אַוועק די כחות, אַבי ער זאָל האָבן פאַרגעניגן און זיין געזונט און שטאַרק.

— דאַרף מען זיך וואַשן די ציין, מאָרי, צי מען דאַרף זיך ניט וואַשן? — איך הייס דיר דען וואַשן מ י י נ ע ציין, איך הייס דיר דאָך וואַשן ד י י נ ע ציין?!

לאָזט ער אַראָפּ די נאָז, נעמט דעם האַנטוך, זייף, ציין־בערשטעלע, ציין־פּוידער און גייט נעבעך אין וואַש־צימער.

און אַז מאָרי גייט זיך וואַשן, גייען שוין אַלע.

3. ר ע ד.

איר פאַרשטייט מן הסתם פאַרוואָס מיר רופן אים ר ע ד. ער האָט רויטע האָר און שפּרייענקעלעך איבערן פּנים. ער איז שוין גאָר אַן אַנדער מין מענטש, ניט ווי מאָרי. ער איז געזונט און פעסט, כאָטש קלאַפּ אין אים טשוועקעס. ווען ער איז אָנגעקומען אין קעמפּ, האָט ער געהאַט אַ פּאָר צעשראָקענע אויגן, ווי אַ קעלבל. ער איז נאָך קיינמאָל ניט געווען אין קיין קעמפּ צווישן קינדער, מיטאַמאָל האָט ער דערזען, אַז ס'איז גאָרניט מיט גאָרנישט. פּונקט אַזעלכע קינדער ווי ער, אויב אַזוי, האָט ער געוויזן וואָס ער קאָן. דער בעסטער שווימער, דער בעסטער שיפער, דער בעסטער באָל־שפּילער, נאָר ווער לעגין איז, ווייסט ער ניט. אַהאַ, געפּאַקט, רעד ווייסט ניט ווער לעגין איז.

און כאָטש מאָרי מוז לערנען אין אַ תלמוד־תורה, וויל קיין טאַטן האָט ער ניט, און ער איז שטענדיק באַ דער באָבען, און די באָבע וויל נאָר ער זאָל לערנען — בע־בע־בע, דאַווענען, מיינט מאָרי. און ווען ער דערציילט דאָס, קערט ער איבער די אויגן אויף דער חברים האָבן אָבער די געשייענים געהאַלטן פאַר אַזוי מינדער־וויכטיק, אַז זיי האָבן פאַרנאַכלעסיקט אַריינצוגעבן אַ נאָטיץ, מיט אַן איינלאַדונג צו די מאַסן־אָרגאַניזאַציעס אין דער פּרעסע.

רעזומירנדיק! דער שול־פאַראיין איז ניט קיין פּרואוו און עקספּערימענט. ס'איז אַ נאַטירלעכער אַרויפשטייג פונם פּראָלעטאַרישן דערציאונג געדאַנק אויף אַ העכערן שטאַפּל. די אַרבעט פון בויען אָט די פאַראיינען איז אַ וויכטיק און פאַר־אַנטוואָרטלעכע און טאָר ניט ווערן פאַרנאַכלעסיקט.

געזעלשאַפטלעכקייט, אין אַלע אירע צעצווייגונגען איז געקניפּט און געבונדן צוזאַמען

6) די שול־פאַראיינען דאַרפן קריגן די גרעסטע מאָס הילף און אָנווייזונגען מצד די אָנפירנדיקע שול־אינסטאַנצן. עס טאָרן ניט פאָרקומען אַזעלכע פאַלן, ווי למשל אין איין שול (דער קאָאָפּעראַטיווער) וואו אַ שול־פאַראיין איז געגרינדעט געוואָרן, און ס'איז באַשלאָסן געוואָרן דורכצופירן אַ רויטן זונטיק, מיט דער הילף פון אַלע מאַסן־אָרגאַניזאַציעס; די אָנפירנדיקע שול־

לינקער זייט און צעשאָקלט זיך, ווי אַ רעליגיעזער איד, פונדעסטוועגן ווייסט ער, ווער לענין איז.

וואָס, קינדער, איר ווייסט ניט, וואָס הייסט דאַווענען? — עס זיינען דאָ אידן, וואָס גלויבן, אַז אויפן הימל זיצט אַ גאָט און ער פירט אָן מיט דער וועלט. בעט מען באַ אים, מען שאָקלט זיך: „גאָט זיי גוט, גאָט זיי גוט צו אונז!" און זיי מיינען טאַקע, אַזלעכע נאַראָנים, אַז ער העלפט. אָבער מיר ווייסן שוין, אַז קיין גאָט איז אויפן הימל ניטאָ. מיר דאַרפן נאָר אַראָפּוואַרפן די שלעכטע מענטשן, די קאַפּיטאַליסטן, וואָס הערשן איצטער און איינפירן אַזאַ לעבן, ווי אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.

זיצט ער, ר ע ד, און הערט זיך צו צו די נייע רייד און קראַצט זיך אין זיין רויטן קאָפּ. הייסן הייסט ער דזשאַרדזש, יאָסל, און אַז ער לייגט זיך שלאָפן, גיט ער אַזאַ געניץ, אַז ער וועקט אויף דעם גאַנצן קעמפּ. און וויפל מאָל איך האָב אים שוין געזאָגט:

„רעד, עס איז זייער ניט שיין אַזוי צו געניצן. אַן אָקס, אַ פערד געניצט אַזוי. מען לייגט צו די האַנט צום מויל און קיינער וועט ניט הערן."

„אַל־רייט, באַווי דאַוומאַן (ער קען נאָך ניט זאָגן קיין חבר דאַווידמאַן), איך וועל טאָן, און באַלד טאַקע גיט ער אַזאַ געניץ, אַז איך מוז זיך פאַרשטעקן די אויערן.

איך האָב געטראַכט, אַז ער איז שוין אַ פאַרפאַלענער מענטש, לאָזט זיך גאָר אויס, אַז ער האָט זיך דער ערשטער אויסגעלערנט שפּילן אין שאַך און האַלט דאָס פּיאָנערן־טיכל אויפן האַלז זייער הייליק. ס'איז אים וואַרעם, זאָגט ער, מיטן טיכל.

4. פּ י ו ו י.

פּ י ו ו י איז פּונקט אַזוי גרויס ווי מאָטל (כאַפּט ניט — וואַרט מיט מאָטלען). פונדעסטוועגן איז מאָטל, געבליבן מאָטל, און דזשולסן, דאָס איז זיין ריכטיקער נאָמען — יהודה מיינט עס — האָט מען אַ נאָמען געגעבן פּיווי, אַ קליינס ווי אַ וויזעלע, אַ וועוועריקל מיט ווייסע האָר. אַלע האָבן אויף אים גרויס רחמנות. ניט איר אים אַ ריר אָן — צעוויינט ער זיך, גיי מאַך מיט אים עפּעס. און ער איז פּונקט אַלט צען יאָר, ווי אַלע פּופּצן אינגלעך, נאָר מען זעט זיי אויף אים ניט אָן.

גלייך אויפן צווייטן אינדערפרי, ווי ער איז אָנגעקומען אין קעמפּ, האָט ער זיך זיך מיר עפּעס ארומגעדרייט ווי אַ פאַר'חלום'טער. ער האָט שוין דריי מאָל געעפנט זיין מויל און וויל מיר עפּעס זאָגן, צי ער וויל מיך עפּעס פרעגן און פאַרמאַכט עס צוריק.

„נו, זאָג שוין, דזשולייוס (דעמאָלט האָט מען אים נאָך ניט גערופן פּיווי), וואָס האָסטו פאַרלוירן?" — פרעג איך אים.

„מיסטער כאַווער, (ער האָט געמיינט, אַז מיין נאָמען איז כאַווער) — מאַכט ער מיט אַראָפּגעלאָזטע אויגן — מיסטער כאַווער, איך האָב פאַרגעסן מיטצובערענגען מיין היטל פון דער היים, ווי אַזוי זשע וועל איך דאַווענען יעדן טאָג?".

„מע דאַרף ניט דאַווענען", — זאָג איך אים.

„מען דאַרף ניט? — יעי, גוט", — האָט ער זיך דערפרייט און איז אַרויסגעלאָפן אָנזאָגן די איבריקע יאָטן זיין גרויסע שמחה.

און טאַקע אפדערנאַכט, איידער מען איז געגאַנגען שלאָפן, האָבן מיר אָפּגעהאַלטן אַ מיטינג און גערעדט וועגן גאָט, וועגן רעליגיע און וועגן לענינען. דעמאָלט האָבן מיר אים אַ נאָמען געגעבן פּיווי. ער האָט אויסגעשטעלט אַ פאָר גרויסע אויגן, ווי אַן אייזל און זיך צוגעהערט. אַלע האָבן גערעדט: מאָטל און דזשערי און אויל און באָגס און סטענלי. נאָכדעם האָב איך דערקלערט, אַז רעליגיע האָט מען אויסגעטראַכט פאַר נאַרישע מענטשן, אַז קיין גאָט איז נישטאָ, און אַז די באָסעס ווילן אומיסטן, אַז די ארבעטער זאָלן גלויבן אין אַ גאָט אויפן הימל, זיי זאָלן ניט זען וואָס עס טוט זיך מיט זיי אויף דער ערד. דערפאַר אַרבעטן די אַרבעטער שווער און זיינען אָרים, און די קאַפּיטאַליסטן אַרבעטן גאָרניט און זיינען רייך.

פּיווי האָט אונז אַלע געקוקט אין די אויגן. ער האָט ניט אַלץ פאַרשטאַנען וואָס מיר רעדן, אָבער, אַז אַלע זאָגן, אַז ס'איז ניטאָ קיין גאָט, האָט ער זיך גוט צוגעדעקט מיט דער קאַלדרע אַזש ביז איבערן קאָפּ און איינגעשלאָפן.

5. מ אָ ט ל.

מאָטעלע, זעט איר, איז אַ פּייאיק אינגל. וואָס איר ווילט קען ער. נאָר ער איז פּיול ווי אַ קאַץ. ער וועט אייך אָנהויבן אַן אַרבעט. אַרבעטן, אַרבעטן און אָט איז ער שוין פאַרטיק, פּוץ־פּוץ און אַלץ צעשטערט, צעוואָרפן. ער האָט אַן אַלטל, אַ פיין שטימעלע, קען אייך אויסזינגען אַלע לידער, נאָר אין כאָר וויל ער ניט זינגען. וואָס וועט ער זינגען אין כאָר, וואָס? — ער וועט בעסער זיך שפּילן מיטן קעצעלע.

„מאָטל, זע, דיין העמדל איז אַזוי שמוציק, פאַרוואָס טוסטו ניט איבער קיין רוינס און דאָס גיב איבערוואַשן?" — זאָג איך צו אים.

„איך האָב ניט, כ'לעבן איך האָב ניט — בעט ער זיך באַ מיר — מיינע עלטערן זיינען ניט קיין קאַפּיטאַליסטן, זיי קענען מיר ניט קויפן קיין סך זאַכן".

טראַכט איך זיך, וואָס קען מען העלפן, אַז ער איז אָרים. איך וועל שפּעטער רופן אַ מיטינג און בעטן די אַנדערע אינגלעך מען זאָל אים אויסלייען אַ העמדל ביז ער וועט עס איבערוואַשן.

דאַרף זיך טרעפן, אַז זיין מאַמע קומט צו גאַסט. דערזען אים אַזאַ שמוציקן, אויפן האַלז ליגט אפשר א פּוד מיט שטויב ווערט איר אַזש ניט גוט. איך פאַרשעם זיך. וואָס פאַר אַן אויפפאַסער אויף קינדער בין איך, אַז מאָטל קען באַ מיר אַרומגיין אַזוי שמוציק. דערציילן איך איר דעם אמת, אַז מאָטל האָט ניט קיין העמדל. אַז זי שטעלט עס אויס אויף מיר אַ פּאָר אויגן: „וואָס מיינט איר?". און אַז מען עפנט זיין קאַסטן מיט זאַכן, געפינט מען אין אַ ווינקעלע אַ פּעקל מיט אַכט העמדלעך.

מאָטעלע האָט אַראָפּגעלאָזט די אויגן און איך האָב זיך ווידער פאַרשעמט. און עס נעמט זיך אַלץ דערפון, וואָס מאָטל איז זייער פויל, אָבער אַז ער וויל שטעלט ער זיך אַוועק און גיט אייך אַ מאָל אָפּ דעם גאַנצן סאָוועטן פאַרבאַנד און לענין שוועבט אין דער לופט און ווייזט מיטן פינגער אַהין, אַהין און ער שרייבט אונטער: „פּינף יאָר פּלאַן".

איז זינגען קען ער, מאָלן קען ער און האָט זייער ליב זשאַבקעלעך, פליגעלעך. מאַכט זיך, אַז אַ פייגעלע כאַפּט זיך צו אונז אַריין, עס איז מיסטאָמע געפלויגן זוכן עפּעס עסן און אַריין צו אונז, האָט מאָטל פאַרמאַכט ביידע טירן און עס אַזוי לאַנג געגאַרט מיט ברעקלעך ברויט, ביז ער האָט עס געכאַפּט.

„מאָטל האָט געכאַפּט אַ פייגעלע, אַ פייגעלע!", — איז געוואָרן אַ גרויסער ליאַרם. אַלע פּופּצן אינגלעך זיינען זיך צענויפגעפלויגן און וואָס מאָטל האָט באַפּוילן האָט מען געטאָן. דריי אינגלעך זיינען אַוועק קלעטערן אויף די בוימער און אויסזוכן אַ נעסט, פיר אינגלעך האָבן זיך אַוועקגעלאָזט צום סילוויין לייק זוכן קליינע שלענגלעך און די איבריקע מיט מאָטלען האָבן עס געגלעט איבער די פּלייצעלעך.

איז גראַדע געווען די נאַכט זייער אַ קאַלטע. יעדן אינגל האָב איך צוגעדעקט מיט צוויי קאָלדרעס און אין פייגעלע האָב איך גאָר אינגאַנצן פאַרגעסן. אַז מאָטל האָט דערזען זיין פייגעלע אַ דערפרייערענס אינדערפרי, די פיסלעך אַרויסגעשטעקט פון נעסטל און דאָס שנאָבעלע פאַרגראָבן, האָט ער זיך שטאַרק צעוויינט. די קינדער רעדן צו אים, ער זאָל ניט זיין קיין נאַר און ער כליפּעט.

גיב איך אים אַ זאָג:

„מאָטל, מיר, פּיאָנערן, אַרבעטער־קינדער, וויינען ניט. מיר פירן אַ קאַמף, און ווען מיר וועלן איינפירן אַ וועלט, ווען אַלע וועלן זיין פריי, אַ סאָוועטן־וועלט, וועלן מיר מאַכן פאַר אַלע פייגעלעך וואַרעמע שטיבעלעך און זיי וועלן לעבן וויפיל זיי וועלען נאָר אַליין וועלען".

האָט זיך מאָטל צעשמייכלט. ער האָט אַ זשמורע געטאָן מיט זיינע שוואַרצע אויגעלעך און אָנגעהויבן גראָבן אַ גריבל. כעוורע האָט געהאָלפן. מען האָט דאָס פייגעלע באַגראָבן. מאָטל האָט אויפגעשטעלט אַ הילצערן מאַצייוועלע און אָנגעשריבן:

„אַ יונג פייגעלע איז געפלויגן און געפלויגן און פאַרפרוירן געוואָרן.

מ אָ ט ל.

און אויב איר וועט אַמאָל זיין אין קעמפּ קינדערלאַנד, זאָלט איר טאַקע אומיסטן אַ קוק טאָן לעבן באָנגעלאָ נומער 25.

6. ל ע נ י.

לעני האָט באַ אונז אַ גוט לעבן. ער איז אַביסל שטום און טויב. אַלע קינדער האָבן זיך צוליב אים געמוזט אויסלערנען רעדן אויף שטום־לאָשן. מע מאַכט מיט די הענט און מע רעדט אַרויס דאָס וואָרט שווער און אָפּגעהאַקט.

וואַ—טם—הענ—שלאָ—טם", מיינט עס, אַז מע דאַרף זיך גיין וואַשן די הענט און גיין לייגן שלאָפן. ער איז דער איינציקער, דאַווקע ער, וואָס הייבט ער אָן אַן אַרבעט, וועט ער קרעכצן און יאָכצן (וואָס ער קרעכצט, ווייסט מען ניט) ביז ער וועט זי ענדיק.ן. אַזוי האָט ער זיך געמאַכט אַ קעסטעלע פאַר געצייג. ער האָט זיך

דוד גרין

בויענדיק די יונגט סעקציע פונם אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן

(נאַציאָנאַלער אָרגאַניזיזער פון דער יוגנט סעקציע פונם א. א. אָ.)

אין דעם פּראָצעס פון בויען אונזער אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן, מוז זייער ערנסטע אויפמערקזאַמקייט געשאָנקען ווערן דער אָרגאַניזירונג פון אונזערע אייגענע קינדער און אַנ־דערע ארבעטער קינדער אין אונזער ארבעטער פּראָטערנאַלן אָרדן.

פון דעם שטאַנדפּונקט פון אונזער אָרדן, איידער נאָך מיר נעמען אין אנבאַטראַכט די אַלגעמיינע לאַגע פון דעם ארבעטער קלאַס און באַזונדערס פון דער ארבעטער יוגנט, מוזן מיר פאַר־שטיין, אַז דער וואוקס פון אונזער אָרדן הייַנגט אָפּ אין אַ גרויסער מאָס אָן דעם ווי ווירקזאַם מיר וועלן צוציען די יוגנט אין אונזערע רייען. די יוגנט פון הייַנט וועלן זיין די דער־וואקסענע פון מאָרגן און אַלס אַזעלכע מוזן מיד אָנהייבן צוצונרייטן זיי איבערצונעמען די פירערשאַפט.

אין דער אייגענער צייט מוזן מיר אויך אנערקענען, אַז דער יונגער ארבעטער ווערט אַלץ מער און מער אַריינגעצויגן אין דער אינדוסטריע אין זיין פריער יוגנט און זיין לאַגע איז נאָך אפשר ערגער ווי די פונם דערוואקסענעם. אין אַמעריקאַנער פאַבריקן, מינען און מילן הייַנט צו טאָג ארבעטן 4 מיליאָן יונגע ארבעטער, אַ חוץ 2 מיליאָן קינדער ארבעטער. זיי ווערן אַריינגעצויגן אין דער אינדוסטריע דורך דעם אַריינבריינגען פון נייע ארעט שפּאָרנדיקע מאַשינען וועלכע קענען זייער גרינג אָפּערירט ווערן פון יוגנטלעכע ארבעטער. די יוגנט ווערט אַריינגעצויגן אין דער אינדוסטריע ווייל זי ארבעט פאַר קלענערע שכירות, ווייל צוליב זייער יוגנט און אומאָרגאַניזירטקייט אַר־בעטן זיי ליינגערע שטונדן און צוליב זייער ענערגיע קען מען זיי מער יאָגן. דער יונגער ארבעטער פאַרנעמט אַלץ מער און מער דעם פּלאַץ פון דעם דערוואקסענעם.

צוליב די לאַנגע שטונדן און דעם שרעקלעכן „ספּיד־אָפּ" איינגעפירט פון די באַלעבאַטים, איז נייטיק פאַרן יונגן אַר־בעטער זיך צו באַנוצן מיט אונזערע זעלבסט הילף פאַרזיכערונג בענעפיטס. דער יונגער ארבעטער שטייט הייַנט פּנים אל פּנים מיט דער פּראָבלעם פון באַזאָרגן זיך אין צייט פון קראַנקהייט איז טויט. און אַ סך פאַלן געפינען מיר אַז דער יונגער ארבעטער איז די איינציקע שטיצע פון אַ פאַמיליע און דעריבער מוז ער קריגן די נייטיקע הילף קעגן קראַנקהייט און טויט. אונזער אָרגאַניזאַציע האָט גענומען אין אנבאַטראַכט אַז די יוגנטלעכע ארבעטער ווערן זייער שלעכט באַצאָלט און מיר האָבן דעריבער אויסגעאַרבעט ספּעציעלע ראַטעס פאַר אונ־זערע פאַרשידענע בענעפיטס, כדי צו מאַכן זיי צוטריטלעך צו יעדן יונגן ארבעטער.

די יוגנטלעכע ארבעטער דערקענען הייַנט זייער שלעכטע לאַגע. זיי, אַזוי גוט ווי די אַנדערע טיילן פונם ארבעטער קלאַס, פילן זייער שאַרף דעם איצטיקן קריזיס. זיי הייבן אָן צו פאַרשטיין אַז די באַלעבאַטים ווילן אַרויפלייגן דעם קריזיס אויף די פּלייצעס פון די ארבעטער דורך „ספּיד־אָפּ", שניידן שכירות און מאַסן ארבעטלאָזיקייט. די יוגנטלעכע ארבעטער צוזאַמען מיט אַנדערע טיילן פונם ארבעטער קלאַס שטייען איצטער אויף און שלאָגן צוריק. אין דעם קאַמף פון די 45000 קוילנגרעבער, אין די טעקסטייל סטרייקס פון ראָוד איילענד און פּעטערסאָן, זעען מיר די יוגנט אַקטיוו באַטייליקנדיק זיך אין זיי.

כדי צוריקצושלאָגן די וואַקסנדיקע קעמפערישקייט פון די יונגע ארבעטער, באַנוצן די באַלעבאַטים אַלע מיטלען צו אָפּ־טויטן די מוחות פון די יונגע ארבעטער און האַלטן זיי אין אַ צופרידענעם צושטאַנד מיט זייער לאַגע. אַ חוץ די שולן, וועלכע ווערן אויסגענוצט צו פאַרשפּרייטן קאַפּיטאַליסטישע פּראָפּאַגאַנדע, גיבן די באַלעבאַטים אויס מיליאָנען דאָלערס צו אָרגאַניזירן „יאָנג מענס היברו אַסאָסיאיישאָנס", „יאָנג מענס קריסטשען אַסאָסיאיישאָנס", אַטלעטישע פּלעצער און צענד־ליקער אַנדערע ספּאָרט אָרגאַניזאַציעס, וועלכע דינען אַלס אַ מיטל צוצוציען די יוגנט. אַזוי האָפן זיי צו האַלטן די מוחות

זיין העמערל, זיין זעגעלע, אַ סטאָליאר אויף אַן עמעס. און אָט האָט ער געמאַכט אַ פייגל־שטיבעלע און אַ שאַפקעלע אויף ביבער, און מאָלן קען ער נאָך בעסער פון מאָטלען.

אינמיטן דרינען גיט ער אַ לייג אַוועק דעם צווייטן פינגער פון זיין רעכטער האַנט אויף זיין בערדל און פאַרטיק. ער גראָבט די ערד שנעל, שנעל, די שטיינדעלעך לייגט ער אַרום, אַ גערטנדל מאַכט ער זיך. די קינדער קוקן אויף אים זיי ער אַרבעט, ביז וואַנען זיי העלפן אים אַרויס. מער פון אַלע העלפט אים מאָטל. צווישן זיי ביידע איז געוואָרן אַן עמעסע ליבע, ווי צווישן צוויי ברידער.

זיינע בעט מאַכט ער זייער ריין און שיין, נאָך בעסער פון מיר. זיינע זאַכן צונויפגעלייגט, אָבער ניט אַלץ פאַרשטייט ער וואָס איך רעד. דערקלערן אים שוין די קינדער מיינע רייד אויף שטום לאָשן.

איינמאָל האָט ער געמאַכט אַ סוקע. געפּאַקט ערגעץ פיר דרענגלעך, אַריינגעשטעקט אין דער ערד, איבערגעקלאַפּט מיט עטלעכע ברעטער, אַרויפגעלייגט צווייגן מיט גרינע בלעטער און פאַרטיק אַ סוקע — אַ גאָרטן־שטיבל. ער האָט אונז דערקלערט, אַז ווען עס וועט רעגענען וועלן מיר קענען דאָרטן אַרבעטן. נאָר שפּעטער מיט אַ וואָך צייט האָט ער עס אַליין צעוואָרפן, ערשטנס, דערפאַר, וואָס די בלעטער זיינען פאַרוועלקט געוואָרן, און ער האָט געמיינט אַז זיי ווען שטענדיק זיין גרין, און צווייטנס, וואָס איך האָב אַוועקגעוואָרפן זיין טינט־דערפינדונג.

פאַרוואָס איך האָב עס אַוועקגעוואָרפן, איז אַ גאַנצע מייסע:

אַלע אינדערפרי, גלייך נאָך פרישטיק, מאַכן מיר די בעטן. מען קערט און מען וואַשט אויס די באַנגעלאָ, דערנאָך אַרבעטן מיר, שפּילן מיר, באָדן, שיפלען, שווימען און וואָס איר ווילט אַליין. איז אַמאָל ווערט פויל מאָרי און אַמאָל רעד און אַמאָל ביידע צוזאַמען. איך בין דערווייל ערגעץ אַוועקגעגאַנגען. שטעלט מען אויס אַ שאַך אויפן בעט און מען שפּילט. פאַרשטייט זיך, אַז פון בעט ווערט אַ קופּע וואַרעניקעס, צעקנייטשט, פאַרשמוציקט און אַז מאָרי און רעד ווערן פויל, ווערן שוין אַלע איבעריקע דרייצן אינגלעך פויל. דער וואַרפט זיך מיט אַ קישעלע, דער ברענגט אַריין שטיינדלעך און עס ווערט דער עמעסער שמוץ אין באַנגעלאָ.

איז נאָך גוט, אַז איך קום אָן אין צייט, מאַך איך אָן אַ גרויס גוואַלד: „זעט נאָר, וואָס עס טוט זיך שמוץ, איר וועט דאָך ווערן קראַנק, אַרויס, שוין אַרויס". כעוורע פליען אַרויס פון באַנגעלאָ. איך גלעט צו די בעטן, קער אויס און דערנאָך האַלט איך פאַר זיי אַ לעקציע: „פאַרוואָס זאָלט איר ניט פאַרשטיין? — עס איז דאָך פאַר אייער געזונט, איר שלאָפט דאָך אין די בעטן". האָט מען מיך אויסגעהערט מיט איין אויער און מע פליט שוין כאַפּן דעם באָל.

איז פונקט אויפן צווייטן טאָג, דערזע איך לעבן באַנגעלאָ אַן עמער פול מיט צעשניטענע גריבעס אויסגעמישט מיט וואַסער, אַביסל איז שוין צעשאָטן אויף די טרעפּ און באַם אַריינגאַנג. ווער איך מיסטאַמע בייז און כאַפּ דעם עמער און שמיץ — אַוועקגעשאָסן צווישן די ווילדע גראָזן.

אַז לעני איז געקומען צוריק און דערזען, אַז דער עמער איז לוידיק, איז ער געוואָרן אַ טויטער: „מי — — מאַכ — — — טיג —ט". און ער וויל זיך אַזש צעוויינען. אַ גאַנצן טאָג איז ער געווען אויף מיר ברויגעז. איך האָב אים אויסגעגאָסן זיין טינט־דערפינדונג. עס האָט מיר זייער ווי געטאָן. נאָר סע שוין געווען שפּעט.

(ווייטערע קאַפּיטלען פאָלגן)

ר. ז.

וואָס טוט זיך אין אונזער אָרדן

פון דעם נומער „פונק" פאַנגען מיר אָן איינפירן אַן אָפּטיילונג, וואָס זאָל דערציילן, וואָס עס טוט זיך אין אונזער אָרדן. סיי וואָס עס קומט פאָר אין די דיסטריקס קאָמיטעטן, די שטאָט־קאָמיטעטן, אין די ברענטשעס און ווי ווייט מעגלעך אָפּשפּיגלען אונזער געזעל־שאַפטלעכע מעטיקייט. מיר בעטן די דיסטריקט און שטאָט־קאָמיטעטן צו קומען אונז צו הילף אין אָט דער אַרבעט דורך דעם, וואָס זיי וועלן צושיקן קורצע באַריכטן סיי וועגן זייער טע־טיקייט, אָפּשפּיגלונג פון זייערע דערגרייכונגען, פעלערן פון זייער אַרבעט, טעות'ן וואָס דאַרפן פאַרריכט ווערן. אין קורצן, אַלע דער־גרייכונגען, וואָס עס איז ווערט אָפּגעשפּיגלט צו ווערן אין אונזער אָרגאַניזאַציע.

אין די לעצטע וואָכן זיינען אָפּגעהאַלטן געוואָרן דיסטריקט פּלענאַרע זיצונגען פון אונזער אָרדן אין שיקאַגאָ, קליוולאַנד, דע־טראָיט, באַלטימאָר, און קאַנעטיקוט. די פּלענאַרע זיצונגען זיינען געווען זייער וויכטיקע געשווענישן אין דעם לעבן פון אונזער אָרדן.

פון די יונגע אַרבעטער פאַרטעמפּט, זיי זאָלן ניט טראַכטן וועגן אָרגאַניזירונג און קאַמף געגן שניידן שכירות, „ספּיד־אָפּ" און אַרבעטלאָזיקייט. די „יאָנג מענס קריסטשען אַסאָסיאַיישאָנס" איז געגאַנגען אַזוי ווייט ווי־וועלן אַריינדרינגען אין סאָוועטן פאַר־באַנד, כדי אַוועקצוגעווינען די יוגנט פון אונזער סאָציאַליסטישן פאָטערלאַנד. מיר געפינען אויך סאָציאַל־פאַשיסטישע אָרגאַ־ניזאַציעס ווי די „יאָנג סוירקל ליג" פונם אַרבעטער רינג, וועלכע מאַכט אַלע אָנשטריינגונגען אָפּצוציען די יוגנט פונם קלאַסן־קאַמף. זיי נעמען פּיעסן פון סאָוועטן פאַרבאַנד, וועלכע זיינען געצילט אויף זעלבסט קריטיק און צעקריפּלען זיי אַזוי, אַז זיי פאַרסם'ען די מוחות פון די יוגנטלעכע אַרבעטער געגן סאָוועטן פאַרבאַנד.

מיר דערוואַקסענע אַרבעטער, מיטגלידער פון אַ רעוואָלו־ציאָנערער אָרגאַניזאַציע באַגייען אַ פאַרברעכן געגן דעם אַר־בעטער קלאַס, אויב מיר שטריינגען ניט אָן אַלע אונזערע כחות צו געווינען די אַרבעטער קינדער פון דעם איינפלוס פון די באַלעבאַטים און סאָציאַל פאַשיסטישע אָרגאַניזאַציעס. די עלטערן מאַכן אַלערליי קרבנות כדי צו האַלטן זייערע קינדער אין היי־סקול און אין קאָלעדזש. אַ סך עלטערן לעבן נאָך אונ־טער דער אילוזיע אַז זייערע קינדער לעבן עפּעס אין אַן אַנדער וועלט — אין אַ וועלט פון גאָלדענע מעגלעכקייטן. זיי פאַר־שטייען ניט אַז זייערע קינדער מוזן קומען אין די רייען פונם אַרבעטער קלאַס, אַז זיי וועלן און ווערן באַווירקט פון די איי־גענע עקאָנאָמישע באַדינגונגען וואָס באַווירקן די עלטערע אַר־בעטער. אונזערע קינדער מוזן געמאַכט ווערן אַ באַוואוסט־זיניקער טייל פונם אַרבעטער קלאַס. איינמאָל פאַר אַלעמאָל מוזן מיר בייקומען די אילוזיעס. זיי מוזן געלערנט ווערן אַז אַלס יונגע אַרבעטער און אַרבעטער סטודענטן, מוזן זיי ווערן קעמפער פאַר זייער קלאַס.

אונזער אָרדן, כאָטש ער איז ניט קיין פּאָליטישע אָרגאַני־זאַציע, איז אַן אַרבעטער קלאַס אָרגאַניזאַציע. מיר זיינען באַ־וואוסטזיניק וועגן אונזער לאַגע אונטער דעם קאַפּיטאַליזם און מיר צוזאַמען מיט אַלע אַנדערע רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער מוזן קעמפן געגן די באַלעבאַטים כדי צו צווינגען זיי צו געבן בעסערע אַרבעטס באַדינגונגען. מיר מוזן לערנען אונזער יוגנט, אַז סאָוועטן פאַרבאַנד איז זייער פאָטערלאַנד און מוז פאַרטיידיקט ווערן געגן די אַטאַקעס פון די קאַפּיטאַליסטן.

געווינענדיק די יוגנט פאַר'ן אַרבעטער קלאַס, פאַרשטייען מיר אַז די פּראָבלעם איז אַוועקצוגעווינען זיי פון די ווירקונגען פון די קאַפּיטאַליסטישע אינסטיטוציעס. די יוגנט סעקציע פונם אָרדן האָט אויסגעאַרבעט אַ גענויע פּראָגראַם צו צופרידנ־שטעלן די וואונשן און פאָדערונגען פון דער יוגנט. דער אַמע־ריקאַנער יונגער אַרבעטער איז פאַקטיש אויפגעבראַכט געוואָרן אויף ספּאָרט און מיר האָבן דעריבער אַריינגענומען דעם טייל אין אונזער פּראָגראַם. מיר גיבן זיי געזונטע אַרבעטער ספּאָרטס. די יוגנט סעקציע פונם אָרדן איז אפיליאירט מיט דער איינציקער אַרבעטער ספּאָרט אָרגאַניזאַציע — „די לייבאָר ספּאָרטס יוניאָן אָוו אַמעריקע". דורך איר האָבן מיר געקראָגן די מעגלעכקייט צו קריגן אינסטרוקטאָרן פאַר אונזער מיטגלידערשאַפט און אונ־זערע קאָמאַנדעס נעמען אַנטייל אין די טורנאַמענטן אָנגעפירט פון דער אַרבעטער ספּאָרט אָרגאַניזאַציע.

אונזער קולטורעלע פּראָגראַם נעמט אַריין לעקציעס, אָפּן פאָרומס, דראַמאַטיק, מוזיק, ביבליאָטעקן און כמעט אַלץ אין וואָס דער יונגער אַרבעטער איז פאַראינטערעסירט. מיר האָבן אויך אונזער געזעלשאַפט לעבן — טענץ, פאַרווײַלונגען עקס־קורסיעס, א. א. וו.

די 24 יוגנט צווייגן וואָס מיר האָבן דערוויל אָרגאַניזירט איבערן לאַנד, זיינען שוין אַ פאַקטאָר אין די פאַרשידענע קאַמפּן און קאַמפּאַניעס פון דער אַרבעטער באַוועגונג. אין די פאַר־שידענע דעמאָנסטראַציעס, ווי צום 1טן מאַי, נאַציאָנאַלער יוגנט טאָג, ערשטן אוגוסט, אינטערנאַציאָנאַלער יוגנט טאָג, האָבן זיך אונזערע מיטגלידער באַטייליקט. אין די קאַמפּן פון די קוילן גרעבער און טעקסטיל אַרבעטער, האָט זיך די יוגנט אַקטיוו באַטייליקט אין פּאָפּולאַריזירן דעם סטרייק און שאַפן הילף. דורך דער שאַפונג פון אַרבעטער קלאַס פּיעסן, האָבן מיר גע־קראָגן די מעגלעכקייט צו דראַמאַטיזירן דעם קלאַסנקאַמף און אַזוי אַרום דערציען און געווינען די יוגנט פאַר אונזער באַוועגונג, אין דער אייגענער צייט באַנוצנדיק די פּיעסן אַלס אַ מיטל צו שאַפן הילף פאַר די סטרייקערס.

אין קורצן, מיר שטריינגען זיך אָן צו בויען דעם אָרדנס יוגנט סעקציע אַלס די בעסטע יוגנט פּראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע און אין דער אייגענער צייט אויספאָלגנדיק אונזער אויפגאַבע אַלס מיטגלידער פונם אַרבעטער קלאַס—יוגנטלעכע קעמפער אינם קלאַסנקאַמף.

וואָס איז די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פון אונזערע עלטערע חברים אין דער אַרבעט? מיר מוזן פאַרשטיין אַז די גרעסטע משא מוז ליגן אויף די פּלייצעס פון די דערוואַקסענע. יעדער דערוואַקסענער ברענטש מוז האָבן די אויפגאַבע צו אָרגאַניזירן אַ יוגנט ברענטש אונטער זיין קאָנטראָל און פירערשאַפט. איז דאָס אַ שווערע אויפגאַבע? ניין. אַלץ וואָס עס דאַרף איז אַז יעדער ברענטש זאָל דערוויילן אַ קאָמיסיע פאַר בויען אַזאַ יוגנט ברענטש. דורך די קינדער פון די מיטגלידער קענען מיר פאָר־מירן אַ נוקלעאוס פאַר אַ יוגנט ברענטש. זאָל די קאָמיסיע רופן אַ מיטינג פון דער יוגנט, פאָרלייענען זיי אונזער פּראָגראַם, דורך אונזער בראָשור און אַנדערע ליטעראַטור וואָס מיר האָבן אַרויסגעגעבן, לאָזן זיי אַנטוויקלען זייער אַקטיוויטעט, אונטער דער פירערשאַפט פון דער נאַציאָנאַלער יוגנט קאָמיסיע. אונזער אויפגאַבע איז אָבער נאָך ניט פאַרפילט מיט דער אָרגאַניזירונג פון אַזאַ ברענטש. די יוגנט ברענטשעס דאַרפן האָבן פירער־שאַפט און מיטהילף און דאָס מוז טאָן דער דערוואַקסענער ברענטש, וועלכע האָט דעם שעפטום איבער דעם יוגנט ברענטש.

ניט נאָר האָבן אונזערע ברענטשעס באַוויזן אַרום די פּלענאַרע זיצונגען צו אָרגאַניזירן גרויסע מאַסן צוזאַמענקונפטן, צו וועלכע עס זיינען געקומען טויזנטער אַרבעטער, נאָר מיר האָבן דורך די פּלענאַרע זיצונגען אַריינגעטראָגן אַן אויפלעבונג אין די ברענטשעס.

די פּלענומס האָבן געצוואונגען די ברענטשעס, די שטאַט־קאָמיטעטן, די דיסטריקט קאָמיטעטן זיך פאַרטראַכטן איבער דער אָפּגעטאָנענער ארבעט און זיך אויך באַשעפטיקן מיט דער ארבעט פון אונזער אָרדן פאַר דעם וויינטער.

פון די באַריכטן פון אַלע פּלענומס איז צו זען, אַז די פּראָבלעמען פון אונזער אָרדן זיינען אויספירלעך באַהאַנדלט געוואָרן און אויב די פּלענומס האָבן נאָך די פּראָבלעמען ניט געלייזט, האָבן זיי אָבער באַוויזן אַוועקצושטעלן זיי אויף דער טאָג־אָרדנונג, אַרויסרוקן זיי אין פּראָנט פון אונזער ארבעט, צווינגען די מיטגלידער און די טוער פון אונזער אָרדן ערשט זיך פאַרטראַכטן וועגן זיי און געפינען אַ לייזונג.

אין די קומענדע וואָכן וועלן נאָך אָפּגעהאַלטן ווערן אַ רייע פּלענאַרע זיצונגען איבערן לאַנד. דעם 18טן אָקטאָבער אין ראָטשעסטער דיסטריקט, דעם 25טן אין ניו יאָרק דעם 31טן אָקטאָבער און 1טן נאָוועמבער אין ניו דזשווירזי און באָסטאָן, דעם 15־טן נאָוועמבער אין פילאַדעלפיע — דער לעצטער פּלענום.

אַ גענויע אָפּשאַצונג איבער די פּלענומס וועלן מיר ערשט קאָנען געבן נאָך אָט די אַלע פּלענאַרע זיצונגען. מיר קאָנען אָבער שוין אונטערשטרייכן, אַז די פּלענומס וואָלטן געהאַט אַ גרויסע באַדייטונג און וואָלטן געווען פיל ווירקזאַמער אין פּראָצעס פון בויען אונזער אָרדן, ווען מיר וואָלטן זיי ניט אַזוי אויסגעצויגן פון דעם 7טן סעפּטעמבער ביז דעם 15טן נאָוועמבער. דאָס וועלן מיר מוזן אויס־מיידן אין די קומענדע פּלענומס, וואָס מיר וועלן רופן. זיי דאַרפן אַלע פאָרקומען אין פאַרלויף פון 2 וואָכן צייט, די גאַנצע קאָנצענ־טראַציע פון אונזער אָרגאַניזאַציע, ווייל די ברענטשעס מוזן אין יענעם מאָמענט זיין אָנגעוויזן אויף די פּלענומס און אויף די פּראָבלעמען.

אָבער איין זאַך מוזן מיר שוין הייַנט זאָגן, אַז די פּלענומס זיינען זייער וויכטיק דערמיט, וואָס זיי ציען אַריין אונזער ברייטער מיטגלידערשאַפט סיי אין אונזער ראַטגעבערשער אַרבעט, סיי אין אויסאַרבעטן די פּלענער פון אונזער אַרבעט, סיי אין געפינען די חסרונות פון דער אַרבעט. די פּלענומס האָבן אויך ניט פאַרפעלט אויסצוגלייכן אַ רייע פון אומבאַדייטנדע לאָקאַלע פּראָבלעמען, וועלכע זיינען געווען אַ שטער אין אונזער אַרבעט.

עס וועט זיין אינטערעסאַנט פאַר אונזערע מיטגלידער צו וויסן געגוי דעם צוזאַמענשטעל פון אונזער אָרדן אין דעם מאָמענט:

דער אָרדן פאַרמאָגט הייַנט 12,611 מיטגלידער, וואָס זיינען איינגעטיילט אויף דעם פאָלגנדן אופן:

5,878 אין ניו יאָרק.
1,753 אין שיקאַגאָ דיסטריקט (פון וועלכע די שטאָט שיקאַגאָ האָט 1,264)
980 אין פילאַדעלפיע דיסטריקט (פון וועלכע די שטאָט פילאַדעלפיע האָט 832).
439 אין לאָס אַנדזשעלעס דיסטריקט.
365 אין קאָנעטיקוט דיסטריקט.
230 אין ראָטשעסטער דיסטריקט.
244 אין באַלטימאָר דיסטריקט
653 אין ניו דזשווירזי דיסטריקט.
378 אין קליוולאַנד דיסטריקט.
358 אין דעטראָיט דיסטריקט.
631 אין באָסטאָן דיסטריקט.
702 מיטגלידער צעוואָרפן אין אַ גאַנצע רייע שטעט, וואָס זיינען ניט פאַרבונדן מיט קיינע דיסטריקט קאָמיטעטן.

די 12,611 מיטגלידער ווערן אַיינגעטיילט אין די פאָלגנדע שפּראַך סעקציעס:

28 לעטישע מיטגלידער.
26 מעקסיקאַנער.
4 פאָרטוגעזער.
26 דייטשע.
15 אַרמענישע.
12 טשעכאָ סלאָוואַקישע.
51 רומענישע.
42 גריכישע.
158 פּוילישע.
128 אוקראַאינישע.
254 ענגלישע.
310 אומאַליעניש.
378 יוגעט.
11,089 אידישע.

וואָס באַוויזן אונז די ציפערן? ערשטנס, אַז אונז האָט זיך שוין איינגעגעבן נאָך פאַר דער פאַראייניקונג צו אָרגאַניזירן איבער 1,500 אַנדערש שפּראַכיקע מיטגלידער אין אונזער אָרדן, אַז מיר האָבן שוין אַוועקגעלייגט אַ געזונטן פונדאַמענט פאַר דער יוגעט סעקציע, פאַר דער ענגליש רעדנדיקער סעקציע, פאַר דער אומאַליעניש, אוקראַי־נישער און פּוילישער.

מיר דאַרפן געדענקען, חברים, אַז מיר האָבן געבויט די אַנדערש שפּראַכיקע סעקציעס, ניט האָבנדיק קיין אָרגאַניזירטן אָפּאַראַט, ווייל אונזער אָרדן איז דאָך אָרגאַניזירט געוואָרן אַלס אַ אידישע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע. מיט דעם צוועק צו פאַרוואַנדלען אים אין אַן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן.

איז טראָץ דעם, וואָס מיר האָבן באַוויזן ביז הייַנט אַריינגענומען איבער 11,000 אידישע מיטגלידער אין אונזער אָרדן, דאַרפן מיר אָבער פעסטשטעלן, אַז מיר האָבן נאָך געגוג פּלאַץ צו פאַרשטאַרקן אַפילו די אידישע סעקציע אונזערע. מיר קאָנען נאָך און דאַרפן נאָך אין דעם הייַנטיקן ווינטער באַוויזן, אַז מיר מוזן אַריינגענומען צום וויניקסטנס נאָך 4,000 אידישע מיטגלידער אין אונזער אָרדן און אַז מיר דאַרפן קומען צו דער פאַראייניקונג מיט מער געשטאַרקטע סעקציעס פון אַלע אַנדערע שפּראַכן.

די וויכטיקסטע פראַגע באַ אונזער פּלענום איז געווען די פראַגע וועגן שטרייכן מיטגלידער אין אונזער אָרדן. די אָפּגעהאַלטענע פּלענומס האָבן אָנגענומען קאָנקרעטע רעקאָמענדאַציעס ווי אַזוי צו העלפן לייזן אָט די פּראָבלעמען. איינע פון די רעקאָמענדאַציעס איז, אַז אויסער די פאָנדן, וואָס די ברענטשעס קלייבן צו גוט מאַכן די בילס פון די ארבעטלאָזע מיטגלידער, זאָלן אויך אָרגאַניזירט ווערן פאָנדן אויף אַ שטאָטישן מאַסשטאַב, וועלכע זאָלן זיין אַ הילף צו די ברענטש פאָנדן. איז שוין אַוועקגעגאַנגען פיר וואָכן פון דעם פּלענום אין שיקאַגאָ און מיר פרעגן, וואָס האָבן די שיקאַגער שטאָט און דיסטריקט קאָמיטעטן געטאָן דורכצופירן דעם באַשלוס אין לעבן?

מיר פרעגן די פראַגע מיט דעם צוועק, אַז אונזערע שטאָט־קאָמיטעטן זאָלן איר גלייך אויפנעמען און דורכפירן די ערשטע רעקאָמענדאַציעס אין לעבן, אַזוי אַז ווען עס וועט קומען צו דעם 15־טן דעצעמבער, זאָלן מיר מאַכן אַלע אָנשטרענגונגען ניט צו שטרייכן קיינע מיטגלידער, וועלכע זיינען אַרבעטלאָז און קאָנען ניט באַצאָלן זייערע בילס און וועלכע וועלן זיך מעלדן דערויף.

די אָרגאַניזאַציע קאַמפּאַניע איז געווען דער צענטער ארום וועלכער עס האָבן זיך געדרייט אַלע פּראָבלעמען, וואָס זיינען געשטאַנען פאַר די דיסטריקט פּלענומס. כדי צו לייזן די פראַגע זיינען אויך אָנגע־נומען געוואָרן אַ רייע באַשלוסן. איינער פון די וויכטיקסטע באַ־שלוסן איז דער, אַז די ברענטשעס און מיטגלידער זאָלן זיך שטעלן מיט'ן פּנים צום שאָפּ. האָט עס געמיינט בלויז אַ קליינגדיקע פראַגע? האָבן די פּלענומס בלויז געוואָלט זאָגן אַ שיין וואָרט? אויב דאָס וואָלט געווען דער פאַל וואָלט עס געווען זייער שלעכט. די לאָזונג: מיטן פּנים צום שאָפּ האָט געמיינט, אַז די ברענטשעס זאָלן גלייך דערוויילן טרייד און שאָפּ קאָמיסיעס צוזאַמענגעשטעלט פון די מיטגלידער, וועלכע געהערן צו די טריידס אָדער שעפער פאַר דעם צוועק פון ווערבירן מיטגלידער פאַר אונזער אָרדן. פאַר דעם צוועק פון אָנפירן אַ פּראָפּאַגאַנדע פאַר אונזער אָרדן, פאַר ברייטגען אונזער אָרדן אין דעם טרייד, אין דעם שאָפּ. פרעגן מיר דאָ די זעלבע פראַגע: וואָס האָבן אונזערע שטאָט־קאָמיטעטן געטאָן, כדי דאָס דורכפירן אין לעבן? ווי אַזוי דיינקען זיי דאָס דורכפירן? לאָמיר געדיינקען, אַז מיר טאָרן ניט פאַרלירן לאַנגע חדשים און נאָכדעם קומען און זאָגן, אַז מיר האָבן עס ניט געטאָן.

רעדנדיק וועגן דער אָרגאַניזאַציע ארבעט איז אפשר וויכטיק צו דערציילן, אַז דער ניו יאָרקער שטאָט קאָמיטעט האָט אין די לעצטע וואָכן אונטערגענומען צו האָבן מיטינגען מיט די עקזעקוטיווועס פון די ברענטשעס פאַר דעם איינציקן צוועק פון דיסקוטירן די פּלענער ווי אַזוי דורכפירן אונזער אָרגאַניזאַציאָנס ארבעט. מיר ראַטן אַלע שטאָט און דיסטריקט קאָמיטעטן נאָכצוטאָן דעם ביישפּיל. זאָל יעדער

דער ארבעטער־אָרדן און דער קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג

ש. אַלמאַזאָוו

ראַל פון אָרדן

די פראַטערנאַלע ארבעטער אָרגאַניזאַציע דאַרף ווערן אַ וויכטיקער אינסטרומענט אין דעם קאַמף פון די ארבעטער־מאַסן פאַר סאָציאַלער פארזיכערונג.

שוין דער כאַראַקטער זעלבסט פון דער טעטיגקייט פון דעם פראַטערנאַלען אָרדן שטעלט פאַר אים בולט די פּראָבלעם פון דעם קאַמף, וואָס דער ארבעטער מוז פירן צו פארזיכערן זיך אין פאַל פון אַ קראַנקהייט און צו פארזיכערן זיין פאַמיליע אין פאַל פון זיין טויט.

די ארבעטער אָרגאַניזאַציע, וואָס שטעלט זיך די אויפגאַבע באמת צו דינען די אינטערעסן פון דעם ארבעטער־קלאַס, מוז באַלד איינזען — און זי איז פאַרפליכטעט דאָס אויפצוקלערן פאַר אַלע ארבעטער — אַז ניט נאָר איז אוממעגלעך צו דערוואַרטן, אַז די מאַיאָריטעט פון דעם ארבעטער־קלאַס זאָל זיין אָנגעשלאָסן אין די פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, נאָר אַז אפילו פאַר אָט דעם טייל פון דעם ארבעטער קלאַס, וואָס איז שוין אָרגאַניזירט פאַר געגנזייטיקער הילף, קענען די אָרדנס נאָך ווייטווייט ניט באַאָרגן די ברייטע פאָרמע פון פארזיכערונג, אין וועלכער אַן ארבעטער נויטיקט זיך.

דער ארבעטער מוז קריגן סאָציאַלע פארזיכערונג געגן ארבעטלאָזיקייט, אומגליקספאַל, קראַנקהייט, און ווען עס רוקט זיך אָן די עלטער.

די דאָזיקע פארזיכערונג וועט געשאַפן ווערן בלויז דעמאָלט, ווען די ארבעטער וועלן אָנפירן פאַר דעם אַן אינטענסיוון און אומאויפהערלעכן קאַמף. אין אָט דעם קאַמף קען און דאַרף דער אָרדן שפּילן אַ וויכטיקע ראָל. זיין דערפאַרונג ברייגט צו זיין אויפמערקזאַמקייט די אַלע אומגליקן, ווען ארבעטער פאַלן קרבנות פון זייער ארבעט; דער אָרדן האָט פאַר זיך די פילצאָליקע קראַנקן־פאַלן, וואָס זיינען צווישן ארבעטער אַזוי פאַרשפּרייט; דער אָרדן קומט אין באַרירונג מיט די ארבעטער, וואָס זיינען קרבנות פון דער פּראָלעטאַרישער קראַנקהייט; דער אָרדן האָט פאַר זיך די פאַלן ווען ארבעטער ווערן צעקריפּלט באַ דער ארבעט; דער אָרדן האָט פאַר זיך דעם צושטאַנד, ווען ארבעטער מוזן ארויספאַלן פון דער אָרגאַניזאַציע, ווייל זיי בלייבן ארבעטלאָז און קענען ניט נאָר ניט נאָכקומען זייערע צאָלונגען, נאָר זיי בלייבן אָן ברויט; דער אָרדן האָט פאַר זיך די דערפאַרונג מיט די שוועריקייטן, וואָס אַן ארבעטער קומט אויס בייצוקומען ווען ער דאַרף זיך און זיין פאַמיליע באַאָרגן מיט מעדיצינישער הילף — דער אָרדן קעמפט, אויף ווי ווייט ער קען, געגן דעם גרויסן יאָם פון ליידן און נויט, וואָס דער ארבעטער טראָגט איבער.

דער פּראָלעטאַרישער אָרדן מוז קומען צום שלוס, אַז זיין פונקציע פון דערלאַנגען באַלדיקע טיילווייזע הילף די ארבעטער איז ניט אַלץ, וואָס עס איז זיין חוב צו טאָן — **ער מוז ווערן דער צענטער פון דעם קאַמף פאַר סאָציאַלער פארזיכערונג.**

זיין אַפּאַראַט, זיין מיטגלידערשאַפט און זיין קאָנטאַקט מיט צענדליקער טויזנטער ארבעטער דאַרף געשטעלט ווערן אין דינסט פון אָט דעם קאַמף פאַר ברייטער סאָציאַלער פארזיכערונג פאַר ארבעטער אויף דעם חשבון פון דער מלוכה.

עס איז נויטיק צו דערמאָנען, אַז ווען די ארבעטער האָבן אין די אַכציקער יאָרן פון לעצטן יאָרהונדערט אַרויסגעריסן פאַר זיך געזעצן פאַר אַ מינימאַלער פארזיכערונג אין דייטשלאַנד, זיינען די ארבעטער־געזעלשאַפטן פאַר געגנזייטיקער הילף, וואָס האָבן דעמאָלט עקזיסטירט, געוואָרן די אַגענטורן, דורך וועלכער די סאָציאַלע פארזיכערונג איז געצאָלט געוואָרן.

די פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע דאַרף ניט נאָר קעמפן פאַר סאָציאַלער פארזיכערונג, נאָר זי דאַרף קעמפן פאַר דעם, אַז אָט די פארזיכערונג זאָל פאַרוואַלטעט ווערן פון די ארבעטער זעלבסט. באַם איינשטעלן אַן ארבעטער אַפּאַראַט פאַר דער פאַרוואַלטונג מיט די פאָנדן פון סאָציאַלער פארזיכערונג קען דער אָרדן שפּילן אַ וויכטיקע ראָלע.

עס דאַרף ווערן קלאָר פאַר יעדן מיטגליד פון דער ארבעטער ברענטש עקזעקוטיוו האָבן אַ ספּעציעלע זיצונג פאַר דעם צוועק פון באַטראַכטן ווי אַזוי דורכפירן די באַשלוסן פון אונזער פּלענום אין לעבן.

צום דריטן מאָל, אַז עס קומט אונזער אָרדן אויס פירן די קאַמפּאַניע פון דער „מאָרגן פרייהייט" און ווען די שורות ווערן געשריבן זיינען בלויז 15 טעג אַריבער זינט מיר האָבן אָנגעהייבן די קאַמפּאַניע און מיר האָבן שוין געזאַמלט איבער $6,000. דאָס איז אַ פריידיקע דערשיינונג. דאָס באַווייזט, אַז אונזערע מיטגלידער, אונזערע ברענטשעס ווייסן ווי אָפּשאַצן די באַדייטונג און ראָל פון אונזער „מאָרגן־פרייהייט" אין דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג בכלל און אַלס אַ פאַקטאָר פון בויען אונזער אָרדן בפרט. זאָל אונזער לאָזונג זיין: ניט ווינציקער פון $15,000 אין דער איצטיקער קאַמפּאַניע פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" און פאַרענדיקן איר ניט שפּעטער פון דעם 1טן נאָוועמבער.

די איצטיקע קאַמפּאַניע האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע באַשלאָסן צו פירן אין פאַרבינדונג מיט אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. איז אין די קורצע נאַטיצן האָבן מיר ניט בדעה צו דערקלערן וועגן דער פּאָליטישער וויכטיקייט פון אַזאַ דעלעגאַציע פאַר אונזער אָרדן דאָ און וועגן דער וויכטיקייט וואָס אונזער דעלעגאַציע קאָן זיין אין סאָוועטן פאַרבאַנד. מיר ווילן בלויז אונטערשטרייכן, אַז די מיטגלידער, די ברענטשעס, קאָנען זיין פון די גליקלעכסטע, זואָס וועלן פאָרן זען, ווי עס ווערט געבויט אונזער פּראָלעטאַרישע לאַנד, זואָס עס ווערט דורכגעפירט דער פינף יאָר פּלאַן, ווי עס בויט זיך סאָציאַליזם. זיי דאַרפן בלויז טאָן איין זאַך: מאַכן אַלע אַנשטרייגונגען אַריינצוציען ווייניקסטנס נייע צענדליקער מיטגלידער אין דעם ברענטש און אַז דאָס קאָן געטאָן ווערן, באַווייזן אונז אידיד ברענטשעס 2, 6, 9, 71, 127 און אַנדערע ברענטשעס, וועלכע האָבן זיך ערנסט געגומען צו דער אַרבעט, וועלכע האָבן אַן ערנסטן פאַרלאַנג צו זיין פון די ברענטשעס, וואָס וועלן געוויגען אין דער דעלעגאַציע קיין סאָוועטן־פאַרבאַנד.

האָט איר אַ טראַכט געטאָן ווי אַזוי אייער ברענטש קאָן געוויגען אין דער דעלעגאַציע? ווייסט איר, אַז יעדער ברענטש ווי קליין אָדער גרויס ער זאָל ניט זיין, האָט אַ מעגלעכקייט ניט נאָר צו באַטייליקן זיך, נאָר אויך צו געוויגען, ווייל דער קאָנטעסט איז דורכגעפירט אויף דעם באַזיס פון פּראָפּאָרציאָנעלער פאַרגרעסערונג פון דער מיטגלידערשאַפט?

ווען יעדער ברענטש וואָלט אַוועקגעשטעלט די פראַגע, ווי אַזוי זיי האָבן אַ מעגלעכקייט צו געוויגען, וואָלטן זיי אויף אַ בעסערן אופן געקאָנט מאָביליזירן די מיטגלידער פאַר דער אַרבעט.

מיר האָבן אין די נאַטיצן ניט געקאָנט אָנרירן אויף אַ קאָנקרעטן אופן די אַרבעט פון די דיסטריקטן, די אַרבעט פון די שטאַט קאָמיטעטן, די אַרבעט פון די ברענטשעס, אָבער ווי געזאָגט, וואַרטן מיר אויף מאַטעריאַל. מיר זיינען זיכער, אַז אין דעם קומענדן נומער „פונק" וועלן מיר קאָנען אָפּשפּיגלען אונזער אָרגאַניזאַציאָנעלן לעבן, אין דער פאָרמע, ווי ער איז אויסגעדריקט אין די טעטיקייטן, אַקציעס פון אונזער אָרגאַניזאַציע, ווען די ברענטשעס, די שטאַט און דיסטריקט קאָמיטעטן וועלן דורכפירן אונזער פאַרלאַנג.

פּראָטערנאַלער אָרגאַניזאַציע, אַז באַזאָרגנדיק זיך דורך זיין אָרדן מיט אַ שטיקל קרקע, מיט אַ מינימום פון קראַנקן און טויטן בענעפיט האָט ער נאָך ווייט פאַר זיך ניט געשאַפן קיין שוץ געגן די אַלע געפאַרן, צו וועלכע ער איז אויסגעשטעלט.

פאַר די מיטגלידער פון דעם פּראָלעטאַרישן פּראָטערנאַלן אָרדן מוז קלאָר ווערן, אַז ער דאַרף זיין אָרדן פאַרבינדן מיט אַלע עקאָנאָמישע און פּאָליטישע קאַמפן פון דער אַרבעטער־קלאַס און אַז די קאַמפן פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג דאַרפן דאָ שפּילן אַ גאָר גרויסע ראָל.

באַ דעם לעצטן קאָנגרעס פונם רויטן טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל איז וועגן קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אָנגענומען געוואָרן פאָלגנדיקער באַשלוס:

„עס דאַרף אָנגעפירט ווערן אַ טעגלעכער, אַנטשלאָסענער און סיסטעמאַטישער קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. דער דאָזיקער קאַמף דאַרף פאַרבונדן ווערן מיט דעם קאַמף געגן סאָציאַלער רעאַקציע און דאַרף שטרעבן אַרונטערצורייסן די מאַסקעס פון די מאַנעווערס פון די סאָציאַל־פאַשיסטן אַרום דעם קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג.

„די אָרגאַנען פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג דאַרפן אויסגענוצט ווערן אויף צו שטאַרקן דעם פּראָנט פון די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער. די וויכטיקסטע אויפגאַבע פאַר דעם אַרבעטער־קלאַס איז צו קעמפן פאַר דעם, אַז עס זאָל איינגעפירט ווערן און עס זאָל אויסגעבעסערט ווערן די סאָציאַלע פאַרזיכערונג פאַר אַרבעטלאָזע“.

„סאַשעל עקאָנאָמיק רעוויו“

בולעטין פאַר יולי־סעפּטעמבער פון רויטן טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל.

פאָרמען פון סאָציאַלער פאַרזיכערונג

דער סאָוועטן פאַרבאַנד איז דאָס איינציקע לאַנד, וואו עס איז דאָ אַ ברייטע סיסטעם פון סאָציאַלער פאַרזיכערונג פאַר אַלע אַרבעטער אָן אויסנאַם און אינגאַנצן אויף דעם חשבון פון דער מלוכה. אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער האָבן די אַרבעטער דאָ און דאָרט פאַר זיך אַרויסגעריסן אַ שטיקל פאַרזיכערונג, נאָר צו קיין פולער, ברייטער נעץ פון געזעצן פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אויף דעם חשבון פון דער מלוכה און אונטער דער פאַרוואַלטונג פון די אַרבעטער קומט עס נאָך ניט.

אַמעריקע — דאָס רייכסטע לאַנד אין דער וועלט—איז דאָס סאַמע אָפּגעשטאַנענסטע לאַנד אין באַצוג צו סאָציאַלער־געזעצגעבונג אין אַלגעמיין און אין באַצוג צו געזעצן וועגן סאָציאַלער פאַרזיכערונג איינגעשלאָסן.

וואָלט מען דאָך מיינען, אַז דאָ איז ניטאָ קיין נויטווענדיקייט אין אַזעלכע געזעצן, אַז דאָ, „וואו מ'שאַרט גאָלד אין די גאַסן“, זיינען ניטאָ קיין אַרבעטלאָזע, זיינען ניטאָ קיין אומגליקספאַלן באַ די אַרבעטער, זיינען ניטאָ קיין קראַנקע אַרבעטער, וואָס האָבן ניט מיט וואָס צו באַצאָלן אַ דאָקטאָר, איז ניטאָ קיין זאָרג פאַר די אַרבעטער, וואָס ווערן עלטער,—הויבט זיך דאָך דאָס גאָר ניט אָן.

עס איז דאָ אַ שטענדיקע אַרבעטלאָזיקייט, און איצט, אין צייט פון קריזיס, דרייען זיך אַרום צען מיליאָן אַרבעטער אָן אַרבעט און אָן ברויט.

די פּראָדוקטיוויקייט פון די אַרבעטער איז ריזיק געשטיגן, נאָר זייער מזל ברכה איז ניט נאָר ניט געשטיגן, נאָר געגאַנגען אויף צוריק. די פאַרדינסטן פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער גייען אַלץ מער באַרג אַראָפּ. און אין די לעצטע יאָרן איז דער חלק, וואָס די אַרבעטער האָבן געקראָגן פון דעם ווערט, וואָס זיי האָבן צוגעגעבן צו די רוי־מאַטעריאַלן געווען אַזוי:

1921	44	פּראָצענט
1923	42	„
1924	40	„
1929	35	„

אין די 20 יאָר פון 1899 ביז 1919 איז די פּראָדוקטיוויקייט פון אַן אַרבעטער אין אַמעריקע געשטיגן אויף בלויז 47 פּראָצענט, נאָר אין די 8 יאָר פון 1919 ביז 1927 איז די פּראָדוקטיוויקייט אַ שפּרינג געטאָן אויף 53 און אַ האַלב פּראָצענט.

אין לויף פון אַ פערטל יאָרהונדערט איז די פּראָדוקטיוויקייט פון אַ מיינער אין אַמעריקע פאַרגרעסערט געוואָרן אויף 100 פּראָצענט.

אַן אַרבעטער אין אַמעריקע גיט אַרויס צוויי מאָל אַזויפיל טשוהון, ווי אַן אַרבעטער אין ענגלאַנד.

דער משוגענער ספּיד אָפּ און די ראַציאָנאַליזאַציע האָבן אַרויסגעשליידערט מיליאָנען אַרבעטער אין גאַס אָן אַן אויסזיכט ווען ניט איז ווידער קריגן באַשעפטיגונג.

די אינדוסטריען, אין וועלכע די אַרבעטער האָבן אַוועקגעלייגט זייערע כחות, זיינען פאַראַנטוואָרטלעך צו די אַרבעטער, וואָס זיינען געבליבן אַרבעטלאָז. דאָס לאַנד, וואָס איז פון דער פּראַצע פון אָט די אַרבעטער רייך געוואָרן, דאַרף די אַרבעטלאָזע באַזאָרגן מיט ברויט. די מלוכה איז פאַראַנטוואָרטלעך פאַר דער עקזיסטענץ פון די מיליאָנען אַרבעטלאָזע און זייערע פאַמיליעס, וואָס ליידן הונגער.

דער אָרדן דאַרף ווערן דער טשעמפּיאָן פון קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג פאַר אַרבעטלאָזע!

* * *

צוליב דעם ספּיד אָפּ און צוליב דעם, וואָס עס ווערן ניט גענומען די נויטיקע מיטלען צו באַשיצן די אַרבעטער באַ די מאַשינען, אויף די רעשטאָוואַניעס, אין די מינען און באַ אַלערליי געפערלעכע אַרבעטן, גייט אין אַמעריקע אָן אַן אמת'ע אויסשלאַכטונג פון אַרבעטער.

„25,000 אַרבעטער פאַרלירן יערלעך זייער לעבן באַ דער אַרבעט; נאָך אַמאָל אַזוי פיל ווערן יערלעך פאַרקריפּלט אויף דעם גאַנצן לעבן און אַרום 2,000,000 ווערן מער ווייניקער ערנסט צעקלאַפּט.“

„וואָירקמענס קאָמפּענסיישאָן“, דר. איי. האָהעני.

10,000 אַרבעטער פאַרלירן זייער לעבן יערלעך אין דער בזי־אינדוסטריע אַליין; העכער 2,000 אַרבעטער ווערן אומגעבראַכט אין מיין־אומגליקן. די אויסשלאַכטונג גיין אָן אויף דעם גאַנצן פראָנט.

פאַר אָט די אינדוסטרילע קרבנות מוז באַזאָרגט ווערן אַ געניגנדיקע קאָמפּענסאַציע, וואָס זאָל באַזאָרגן די פאַמיליע פון דעם צעקריפּלטן אָדער דערהרגעטן אַרבעטער מיט ברויט, און וואָס זאָל דערלאַנגט ווערן ניט נאָך לאַנגע יאָרן לאָדעניש און וואָס זאָל פאַרוואַלטעט ווערן פון אַרבעטער זעלבסט.

* * *

קראַנקהייטן, וואָס זיינען אויך פאַרשפּרייט צווישן די אַרבעטער, ברייגגען פאַר אַרבעטער־פאַמיליעס אומגליק אי צוליב דעם, וואָס דער ברויט־געבער פאַרלירט זיין דזשאָב, אי צוליב דעם, וואָס דער אַרבעטער ווערט געטריבן אָנצוקומען צו די טשאַריטי־שפּיטאָלן, וואו ער ווערט דערנידעריקט, וואו ער דאַרף זיך וואַלגערן אין איבערגעפּאַקטע פּאַלאַטעס, וואו מ'צאָלט אים ניט קיין אויפמערקזאַמקייט.

דער אַרבעטער מוז באַזאָרגט ווערן מיט סאָציאַלער פאַרזיכערונג אויף דעם פאַל, ווען ער, אָדער וועלכער ניט איז מיטגליד פון זיין פאַמיליע, ווערט קראַנק.

דער אַרבעטער מוז פאַרזאָרגט ווערן מיט סאָציאַלער פאַרזיכערונג ווען ער ווערט עלטער און ווען ער קען שוין מער ניט אַרבעטן, אָדער ווען דער באָס וויל אים מער קיין אַרבעט ניט געבן.

העכער 50,000 אַרבעטער אין אַמעריקע מוזן יעדן יאָר אַוועקגיין אין הקדש. צענדליקער טויזנטער אַרבעטער מוזן גיין בעטלען. דאָס טאָר ניט דערלאָזן ווערן. בלויז דורך אַ ברייטער פאָרמע פון סאָציאַלער פאַרזיכערונג וועט דאָס אויסגעמיטן ווערן.

וויליאם אייבראמס

דער יאָמער אויפן אייגענעם קבר

(וועגן דעם „מוירדזשער פון אינדעפענדענט מיטן „ארבעטער" רינג)

„...די מיטינגען פון די ברענטשעס זייגען שוואך באזוכט; קיין געזעלשאפטלעכע ארבעט קאן ניט געטאן ווערן; קיין דערציאונגס ארבעט איז ניט מעגלעך צו טאן; קיין מאטעריע־לע הילף קען ניט געשאפן ווערן, אדער עס ווערט געשאפן אזוינע נישטיקע סומען, אז עס לוינט זיך פאר די טוער פשוט ניט אפגעבן דערמיט. אפילו פאר שטיצן אייגענע מיטגלידער קענען גוט געענטפערט ווערן. שטייען די טוער הילפלאזע און ווערן שרעקלעך אנטוישט, וואס עס איז אפילו נישטא צו וועמען צו ריידן, ניט ריידנדיק וועגן ענטפערן אויף אפילס."

(„דאס נייע וואָרט", סעפטעמבער)

ווי געפעלט אייך דער סך הכל? אבער מאָרים טאביאש — דער „דיען", אז אך און ווי, פון אינדעפענדענט, דער אומ־גליקלעכער דריי־קאפ, — ער אליין מאכט דעם דאזיקן סך הכל באם פרישׂ־אויסגעגראבענעם קבר פון אינדעפענדענט ארבע־טער רינג.

„מוירדזשער" הייסט בא טאביאשן דער פרישער קבר. עס קאן אים דאך ניט אנטשטיין צו זאגן אפן: דער אינדעפענדענט איז דערפירט געווארן צו באנקראט א דאנק דער פינצטערער קאנטר־רעוואלוציאנערער טאקטיק פון די טאביאשעס. ניט מען עס א נאמען „מוירדזשער". עס „מוירדזשען" זיך באנקן, עס „מוירדזשן" זיך טראסטס און עס „מוירדזשט" זיך דער אינדע־פענדענט מיטן ארבעטער רינג. אזוי קלינגט מיושב'דיקער.

און וואס איז געווארן מיט די גרויסע נביאות'ן, אז מען וועט ווערן שטארק און מעכטיק? זאל מען נאר פטור ווערן פון די לינקע, וועלן אלע אידישע ארבעטער דערזען אז מיר זיינען אויסן זייערע אינטערעסן און זיי וועלן שטראמען אין אינדעפענ־דענט, — אזוי האבן נביאות געזאגט די מכשפים פון לעווערעט סטריט. וואס איז געווארן פון די נביאות? עס איז געווארן — די אידישע ארבעטער האבן דערזען דעם פנים פון אינדעפענדענט און האבן אנגעהויבן ווייכן פון אים ווי פון א פעסט. טאביאש אליין זאגט: דאן, אין 1930, „זיינען מיר געווען אין דעם פראָ־צעס פון דעם אקארשט געענדיקטן קאמף און ריקאנסטרוקציע (וואס פאר א ציג? וו. א.) פעריאד." און די פארוואלטונג, די רע־מאלסדיקע, „האט מיט רעכט געהאט א היבש ביסל האפנונג אנ־צופילן די רייען פאר דעם קומענדיקן ווינטער פון 31־1930, ספע־ציעל נאך פאר א קאנוועגשאן יאר", האט מען געבאראבאנעוועט, געפירט קאמפאניעס פאר נייע מיטגלידער. אבער די ארבעטער, די וואס האבן געלייגט האפנונג אויף דעם אינדעפענדענט האבן שוין דערזען זיין פנים און „דערפאר די נישטיקע רעזולטאטן פון די אנגעשטריינגטע קאמפיינס".

„נישטיקע רעזולטאטן" — אזוי טייטשט טאביאש דעם מי־זעראבעלן דורכפאל פון זיין סאציאל־פאשיסטישער אדמיניסטרא־ציע. ער וויל דעם געיאמער זיינעם איבערן קבר פון אינדעפענ־דענט אויך פארענטפערן מיטן קריזיס, מיט שלעכטע צייטן. אבער — דאס איז דאך אמת בלויז פאר. אזעלכע וואס האבן דעם ארבעטער ניט וואס צו געבן. אן עכט פראָלעטארישע אָרגאניזאציע מוז וואקסן, ווייל דער קריזיס פאראָרימט די מאסן, וואס ווערן, ספעציעל אין די אמעריקאנישע באדינגונגען, געשטעלט פנים אל פנים מיט דער פראגע פון פארזיכערן זיך אויף א רעגנדיקן טאג, פארזיכערן זיך אין פאל פון קראנקהייט, און פארזיכערן זיך, אז זיין געלט, זיינע אינשורענס זאל ניט אויסגע־נוצט ווערן צו באקעמפן זיינע אייגענע פראָלעטארישע קאמפס־אָרגאניזאציעס. אויב עס איז אמת, אז אין קריזיס קאן ניט וואקסן קיין פראטערנאלע אָרגאניזאציע פון די ארבעטער, טא ווי קומט עס, וואס דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן, — איינגאנצן ניי אויפן פראטערנאלן געביט, — איז פענאָמענאל גע־וואקסן דוקא אין די ערגסטע קריזיס יאָרן פון אמעריקאנישן קאַ־פיטאליזם? — דאס איז דאך ניט בלויז דערפאר, וואס דער אינ־

אזא ברייטע פאָרמע פון סאָציאלער פארזיכערונג ווערט איינגעפירט בלויז אלס א רעזולטאט פון אן אנטשלאסענעם קאמף פון די ארבעטער.

ווען ביסמארק האט אין מערץ 1881 אריינגעבראכט אין רייכסטאג זיין פראָיעקט פאר סאָציאלער פארזיכערונג, איז דאס געווען א רעזולטאט פון דעם, וואס די סאָציאלדעמאָקראטיע (וואס איז דעמאָלט ניט געווען דאס, וואס זי איז היינט) האט געגומען אָרגאניזירן אלץ גרעסערע און גרעסערע קאדרען אר־בעטער. אין 1871 האט די פארטיי געצויגן 124,000 שטימען; אין 1877 האט זי שוין געקראָגן 493,000 שטימען. די בור־זשואזיע האט זיך דערשראָקן; עס זיינען ארויסגעגעבן געווארן די געזעצן געגן סאָציאליסטן, נאר ביסמארק האט פארשטאנען, אז מיט די פארבאָטן, וועט ער די ארבעטער ניט אפהאלטן פון רעוואָלוציאָנערן קאמף, סיידן ער וועט זיי מיט עפעס אפנארן. ער אליין האט ניט געמאכט קיין סוד פון דעם, אז זיינע פראָ־יעקטן פאר סאָציאלער פארזיכערונג זיינען געווען געצילט צו אפטעמפן די רעוואָלוציאָנערע באוועגונג.

אין זיין „באגרינדונג" פון דעם פראָיעקט פאר סאָציאלער פארזיכערונג זאגט ביסמארק אזוי:

„די דאָזיקע קלאסן (ער מיינט דעם ארבעטער קלאס ש. א.) דארפן זיך איבערצייגן דורך דער געזעצגעבונג, וואס זאל זיין פאר זיי גינסטיק, אז דער שטאט איז ניט קיין אינסטיטוציע פאר דער באשיצונג פון די בעסערע קלאסן פון דער געזעלשאפט, נאר דינט זייערע (די ארבעטער ש. א.) נוטן און אינטערעסן".

אז צווייטן מאל זאגט ביסמארק אזוי:

„באזארגט דעם ארבעטער ווען ער איז קראנק, פארזיכערט אים ווען ער ווערט עלטער. אין סאָציאליסטן וועלן אומזיסט רופן די ארבעטער — זיי וועלן צו זיי ניט גיין."

דער באוואוסטזיניקער ארבעטער דארף זיך ניט שרעקן פאר דעם, אז ארויסרייסנדיק באם קאפיטאליזם גינסטיקע געזעצן פאר זיך וועט ער זיך מוזן דערווייטערן פון דעם קלאסן־קאמף. דער באוואוסטזיניקער ארבעטער וועט ארויסרייסן פאר זיך אלץ מער גינסטיקע געזעצן און וועט פארטזעצן זיין קאמף געגן דעם קאפיטאליזם.

אין דייטשלאנד, ענגלאנד, פראנקרייך, עסטרייך און אין אלע קלענערע קאפיטאליסטישע לענדער אין אייראפע האט דער ארבעטער פאר זיך ארויסגעריסן געוויסע געזעצן פאר סאָציאלער פארזיכערונג, נאר אין אמעריקע דארף מען נאך פירן אן עקשנות'דיקן קאמף צו געווינען אפילו אזעלכע געזעצן, וואס זיינען שוין דאָ אין די אנדערע קאפיטאליסטישע לענדער.

דער קאמף ווערט איצט א פראגע פון דרינגנדיקער נויט־ווענדיקייט. דער ארבעטער אין אמעריקע איז געבראכט געווארן צו דער לעצטער שטופע פון נויט און ליידן. דער קאמף מוז באלד אויפגעהויבן ווערן. די קאָמוניסטישע באוועגונג מאָבי־ליזירט די ארבעטער פאר אט דעם קאמף. דער פראטערנאלער אָרדן דארף אין אט דעם קאמף שפילן א גאר גרויסע ראָל.

די מיטגלידער פון דעם אינטערנאציאָנאלן אָרדן דארפן זיך נעמען דורכפירן אט די קאָלאסאל־וויכטיקע אויפגאבע.

טערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט די בעסטע סיסטעם פון אינשורענס, וואָס גיט זיינע מיטגלידער גרעסערע בענעפיטס פאַרן מינימאַלסטן פּרייז, לגבי אַנדערע אָרדנס, נאָר אויך דערפאַר, וואָס דער אָרדן איז פריער פון אַלץ אַ פּראָלעטאַרישער אָרדן מיט אַ קלאַסן־פּנים דער אינדעפּענדענט איז פונקט דער היפוך פון דעם. עס איז אַ קליינע סאָציאַל־פּאַשיסטישע אגענטורל אין וועלכער דער קאַפּיטאַליזם נויטיקט זיך ניט — די אַרבעטער זיכער ניט. דערפאַר דער „מויירדזשער", דערפאַר וועט דער גרויסער נעסט פון בעסעדאָווסקיס און אַגענטן פון דעפּאַרטמענט אָוו דזשאָסיטיס איינשלינגען דאָס קליין נעסטעלע פון צעטומלטע סאָציאַל־פּאַשיסטן.

וואָס איז באַם אינדעפּענדענט דער פונדאַמענט פון דער אָרגאַניזאַציע? — דאָס איז דער טויטן פאָנד. ווען איך זאָל למשל זאָגן, אַז אין אינדעפּענדענט איז דער טויטן פאָנד אַזוי זיכער ווי אין דער געקראַכטער באַנק אָוו יו עס, וועל איך זיין אַ „פאַרלוימדער" — ניכוואַר? אָבער אַז טאָביאש זאָגט עס וועט ער ניט זיין קיין פאַרלוימדער. הערט אַדרבא, וואָס ער שרייבט:

„זאָל דאָ אויך פאַרשטאַנען ווערן, דאָס מיר לייקענען ניט אָפּ קיין איינציק וואָרט, (חלילה? וו. א.), וואָס מיר האָבן אַמאָל געזאָגט וועגן דער פינאַנציעלער זייט פון דער אָרגאַניזאַציע. און דאָס איז, אַז פינאַנציעל (טויטן־פאָנד) זיינען מיר פונקט אַזוי שטאַרק און אָן געפאַר ווי יעדער אַנדער פראָטערנאַלער אָרגאַניזאַציע נאָך היינט.." (אונטערגעשטראָכן פון טאָביאשן).

אָ, יעע־ע? לייענט נאָר ווייטער דעם זעלביקן פּאַראַגראַף:

„ווערט אָבער דער צושטאַנד אַ געפערלעכער אויב די מיטגלידער פאַרלירן דעם אינטערעס אין דער אָרגאַניזאַציע, אויב די טוער ווערן מיד שלעפּנדיק דעם יאָך פון דער אָרגאַניזאַציע, אויב די בויער זעען ניט קיין געזעלשאַפטלעכע טעטיקייט, אויב עס ווערט אויסגעלאָזן דער קוואַל פון נייע מיטגלידער און (עס קומט צו) דער נאַטירלעכער אַרויספאַל פון שטריי־כונגען, אָדער טויטן־פעלע גייט אָן מיט דעם געוויינלעכן גאַנג. אויב די אַלע זאַכן קאָנען ניט פאַרריכט ווערן און בלייבן עקזיסטירן, דאַן קומט אויך צו צו דער פּסיכישער געפאַר אויך דער פינאַנציעלער געפאַר". (אונטערשטראָכן פון מיר).

איז, הייסט עס, דער טויטן פאָנד אין אינדעפּענדענט זיכער מיט אַן — אַ ו י ב...

און דער דאָזיקער אַ ו י ב איז שוין אָפּגעמעקט נאָך אין דעם ערשטן אויסצוג, וואָס מיר האָבן געבראַכט אין סאַמע אָנהויב פון אַרטיקל.

אָט איז אַן אויסצוג, וואָס ווייזט, אַז דער טויטן־פאָנד פון אינדעפּענדענט איז פונקט אַזוי שטאַרק און אָן געפאַר, ווי אַ שעפּס אין אַ וועלפישן נעסט. טאָביאש שרייבט:

„אָבער אויב אפילו דער טויטן־פאָנד — אָט דער פאָנד, וואָס איז דער פונדאַמענט פון דער אָרגאַניזאַציע איז געזיכערט, קענען מיר אָבער ניט אָנהאַלטן קיין אָרגאַניזאַציע בלויז מיט דער זיכערקייט פון טויטן־פאָנד. מיר האָבן אויך אַ קראַנקן־פאָנד און הוצאות פאָנד אין וועלכן מיר זיינען אין דעפיציטן".

אַזוי גאָר? — „לויט דעם פינאַנציעלן באַריכט פון דער לעצטער קאָנווענשאָן." און זינט דער קאָנווענשאָן, איז דער דעפיציט אויסגערונען? אַ נעכטיקע וועטשערע. און אָן דער קאָנווענשאָן האָט עס טאָביאש ניט געוואוסט? — געוויס האָט ער געוואוסט. דער פויגל האָט אונטער דער דירעקציע פון די „פאָרווערטס" באַיעס באַהאַלטן דעם אמת פון די מיטגלידער, באַהאַלטן דעם באַנקראָט פון אַ ל ע פ אָ נ ד ן, כדי אויסצונוצן די אָרגאַניזאַציע אין קאַמף געגן דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטערשאַפט. האָט ער צוגעגרייט דעם ציל — איז געקומען די צייט צו פירן דאָס, וואָס איז געבליבן פון אינדעפּענדענט אין איסט־בראַדווייער זומפּ. און דאָ, אין דעם אַזוי גערופענעם „מויירדזשער" שפּיגלט זיך אָפּ, ווי אין אַ טראָפּן וואַסער, דער קליקיזם, וואָס האָט צעפרעסן ניט בלויז דעם אינדעפּענדענט, נאָר דעם גאַנצן איסט־בראַדווייער געמויזעכץ.

די מאַכערס פון אינדעפּענדענט האָבן אין זייער קאַמף געגן די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער שטאַרק אָנגעצייגט אויפן וואָרט „אינדעפּענדענט". איצט — אין דעם „פאָרווערטס" זומפּ, וואוהין זיי שלעפּן די מיטגלידער וועלן זיי דאָך געווים זיין „אינדעפּענדענט". וואָס פאַר אַ שאַלה? כאַראַקטעריסטיש איז דאָ דער שטריך פון אַלע קליקעס, וואָס זיצן אויף די פּלייצעס פון די אַרבעטער. אַלע האַלטן זיי אין איין קוויטשען, אַז זיי ווילן דעמאָקראַטיע, זיי ווילן פון קיינעם ניט דיקטירט ווערן. און אָט די אַלע קליקעס לאָזן זיך דיקטירן, נעמען אָן באַהבה די דיקטאַטור פון „פאָרווערטס". די דיקטאַטור פון סאָציאַל־פּאַשיזם.

די מאַכערס פון „אינדעפּענדענט" האָבן געשריען געגן דיקטאַטור פון אַ פּאַרטיי, דערפאַר וואָס זיי האָבן געוואָלט אָנהאַלטן זייער דיקטאַטור אין די אינטערעסן פון סאָציאַל־פּאַשיזם. דאָס שווימט אַרויס ווי בוימעל אויפ'ן וואַסער, ערשט איצט, ווען מען קלייבט זיך פירן די מיטגלידער אין דעם „רינג", וואָס ווערט געפירט אין די אינטערעסן פון קאַפּיטאַליסטישער דיקטאַטור. דאָ קאָן שוין די מאַכערס פון אינדעפּענדענט ניט אָנגיין דער „אינדעפּענדענט". דאָ איז וויכטיק בלויז איין זאַך: — די קליקעלע זאָל קריגן אַ געהעריקע באַלוינונג פון דער גרעסערער קליקע פון 175 איסט בראַדוויי.

איז די קלענערע קליקע, די פון 86 לעווערעט סטריט, געקומען צו אַן אויסגלייך מיט דער גרעסטער קליקע, (איר ווייסט דאָך, ווי עס גייט בא קליקעס? — אַ דזשאַב אַרויף, אַ דזשאַב אַראָפּ!), קאָן מען דאָך ניט קומען צו דער מיטגלידערשאַפט און זאָגן גלאַט אין דער וועלט אַריין: גייט אַריין אין דער אָרגאַניזאַציע, וואָס ווערט דיקטירט פון דער גרעסערער קליקע. זאָגט מען:

„..דער לעבן רופט פון אַלע זייטן אָנצוהויבן שאַפן אַ ביסל אייניקייט צווישן דער אידישער אַרבעטערשאַפט דאָ אין לאַנד." די, וואָס זיינען געגן פאַראייניקן זיך מיטן „אַרבעטער" רינג, זיינען ניט ערלעך דערפאַר, ווייל די עקאָנאָמישע לאַגע אין לאַנד רופט פּשוט די נויטווענדיקייט צו אייניקייט; ניט ערלאַך דערפאַר, ווייל די צוקונפט פון אַלע (? וו. א.) פראַטוירנאַלע — ספּעציעל אידישע — אָרגאַניזאַציעס איז אַ צווייפלהאַפטע, און צו שאַפן אַ מער דויערהאַפטיקע עקזיסטענץ פאַר זייער צוקונפט, דאַרפן זיך אַלע אידישע פראַטוירנאַלע אָרגאַניזאַציעס פאַראייניגן. (אונטערשטראָכן פון טאָביאשן).

דער „ניט ערלאַך" גייט אויפ'ן אַדרעס פון דער „אָפּאָזיציע" אין אינדעפּענדענט, וואָס וויל כלומרשט אָנהאַלטן די „אינדעפּענדענס". און זידלענדיק די „אָפּאָזיציע" וואַרפט טאָביאש שטות'עריי נאָך שטות'עריי, ליגן נאָך ליגן. עס איז אמת, אַז די צוקונפט פון אַלע אידישע פראַטערנאַלע אָרדנס איז אַ צווייפלהאַפטע. דאָס איז דערפאַר וואָס די אָרגאַניזאַציעס, וואָס דער קאַפּיטאַליזם שאַפט אין דער אַרבעטער באַוועגונג זיינען אונטערוואָרפן צו די זעלביקע ווידערשפּרוכן און צו דעם זעלביקן פוילן ווי עס איז די קאַפּיטאַליסטישע געזעלשאַפט גופא. ווען עס הויבט זיך אָן דער באַרד־אַראָפּ פון קאַפּיטאַליזם הויבט זיך אויך אָן דאָס קראַכן פון זיינע קאַפּיטאַליסטישע אינסטיטוציעס. די גרעסערע באַנקן שלינגען איין די קלענערע, וואָס האַלטן אין איין באַנקראָטירן; די גרויסע טראָסטס שלינגען איין די קלענערע אונטערנעמונגען, וואָס פאַרלירן אַ באַנק דער קאָנקורענץ פון די גרויסע באַנקירן און אינדוסטריאַליסטן זייער לעבנס־כח. און די קלענערע פראַטערנאַלע אידישע אָרגאַניזאַציעס געפירט פון סאָציאַל־פּאַשיסטישע קליקעס ווערן איינגעשלונגען פון די גרעסערע קליקעס.

טאָ ווי קומען אַהער די רייד וועגן „שאַפן אַביסל אייניקייט צווישן דער אידישער אַרבעטערשאַפט דאָ אין לאַנד?"

דאָס קומט, ערשטנס, פון דער טבע פון קליקעס צו באַהאַלטן זייערע אמת'ע אַבזיכטן, זייער ירידה און באַנקראָט; דאָס

קומט, צווייטנס, פון זייער סאמען אינערלעכן קאפיטאליסטישן מהות. אין יעדער עת צרה שרייט דער קאפיטאליזם: — נאציאנאלע אייניקייט! ער דארף עס האבן כדי צו צעטומלען די ארבעטער און הערשן איבער זיי. די לייבאר־פייקערס פון פאר־שידענע שאטירונגען זיינען דא קיין אויסנאם ניט. אין דעם מאמענט, וואס זיי באנקראטירן הויבן זיי אן — זיי די וואס ברעכן און שטעכן די ארבעטער ארגאניזאציעס מיט דער הילף פון דער פאליציי — זיי הויבן אן צו קוואקען וועגן א קאפיטישקע אייניקייט. דער זעלביקער טאביאש און זיין קליקעלע, וואס האט צעבראכן און דערפירט צו באנקראט דעם אינדעפענדענט, רעדט וועגן אייניקייט פון אידישע ארבעטער. איר קאנט אים גלויבן — פונקט ווי סטעצקין און קאופמאנען און שלעזינגערן און הילמאנען און דער גאנצער כאליאסטרע, וואס האלט זיך אויף די פלייצעס פון די אידישע ארבעטער מיט דער הילף פון קאפי־טאליסטישער פאליציי און דער אונטערוועלט.

אומזיסט מיינט טאביאש, אז דער ארבעטער רינג וועט ראטעווען די מיטגלידער פון אינדעפענדענט. דער ארבעטער רינג זועט גיין אויפ'ן זעלביקן וועג פון באנקראט, ווייל ער איז אונטער־וואָרפן די זעלביקע קאפיטאליסטישע געזעצן ווי דער „אינדעפענ־דענט". עס איז בלויז א פראגע פון צייט — נאך א ביסל און דער „ארבעטער רינג" וועט אנהויבן דעם זעלביקן יאמער אויפ'ן איינגענעם קבר, ווי דער אינדעפענדענט איצט.

ווען מען זאל היינט וועלן ריידן וועגן אמת'ער אייניקייט פון ארבעטער, ווען מען זאל וועלן די מיטגלידער פון אינדעפענ־דענט ווייזן דעם וועג צו זייער רעטונג, איז דאך קיין אנדער וועג נישטא, ווי דער וועג, וואס פירט צום אינטערנאציאנאלן ארבעטער אָרדן. און עס איז קיין שום צווייפל נישטא, אז אין אינדעפענדענט זיינען פארבליבן ערלעכע, פארפירטע ארבעטער, וואס זעען שוין וואוהין די טאביאשעס האבן זיי פארפירט. עס איז אן צווייפל זייער באגער צו באהעפטן זיך מיט דער רעוואָ־לוציאָנערער ארבעטער באוועגונג דורכ'ן אינטערנאציאנאלן אר־בעטער אָרדן. עס איז אט דער וואונש וואס האט ארויסגערופן צום לעבן די כלומרשטע „אָפּאָזיציע" אין אינדעפענדענט ארבע־טער רינג. ניין, ניט כדי צו פירן די מיטגלידער צו דער אייניי־קייט פון די ארבעטער, צו באהעפטן זיך מיטן רעוואָלוציאָנערן קלאס־קאמף זיינען געשאפן געווארן די „קאמיטעס פאר ווייטער־דיקער עקזיסטענץ פון אָרדן"—נאָר זיי זיינען געשאפן געווארן פאר דעם זעלביקן צוועק, וואס עס וויל טאביאש און דאס איז: צעטומלען די ערלעכע ארבעטער עלמענטן מיט „אינדעפענדענס", כדי זיי זאלן ניט געפינען דעם וועג צום אינטערנאציאָנאלן ארבע־ער אָרדן און אזוי ארום ארייננציען אין ארבעטער רינג וואס מער מיטגלידער. ווארום טאביאש איז דאך אין דעם פרט גערעכט, ער טענה'ט: אויב מיר זאלן אָננעמען די פאָרשלאָגן פון

„אונזערע קאָמיטעס פאר ווייטערע א. א. וו., וואס גיבן אונז מיטלען מיר זאלן ארויפלייגן אסעסמענטס אויף מיטגלידער, כדי צו דעקן די דעפיציטן אין קראנקן און הצאות פאָנדן. ווייסן מיר בשום אופן ניט צי די אידן לעבן אין 1931 צי אין דער פראָספּעריטי פּעריאָדע. אויב די גרעסטע שווערקייטן איז בא אונזערע מיטגלידער צו צאלן די געוויינלעכע דיוס און די מערסטע שטרייכונגען, וואס וועט פאַרריכטן די לאגע, ווען מיר וועלן באשליסן אן אסעסמענט? מיר וועלן דערמיט אויסשניידן א טייל פון אונזערע מיטגלידער מיט דעם רעזולטאט, דאס מיר וועלן בלייבן בא די דעפיציטן און דערצו נאך מיט ווייניקער מיטגלידער. דאס וואלט געמיינט באגאנגען זעלבסטמאָרד. (אונטערשטראָכן פון מיר וו. א.)

ווייסן עס ניט די באסטאנער און שיקאגער קאָמיטעטן פאר ווייטערער „אינדעפענדענס"? געוויס ווייסן זיי עס. און טאביאש „קארנערט" טאקע די אָפּאָזיציע מיט די ווערטער:

„ווילט איר אנהאלטן אן ארגאניזאציע, וואס זאל זיין א גע־זעלשאפטלעכער גול? ווילט איר מאכן פון אינדעפענדענט ארבע־טער רינג אן אינוואלידן־שטיבל? ווילט איר, אז דער אָרדן זאל אויסגעוועפט ווערן נאטירלעך, ווי עס ווערט אויסגעוועפט געזאָלין, ווען דער טענק איז אָפן? איז דאס די אידעאלן זון אינדעפענדענט ארבעטער רינג?"

טאביאש האט „אידעאלן" — די „אידעאלן" פון די סאָציאל־פאשיסטישע קליקעס; די „אידעאלן" פון קאָנטר־רעוואָלוציאָ־נערן נעסט אויף איסט בראָדוויי. און אויב עמיצער קאן נאך פארפירט ווערן פון „אינדעפענדענס", וואס עס רוקן ארויס די „קאָמיטעס פאר ווייטערער אויפהאלטונג", ווייזט זיי טאביאש א פיין בילד. ער זאגט צו די באשאפער פון באסטאנער קאָמי־טעט:

„אויב איר וועט עפענען אייערע אויגן און זען דעם פּסי־כישן צושטאנד פון אייערע אייגענע, דריי פאר'חלש'טע ברענטשעס, די אין וועמענס נאמען איר רעדט, דאן וואלט איר גערעדט אנדערש..."

איז וואס ווילן די שלאָסבערגס און די הייסענס, די וואס האבן אויסגעארבעט די אינדזשאנקשאן פאליסיס צוזאמען מיט דער נענג פון ארבעטער רינג געגן די רעוואָלוציאָנערע ארבעטער אין אינדעפענדענט? זיי ווילן דאס, וואס טאביאש וויל. זיי ווילן בלויז פארהיטן דעם נאטירלעכן דראנג פון די ערלעכע אר־בעטער אין אינדעפענדענט צו דעם אינטערנאציאָנאלן ארבעטער אָרדן. אויסער דעם זיינען זיי די פאיאצן אויף דער אייגענער לויה.

* * *

נאָכדעם ווי די קליקע פון אינדעפענדענט האט אויסגעארבעט די באדינגונגען פאר אייניקייט מיט דער ניו יאָרקער קליקע. נאָכ־דעם שוין ווי די קליקע פון אינדעפענדענט האט צוגעשיקט א בריוו, אז זי נעמט אן די אויסגעארבעטע באדינגונגען האט כאנין אָפּגעגעבן א באריכט צו דער „נאצ. עקזעקוטיוו קאָמיטע" פון „ארבעטער" רינג, געהאלטן דעם 14טן יולי. כאנין גיט אן אלע פונקטן פון דער פאראייניגונג און פון אויבן אויף קאן זיך אויס־ווייזן אז „אלץ איז אין דער בעסטער אָרדנונג". אָבער — — — באסקין גיט צו צו כאנינס באריכט:

„עס קאן מעגלעך זיין, אז דער אינשורענס דעפּארטמענט וועט ניט איינשטימען מיט דער פאראייניגונג, אויב דורך דער פאראייניגונג וועט זיין א צו גרויסער פארלוסט אין אונזער וואליוואיישאן.

„ער ערקלערט אויך, אז דורך דעם, וואס די מיטגלידער וועלן דארפן ארויינקומען אין ארבעטער רינג לויט די יאָרן, וואס זיי זיינען ארויינגעקומען אין „אינדעפענדענט" און וועלן דארפן צאלן „לעוועל רייטס", אנשטאט „סטעפּ רייטס", איז מעגלעך, אז דאס וועט מאכן א גרויסן אונטערשייד אין דעם צושטאנד פון אונזער וואליוואיישאן און אויף אזעלכע זאכן זיינען די אינשורענס דעפּארטמענטס זייער שטרייניג".

איז קלאָר, אז דער ארבעטער רינג קלייבט זיך אריינגעמען בלויז די אינגסטע מיטגלידער פון „אינדעפענדענט". ווארום עס איז זיכער, אז א דורכשניטלעכער עלטער פון 43 מיט א פערטל יאָר, וואס עס האט דער אינדעפענדענט וועט זיין „א צו גרויסער פארלוסט אויף דער וואליוואיישאן" פון ארבעטער רינג, וועמענס עלטער־דורכשניט עס איז אויך גאָרניט קיין פויגלדיקער. במילא וועט דער אינשורענס דעפּארטמענט „זיין זייער שטרייניג".

איז, ווי איר זעט: טאביאש איז שוין פארטיק מיטן אינדע־פענדענט! ער האט אים שוין אויסגעגראבן א קבר און יאָמערט אויף דער אייגענער קבורה. די פאיאצן־„אָפּאָזיציע" מאנעווורירט צו פארשטעלן דעם וועג פון די ערלעכע ארבעטער און רעוואָלו־ציאָנערע עלעמענטן, וועמענס לאָגישער וועג עס איז אין אינטער־נאציאָנאלן ארבעטער אָרדן. דער ארבעטער רינג איז שוין גרייט — אָפּצוקלייבן די סאמע אינגסטע און באזייטיקן אלע עלטערע מיטגלידער פון אָרדן. אלע זיינען זיי גרייט — עס מוזן זיך גרייטן די ארבעטער, די רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן. זיי מוזן זיין גרייט צו דערמונטערן דעם קאמף געגן די קליקעס און פאיאצן און אויפן קבר פון אינדעפענדענט, ניט יאָמערן, נאָר זאָגן ברוך שפּטרני און בויען צוזאמען מיט דער רעוואָלוציאָנערער ארבעטערשאפט א מעבטיקן ארבעטער אָרדן — דעם אינטער־נאציאָנאלן ארבעטער אָרדן.

אַרבעטער קלאַס קעגן קאַפּיטאַליסטישן קלאַס

(קאָנספּעקט פאַר איינלייטונגען און דיסקוסיעס וועגן דער וואַל קאַמפּאַניע.)

וועמעס רעגירונג איז דאָס?

אַ מוטער פון צען קינדער איז לעצטנס אַרויסגעוואָרפן געוואָרן פון איר דירה מיט אַ קראַנקן קינד וואָס איז געשטאָרבן אין אירע אַרעמס פון „אינפּענטייל־פאַראַליז". דאָס איז פאַרגעקומען אין נײַ יאָרק דער רייכסטער שטאָט פונם רייכסטן לאַנד אין דער וועלט, בלויז דער־פאַר וואָס די באַלעבאַטים און זייער רעגירונג זײַנען די הערשער. עס מאַכט ניט אויס, צי די רעפּובליקאַנער, דעמאָקראַטן, אָדער סאָציאַ־ליסטן האַלטן די לייצעס, דעם אַרבעטער קלאַס וועט ניט זיין בעסער, ווייל אָט די פּאַרטייען רעפּרעזענטירן ניט די אַרבעטער.

ווען די דעלעגאַציע פון די אַרבעטלאָזע. דאָ אין דער רייכער שטאָט האָט געפאָדערט באַלדיקע הילף פאַר די אַרבעטלאָזע, האָט די פּאָליציי געשלאָגן און פאַרגאָסן דאָס בלוט פון די אַרבעטער אויף די ווענט פון סיטי האַל. ווען די אַרבעטלאָזע האָבן מאַרשירט קיין אַלבאַני אין הונגער מאַרש האָט זיי די רוזוועלט'שע שטאָט פּאָליציי באַגעגנט און זיי גע'ממת'ט און געשלאָגן. סטרייקערס אויף די פּיקעט לײַנס ווערן אומעטום מערדעריש אַטאַקירט. פירער פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, קעמפּנדיק פאַר די הונגעריקע ווערן געוואָרפן אין תפיסה. סטיוו קאַטאָוויס, אַ שפּייז סטרייקער, איז קאַלטבלוטיק דער'הרג'עט געוואָרן פון דער קאַפּיטאַליסטישער פּאָליציי, גאַנזאָלעס, אַ לאַטיין־אַמעריקאַנישער אַרבעטער, איז דערהרגעט געוואָרן אויפן זעלבן אופן לעצטן יאָר. נעגער אַרבעטער ווערן געשלאָגן און אַרויס־געוואָרפן פון דירות. דאָס איז דער ענטפער פון דער קאַפּיטאַליס־טישער רעגירונג. די נאָדל אַרבעטער, מאַטראָסן, שפּייז, שיך, טעקסטיל, אַלע מיליטאַנטע אַרבעטער זײַנען עדות אויף דער ברוטאַליטעט פון דער באַלעבאַטישער פּאָליטישער מאַשין און אירע געריכטן.

הונגער און אַרויסזעצונגען פון דירות פאַר די אַרבעטער

ווען די וואַלן וועלן פאָרקומען אין נאָוועמבער, וועט זיך דער דריטער ווינטער פון קריזיס אָנהייבן. בלויז אין נײַ יאָרק אַליין וועלן מער ווי אַ מיליאָן אַרבעטער און 500 טויזנט שפּייזער פון פאַמיליעס שטיין פּנים אל פּנים מיטן גרויזאַמסטן ווינטער אין דער געשיכטע פון אונזער לאַנד. די באָסישע רעגירונג פון נײַ יאָרק האָט אַרויסגעוואָרפן נײַט וויינציקער ווי 400 פאַמיליעס יעדן טאָג דורכן לעצטן יאָר, כדי צו פאַרטיידיקן די לענדלאָרדס פּראָפיטן.

בשעת מיליאָנען מענער און פרויען גייען אַרום אָן אַרבעט, ווערט יעדעס 12טע קינד אין אַמעריקע געצוואונגען צו אַרבעטן אין מיל, אָדער פאַבריק, אָדער פּעדלען אין דער גאַס. דעם ווינטער וועלן אַ העלפט פון די אַלע וואָס וועלן גיין אין סקול, זיין הונגעריק און נאַקעט, אָדער זיי וועלן זיצן אינדערהיים, ווייל זיי וועלן ניט האָבן קיין שיך, קליידער, אָדער שפּייז. די גרויסע בודזשעטן פון די שטאָט רעגירונגען (דער בודזשעט פון נײַ יאָרק אַליין איז גע־וואַקסן פון $569,769,828 אין 1930 צו $620,840,183 אין 1931) וועט ניט באַנוצט ווערן פאַר די פאָלקסמאַסן. די צעפּוילטע פייער פּאַסטקעס פון די הייזער און שולן, וועלן בלייבן, ספּעציעל אין די קוואַרטאַלן פון די נעגער אַרבעטער, וועמעס נײַט איז די גרעסטע, וואו די ערגסטע סאַניטאַרע, ניט באַהייצטע, פינצטערע פייער פּאַסטקעס עק־זיסטירן. נעגערשע אַרבעטער קינדער וועלן ניט באַקומען קיין איין סענט פון די שטאָטישע בודזשעטן צו פאַרלייכטערן דעם הונגער, אָדער פאַרן דאָקטאָר. די עפּידעמיע פון קינדער פּאַראַליז האָט אָנגערירט צומערשט די אַרבעטער קינדער, וועמעס ווידערשטאַנד איז געבראָכן געוואָרן דורך הונגער

ניט געקוקט אויפן קריזיס זײַנען די לעבנסקאָסטן אַזוי טייער ווי געווען. די באַלעבאַטישע פּאָליטישנס העלפן אַז דער יקרות זאָל נאָך שטייגן. די אַזוי גערופענע „פּאָבליק סערוויס קאָמישאָן" האָט נאָרוואָס דערלויבט אַ העכערונג אין דער פּרייז פון גאַז און עלעקטריק צו יענע טראָסטן.

די צדקה אינסטיטוציעס פון די באַלעבאַטים מוזן צוגעבן, אַז קיינמאָל נאָך האָבן זיך אַזויפיל אַרבעטער ניט געווענדט צו זיי נאָך הילף ווי אויצט. די צאָל זעלבסטמאָרדן שטייגט, הונגער און נויט שפּרייט זיך אויס ווי אַ פּלאָג. אונטער דער משוגענער קאַפּיטאַליס־טישער סיסטעם, הונגערן אַרבעטער, כאָטש וואַגאָנען מיט עסנוואַרג ווערן אַריינגעוואָרפן אין די טייכן, כדי צו קענען אָנהאַלטן די הויכע פּרייזן און די שפּייכלערס זײַנען אָנגעפּאַקט מיט שפּייז, קליידער, געזונט פאַר אַלעמען.

די צעקאַליעטשעטע און פאַרקריפּלטע פון דער לעצטער וועלט מלחמה האָבן פאַרזוכט דעם טעם פון באַלוינונג וואָס די באַלעבאַטים גיבן ווען זיי האָבן פּרובירט קריגן דעם באָנוס. זיי ווייסן אַז הואוור האָט געקעמפט קעגן דעם באָנוס. איצטער ווערן די וואָס זײַנען נאָך פאַרנאַרט פון פּאַטריאָטישן האָמבאָג און וואַרטן נאָך אַלץ אויף דעם וואָס עס קומט זיי, דאַרפן הונגערן איבער 2 יאָר אידער זיי וועלן קענען דערוואַרטן אַ סענט.

הואוור איז געגן אַרבעטלאָזער הילף. סענאַטאָר פעס, פאָרזיצער פון דער רעפּובליקאַנישער נאַציאָנאַלער קאָמיטע און אָפיציעלער רעדנער פאַר דער וואָל סטריט רעגירונג האָט נאָר וואָס אַנאָנסירט: „מיר וועלן באַנוצן אַלע מיטלען כדי אויסצומיידן רעגירונגס הילף." אַרבעטלאָזע הילף און אַרבעטלאָזע פאַרזיכערונג קאָנען און מוזן גע־וואונען ווערן — בלויז די קאָמוניסטישע פּאַרטיי קעמפט פאַר זיי.

די לופט איז אָנגעפילט מיט סקאַנדאַלן. אַ נײַ יאָרקער פערד דאָקטאָר דויל, האָט זיך אָפּגעזאָגט צו דערציילן ווי ער האָט זיך צעטיילט מיט די 2 מיליאָן דאָלער כאַבאַר וואָס ער האָט געגנבעט פון די נײַ יאָרקער ארבעטער. די נײַ יאָרק „באָארד אָוו עסטימיטס" האָט באַשטימט נאָך אַ מיליאָן דאָלער פאַרן קווינס באָס רעקעט. געריכט עמטער ווערן אין אַמעריקע געקויפט און פאַרקויפט. טויטע פערזאָנען זײַנען אויפן אויפן שכירות צעטל פון שטאָטישע הילף פאָנדן. כאַבאַר אין דער סקול באָארד און „העלט דעפּאַרטמענט", פּאָליציי „פּיקסינגס" הערשן אינם לאַנד. יעדער דעפּאַרטמענט פון שטאָט, שטאָט און נאַציאָנאַלע רעגירונג איז אַ רעקעט פון רויבעריי און עקס־פּלואַטאַציע פון די אַרבעטער מאַסן.

צו פאַרדעקן די סיטואַציע און אָפּנאַרן די אַרבעטער איצט פאַר די וואַלן פאַר אַסעמבלי און אָלדערמאַן אַמטן, זײַנען „אונטערזוכונגען" איצט אויפן טאָג אָרדנונג אין נײַ יאָרק. סעמיועל סיבורי, אַ טעמעני, דעמאָקראַטישער ריכטער אונטערזוכט איצטער טעמעני, דאָס איז בלויז אַן אַנדער פאַרס צו אָפּנאַרן די אַרבעטער.

די פּראָגראַם פון די באַלעבאַטים

הואוורס סיסטעם פון אַפּלייגן אַרבעטער, טיילווייז אַרבעטן, ספּיד אָפּ און שניידן שכירות איז די פּראָגראַם אין יעדער שטאָט. קאָנדוקטאָרן וואָס אַרבעטן פאַר דער ב. מ. ט. האָבן געקראָגן געשניטן פון די אייגענע טראַסט רעקעטירס וועלכע האָבן נאָרוואָס געקראָגן דעם מיליאָן דאָלער פאַר די קווינס באָסעס. שכירות ווערן געשניטן ביזן ביין, ספּעציעל פאַר פרויען און נעגער־אַרבעטער. אין נײַ יאָרק, אין אַלע פאַכן, נאָדל, שפּייז, טעקסטיל, א. א. וו. אומעטום זײַנען שכירות געשניטן געוואָרן.

10 מיליאָן פרויען אין די פאַבריקן און מילן אין די פאַר־אייניקטע שטאַטן, זײַנען געטראָפן געוואָרן נאָך שטאַרקער ווי די מענער פונם קריזיס. פרויען ווערן באַצאָלט ווייניקער ווי מענער און זיי זײַנען געצוואונגען צו אַרבעטן כדי צו העלפן קליידן, שפּייזן דער פאַמיליע. שכירות זײַנען די נידריקסטע אין יאָרן $7.48 אַ וואָך פאַר הוט אַרבעטער, $9.34 אַ וואָך פאַר פרויען וואָס אַרבעטן אויס מוזיקאַלישע אינסטרומענטן. $9.00 פאַר אַנדערע קוואַליפיצירטע אַרבעטער און אַזוי נידעריק ווי $4.00 אַ וואָך אין די טעקסטיל און קאַן פאַבריקן.

טרערן באַמבעס, מאַשין ביקסן, פּאָליציי, תפיסה און דעפּאָר־טאַציעס — דאָס איז די פּראָגראַם פון די באַלעבאַטים פאַר די אַר־בעטער וואָס וואַגן צו קעמפן פאַר בעסערע באַדינגונגען. דער וויקערשעס באַריכט וואָס איז ערשט אַרויס רופט די דעפּאָרטאַציעס — ניט קאָנסטיטוציאָנעל, אָבער דאָס וועט ניט אָפּשטעלן די דעפּאָרטאַציעס. די אַרבעטער מוזן קעמפן קעגן דער באָסישער רעגירונג וועלכע שטעלט פינגערפּרינטס, וואַרפט אַריין אין תפיסה, טערראָריזירט און דעפּאָר־טירט די מיליטאַנטע אַרבעטער, נעגער און ווייסע וועלכע פאַראייי־ניקן זיך צו קעמפן קעגן דעם קאַפּיטאַליסטישן קלאַס.

אַ סענט ניט פאַר די אַרבעטלאָזע-ביליאָנען פאַר מלחמה

די באָסישע רעגירונג וועלכע איז פאַראַנטוואָרטלעך פאַר 10

פרויען און די שפּייכלערס זײַנען אָנגעפּאַקט מיט שפּייז, קליידער, געזונט פאַר אַלעמען.

די צעקאַליעטשעטע און פאַרקריפּלטע פון דער לעצטער וועלט מלחמה האָבן פאַרזוכט דעם טעם פון באַלוינונג וואָס די באַלעבאַטים גיבן ווען זיי האָבן פּרובירט קריגן דעם באָנוס. זיי ווייסן אַז הואוור האָט געקעמפט קעגן דעם באָנוס. איצטער ווערן די וואָס זײַנען נאָך פאַרנאַרט פון פּאַטריאָטישן האָמבאָג און וואַרטן נאָך אַלץ אויף דעם וואָס עס קומט זיי, דאַרפן הונגערן איבער 2 יאָר אידער זיי וועלן קענען דערוואַרטן אַ סענט.

הואוור איז געגן אַרבעטלאָזער הילף. סענאַטאָר פעס, פאָרזיצער פון דער רעפּובליקאַנישער נאַציאָנאַלער קאָמיטע און אָפיציעלער רעדנער פאַר דער וואָל סטריט רעגירונג האָט נאָר וואָס אַנאָנסירט: „מיר וועלן באַנוצן אַלע מיטלען כדי אויסצומיידן רעגירונגס הילף." אַרבעטלאָזע הילף און אַרבעטלאָזע פאַרזיכערונג קאָנען און מוזן גע־וואונען ווערן — בלויז די קאָמוניסטישע פּאַרטיי קעמפט פאַר זיי.

די לופט איז אָנגעפילט מיט סקאַנדאַלן. אַ נײַ יאָרקער פערד דאָקטאָר דויל, האָט זיך אָפּגעזאָגט צו דערציילן ווי ער האָט זיך צעטיילט מיט די 2 מיליאָן דאָלער כאַבאַר וואָס ער האָט געגנבעט פון די נײַ יאָרקער ארבעטער. די נײַ יאָרק „באָארד אָוו עסטימיטס" האָט באַשטימט נאָך אַ מיליאָן דאָלער פאַרן קווינס באָס רעקעט. געריכט עמטער ווערן אין אַמעריקע געקויפט און פאַרקויפט. טויטע פערזאָנען זײַנען אויפן אויפן שכירות צעטל פון שטאָטישע הילף פאָנדן. כאַבאַר אין דער סקול באָארד און „העלט דעפּאַרטמענט", פּאָליציי „פּיקסינגס" הערשן אינם לאַנד. יעדער דעפּאַרטמענט פון שטאָט, שטאָט און נאַציאָנאַלע רעגירונג איז אַ רעקעט פון רויבעריי און עקס־פּלואַטאַציע פון די אַרבעטער מאַסן.

צו פאַרדעקן די סיטואַציע און אָפּנאַרן די אַרבעטער איצט פאַר די וואַלן פאַר אַסעמבלי און אָלדערמאַן אַמטן, זײַנען „אונטערזוכונגען" איצט אויפן טאָג אָרדנונג אין נײַ יאָרק. סעמיועל סיבורי, אַ טעמעני, דעמאָקראַטישער ריכטער אונטערזוכט איצטער טעמעני, דאָס איז בלויז אַן אַנדער פאַרס צו אָפּנאַרן די אַרבעטער.

די פּראָגראַם פון די באַלעבאַטים

הואוורס סיסטעם פון אַפּלייגן אַרבעטער, טיילווייז אַרבעטן, ספּיד אָפּ און שניידן שכירות איז די פּראָגראַם אין יעדער שטאָט. קאָנדוקטאָרן וואָס אַרבעטן פאַר דער ב. מ. ט. האָבן געקראָגן געשניטן פון די אייגענע טראַסט רעקעטירס וועלכע האָבן נאָרוואָס געקראָגן דעם מיליאָן דאָלער פאַר די קווינס באָסעס. שכירות ווערן געשניטן ביזן ביין, ספּעציעל פאַר פרויען און נעגער־אַרבעטער. אין נײַ יאָרק, אין אַלע פאַכן, נאָדל, שפּייז, טעקסטיל, א. א. וו. אומעטום זײַנען שכירות געשניטן געוואָרן.

10 מיליאָן פרויען אין די פאַבריקן און מילן אין די פאַר־אייניקטע שטאַטן, זײַנען געטראָפן געוואָרן נאָך שטאַרקער ווי די מענער פונם קריזיס. פרויען ווערן באַצאָלט ווייניקער ווי מענער און זיי זײַנען געצוואונגען צו אַרבעטן כדי צו העלפן קליידן, שפּייזן דער פאַמיליע. שכירות זײַנען די נידריקסטע אין יאָרן $7.48 אַ וואָך פאַר הוט אַרבעטער, $9.34 אַ וואָך פאַר פרויען וואָס אַרבעטן אויס מוזיקאַלישע אינסטרומענטן. $9.00 פאַר אַנדערע קוואַליפיצירטע אַרבעטער און אַזוי נידעריק ווי $4.00 אַ וואָך אין די טעקסטיל און קאַן פאַבריקן.

טרערן באַמבעס, מאַשין ביקסן, פּאָליציי, תפיסה און דעפּאָר־טאַציעס — דאָס איז די פּראָגראַם פון די באַלעבאַטים פאַר די אַר־בעטער וואָס וואַגן צו קעמפן פאַר בעסערע באַדינגונגען. דער וויקערשעס באַריכט וואָס איז ערשט אַרויס רופט די דעפּאָרטאַציעס — ניט קאָנסטיטוציאָנעל, אָבער דאָס וועט ניט אָפּשטעלן די דעפּאָרטאַציעס. די אַרבעטער מוזן קעמפן קעגן דער באָסישער רעגירונג וועלכע שטעלט פינגערפּרינטס, וואַרפט אַריין אין תפיסה, טערראָריזירט און דעפּאָר־טירט די מיליטאַנטע אַרבעטער, נעגער און ווייסע וועלכע פאַראייי־ניקן זיך צו קעמפן קעגן דעם קאַפּיטאַליסטישן קלאַס.

אַ סענט ניט פאַר די אַרבעטלאָזע-ביליאָנען פאַר מלחמה

די באָסישע רעגירונג וועלכע איז פאַראַנטוואָרטלעך פאַר 10

פראָטאָקאָלן פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו קאָמיטע

פינפטע זיצונג

מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע אָפּגעהאַלטן דעם 18טן סעפּטעמבער אין אָפּיס פון אָרדן.

אנוועזנד: די חברים אייזמאן, בראדסקי, גראָסמאן, האַלפּערן, ווייזער, ווייגער, לופין, לין, מענשער, סיגל, סולטאן, פּאָלאַק, פּרימאָוו, פירלער, פינקלשטיין, קאַנדעלאַ, קארנאווסקי, קעלנער, קאַסטרעל, שטיינבערג, שילער, זאלצמאן און מרמר.

אפּוועזנד: די חברים גרין, מאנדעל און רעדי. בעדאכט (אויף אַ טור).

פאָרזיצער: חבר ווייגער.

טאָג־אָרדנונג: 1. באַריכט פון דער וואָירקערס אינטערנעשאָנאַל רעליף קאָנווענשאָן. 2. באַריכט פון דער רוסישער מיוטשואַל אייד אַסאָסיאיישאָן קאָנווענשאָן. 3. סעקרעטאַר'ס באַריכט. 4. אָרגאַניזאַציאָנס־קאָמיטע באַריכט. 5. פאַרוואַלטונגס־קאָמיטע באַריכט. 6. קול־טור־קאָמיטע באַריכט. 7. אָפיל קאָמיטע־באַריכט.

פּראָטאָקאָל פון לעצטן מיטינג פאָרגעלייענט און גוטגעהייסן.

חבר פּרימאָוו באַריכטעט פון דער וואָירקערס אינטערנעשאָנאַל רעליף קאָנווענשאָן. די קאָנווענשאָן, וועלכע איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן דעם 29טן אוגוסט אין פּוטסבורג איז געווען זייער אַ דערפאָלגרייכע. דער צוזאַמענשטעל פון דער קאָנווענשאָן איז געווען אַן אמת פּראָלעטאַרישער.

עס זייכען געווען פאַרטרעטער פון כמעט אַלע צווייגן פון דער שווערער אינדוסטריע. צווישן די דעלעגאַטן האָט געהערשט אַן אַנטשלאָסנקייט צו בילדן דעם וו. י. ר. אַלס אַ מאַסן אָרגאַניזאַציע, ווייל דער וו. י. ר. איז באַזונדערס וויכטיק אין דעם איצטיקן מאָמענט אין די פאַרשאַרפטע קאַמפן. דער וו. י. ר. האָט זיך באַזונדערס אויסגעצייכנט אין דעם לעצטן מיינערס סטרייק. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן און עס ווערט באַשלאָסן: אַז מיר זאָלן רופן אַלע אונזערע מיטגלידער זיי זאָלן זיך אָנשליסן אָן דעם וו. י. ר. און רופן די ברענטשעס, אַז זיי זאָלן העלפן בויען דעם וו. י. ר.

חבר אייזמאַן באַריכטעט פאַר דער רוסישער מיוטשואַל אייד סאָסייעטי קאָנווענשאָן. חבר אייזמאַן און זאַלצמאַן זייכען געווען פּראָטעראַלע דעלעגאַטן צו דער קאָנווענשאָן. די דערעפנונג פון דער קאָנווענשאָן איז פאָרגעקומען אין נוי יאָרק אין סענטראַל אָפּעראַ הויז. חבר זאַלצמאַן האָט באַגריסט די קאָנווענשאָן אין דעם נאָמען פון די 12500 מיטגלידער פון אונזער אָרדן, זיין רוף פאַר פאַראייניקונג איז מיליאָן אַרבעטער וועלכע הונגערן אין אַ לאַנד פון אַלעם גוטן, גיט אויס 82 סענט פון יעדן דאָלער — ביליאָנען פאַר מלחמה צוגרייטונגען, דער גרעסטער בודזשעט אין אַזוי גערופענע פרידלעכע צייטן. אין נוי יאָרק האָבן די לופט מאַנעווערס וואָס זייגען לעצטנס אָפּגעהאַלטן געוואָרן געקאָסט 7 מיליאָן דאָלער. מלחמה איז זייער נאָענט. דאָס איז די קאַפּיטאַליסטישע רפואה צו דער מכה, וועלכע זיי דיינקען וועט זיין אַ וועג אַרויסצוגיין פונם איצטיקן קריזיס. אין דער קומענדיקער מלחמה וועלן די ביקסן אָנגעשטעלט ווערן אויף סאָוועטן פאַרבאַנד — דאָס לאַנד וואו די אַרבעטער הערשן. מורא האָבנדיק פאַר דעם ריזיקן כח פון סאָוועטן רוסלאַנד וואָס ווערט שטאַרקער יעדן טאָג און פאַרן דערפאָלג פונם 5 יאָריקן פּלאַן, בשעת יעדעס אַנדער קאַפּיטאַליסטיש לאַנד איז אויפן שוועל פון אונטערגאַנג, גרייטן זיך די באַלעבאַטים צו פאַר מלחמה. ווערנדיק אַלאַרמירט וואָס אומעטום לערנען די אַרבעטער אַז די איינציקע זאַך צו טאָן איז צו נאָכפאָלגן דעם ביישפּיל פון די רוסישע אַרבעטער וואָס האָבן אַראָפּגעוואָרפן פון זיך זייערע טיראַנען באַלעבאַטים און האָבן גענומען די מאַכט אין זייערע אייגענע הענט, טראַכטן די באַלעבאַטים אַז מלחמה וועט צוריקהאַלטן דעם רעוואָלוציאָנערן קאַמף און עמאַבלירן אַן אַרבעטער און פּויערים רעגירונג אין די פאַראייניקטע שטאַטן. צוזאַמען מיט די באַלעבאַטים שטייען די שוואַרצסטע שונאים פונם אַרבעטער קלאַס — די פּויקערס פון דער אַמעריקען פעדעריישאָן אָוו לייבאָר פון מעטיו וואָל ביז דזשאָזעף פּ. רייען פּרעזידענט פון דעם פאַך און אַרבעטער קאונסיל פון נוי יאָרק און די הייגקער פון דער קאַפּיטאַליסטיש־סאָציאַליסטישער פּאַרטיי — שונאים פון דער סאָוועטן רעגירונג וועלכע פאַרקויפן די אַרבעטער אויף יעדן טריט. די אַרבעטער מוזן באַקעמפן די קאַפּיטאַליסטישע מלחמה פלעגער און פאַרטיידיקן דעם סאָוועטן פאַרבאַנד — דאָס אַרבעטער־פאָטערלאַנד אום יעדן פּרייז.

די געלע סאָציאַליסטישע רעפאָרמערס

ווען סידני הילמאַן, סאָציאַליסט און הויפּט פון דער „אַמאַלגאַמייטעד קלאָדינג וואָירקערס אָוו אַמעריקע" איז געגאַנגען צום נוי יאָרקער מעיאָר דזשימי וואָקער פאַר הילף אויסצורייניקן די ראַקעטירס פון די קליידער פאַבריקן, איז זיין היפּאָקריטשטווע געווען קלאָר ווי דער טאָג. מאָרים הילקוויט, דער פירער פון דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי, וועלכער האָט פאַרקויפט די אַרבעטער פיל מאָל, איז געוואָרן דער באַצאָלטער אַגענט און אַדוואָקאַט פאַר די רוסישע ווייס אַרמייער. ווען די דעלעגאַציע פון די אַרבעטלאָזע איז געגאַנגען צום נוי יאָרקער סיטי האַל און געפאָדערט הילף פאַר די הונגעריקע אַרבעטלאָזע, זייגען עס געווען נאָרמאַן טאָמאַס און די גאַנצע סאָציאַליסטישע פּאַרטיי וועלכן האָבן פאַרטיידיקט דזשימי וואָקער פאַר זיין מערדערישער אַטאַקע אויף די אַרבעטער דעלעגאַטן. דער געלער צווייטער סאָציאַליסטישער אינטערנאַציאָנאַל, וועלכער האָט נאָר וואָס אָפּגעהאַלטן זיין קאָנגרעס אין ווין, האָט געפרוּפן פאַר אַן אָפענער מלחמה געגן דעם סאָוועטן פאַרבאַנד און האָט אויסגעגעבן טויזנטער דאָלאַר צו אָרגאַניזירן אַ קאָנטער רעוואָלוציע אינם סאָוועטן פאַרבאַנד. דערפאַר וואָס די געלע סאָציאַליסטישע פּאַרטיי פּוצט זיך מיט ראַדיקאַלע פראַזן צו פאַרפירן און פאַרראַטן די אַרבעטער, איז זי דער געפערלעכסטער שונא פונם אַרבעטער קלאַס.

די איינציקע פּאַרטיי וואָס פירט און קעמפט פאַר די באַלדיקע פאָדערונגען פונם אַרבעטער קלאַס

די קאָמוניסטישע פּאַרטיי איז די איינציקע וואָס קעמפט צו צעשטערן די קאַפּיטאַליסטישע סיסטעם. די קאָמוניסטישע פּאַרטיי איז די איינציקע וואָס קעמפט פאַר באַלדיקע פאָדערונגען פונם אַרבעטער קלאַס אומעטום. זי קעמפט פאַר:

1) באַלדיקע אַרבעטלאָזע הילף פון שטאַט און שטאַט און אַרבעטלאָזע פאַרזיכערונג אויף דער רעכענונג פון דער רעגירונג און באַלעבאַטים, פריי עסנווארג, פרייע קליידער און מעדיצינישע הילף פאַר די קינדער פון די אַרבעטלאָזע אין די סקולס.

2) זי קעמפט געגן דעם אַרויסשטעלן פון דירות, געגן דירה געלט, פאַר פרייע גאַז און עלעקטריק פאַר די אַרבעטלאָזע און טייל־ווייזע אַרבעטער. פאַר די טענענט ליגס צו פאַרטיידיקן די אינטערעסן פון די אַרבעטער קעגן די לענדלאָרדס און באַלעבאַטים, קעגן די צעפּוילטע אומסאָציאַלע, פייער פּאַסטקעס פון טענעמענטס און פאַבריקן.

3) צו אָרגאַניזירן קעמפנדיקע אינדוסטריעלע יוניאָנס אונטער דער פירערשאַפט פון דער טרייד יוניאָן יוניטי ליג.

4) פאַר סטרייקס צו קעמפן קעגן שניידן שכירות, ספּיד אָפּ, וועלכע טרייבן נאָך אַרונטער דעם לעבנס סטאַנדאַרד פון די אַרבעטער, מענער, פרויען און יוגנטלעכע אַרבעטער.

5) פאַר דעם קאַמף געגן הויכע פּרייזן אויף ברויט, מילך, פלייש און אַלע אַנדערע נויטווענדיקייטן פאַרן אַרבעטער קלאַס.

6) פאַרן קאַמף געגן באָסישן טעראָר, פינגער פּרינטינג און דעפּאָרטאַציעס פון די פרעמד געבוירענע.

7) פאַר פולע פּאָליטישער און סאָציאַלער גלייכהייט פון די נעגערן, געגן לינטשינג געזעצן און דזשים קראָאַזיזם, פירנדיק די שוואַרצע און ווייסע צו קעמפן זייט באַ זייט קעגן דעם קאַפּיטאַליסטישן קלאַס.

8) פאַר דער פאַרטיידיקונג פון דעם סאָוועטן פאַרבאַנד — וואו אַרבעטער און פּויערים רעגירן, גיט די וואָס לעבן פונם שוויים פון די אַרבעטער.

אַרבעטער דאַרפן שטימען, אַזוי ווי זיי סטרייקן געגן די באַלעבאַטים.

יעדער שטימע פאַרן קאָמוניזם איז אַ שטימע געגן קאַפּיטאַליזם, געגן די אַרויסהעלפער פונם קאַפּיטאַליזם און פאַר די אייגענע אינטערעסן.

(זע די פולע וואָל־פּראָגראַם פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי אין דער „מאָרגן פרייהייט" פון זונטיק און מאָנטיק דעם 27־טן און 28־טן סעפּטעמבער.)

אויפגענומען געוואָרן מיט באַגייסטערונג פון די דעלעגאַטן. די ברענטשעס פון ניו יאָרק זיינען געווען זייער גוט פאַרטראָטן צו דער דערעפענונג. די קאָנווענשאָן איז אויך באַגריסט געוואָרן פון חבר בעדאַכט פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, פון חבר לייטנער פון דער אונגאַרישער קראַנקן קאַסע און חבר שיפעל פון דער סלאַוואַקישער אַרבעטער־אָרגאַניזאַציע. אַלע באַגריסונגען זיינען געווען אין דעם גייסט פון פאַראייניקונג פון אַלע פיר פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס מיט דעם צוועק צו בילדן איין פאַראייניקטן קלאַסן־אָרדן. דער צוזאַמענשטעל פון דער קאָנווענשאָן איז געווען אַ פּראָלעטאַרישער און אירע האַנדלונגען זיינען געווען אין רעוואָלוציאָנערן גייסט. אַ וואָרימע דיסקוסיע האָט זיך דאָרט אַנטוויקלט אַרום די פראַגן פון פּרעסע און פאַראייניקונג און עס איז באַשלאָסן געוואָרן צו אינדאָרסירן דעם „נאָווי מיר" אַלס די איינציקע פּראָלעטאַרישע ציטונג אין רוסיש, וואָס העלפט פירן די קאַמפן פון די אַרבעטער אין אַמעריקע און וואָס האָט געהאָלפן בויען די רוסישע פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע. עס איז דורכגעפירט געוואָרן אַ 10 סענטיקער פּרעסע שטייער פון וועלכן 8 סענט זאָל גיין פאַר דעם „נאָווי מיר" און 2 סענט פאַר דעם „דיילי וואָרקער". אין דער פראַגע פון פאַראייניקונג האָט די קאָנווענשאָן געשטימט אייניקשטימיק. טראָץ דעם, וואָס אייניקע דעלעגאַטן זיינען געווען אויסטרואירט צו שטימען געגן, האָבן זיי אָבער געביטן זייער מיינונג, האָבן רעקאָרדירט אינסטרוקציעס פון זייערע ברענטשעס און געשטימט האָבן זיי פאַר. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז לויט דעם באַשלוס פון דער אָרג. קאָמיטע האָט ער באַזוכט קאַנאַדע. טראָץ דעם, וואָס ער איז איינגעלאַדן געוואָרן פון דער קאַנאַדער לייבאָר ליג האָט ער אָבער דאָרטן אויך אָפּגעהאַלטן אַ באַראַטונג מיט פירנדע חברים פון דער אוקראַאינישער אונגאַרישער און רוסישער קראַנקן קאַסע איבער דער פראַגע פון דער מעגלעכקייט פון בויען אין קאַנאַדע אַן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן לויט דעם מוסטער פון אונזער אָרדן. באַ די חברים פון לייבאָר ליג איז געשטאַנען די פראַגע צי זאָלן זיי זיך אָנשליסן אָן דעם א. א. גלייך אָדער זען אויב עס איז ניט מעגלעך צו באַשאַפן אַן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן אין קאַנאַדע. דער מיטינג איז געקומען צו אַן איינשטימיקער פאַרשטענדיקונג, אַז די עקזיסטירנדע פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס אין קאַנאַדע זאָלן מאַכן אַ פאַרזוך צו אָרגאַניזירן אַן א. א. א. דאָרטן און אַז די באַזע פאַר דער אָרגאַניזירונג זאָלן זיין די אויבן דערמאָנטע אָרגאַניזאַציעס. חבר זאַלצמאַן איז אויך אויפגעשטאַנען אין טאָראָנטאָ פאַר צוויי מיטינגען — איינעם אַ מאַס־מיטינג אין קעמפּ „קינדערוועלט" און אַ צווייטן מיטינג מיט אַלע עקזעקוטיוועס פון די ברענטשעס פון לייבאָר ליג. ביידע מיטינגען האָבן געהאָלפן שטאַרקן די פראָטערנאַלע באַוועגונג און האָבן דערגעענטערט די מעגלעכקייט פון אָרגאַניזירן אַן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן דאָרטן.

פון די באַריכטן פון חבר בעדאַכט׳ס טור איז צו זען, אַז דער טור־וועט זיין אַ גרויסער דערפאָלג. כמעט אַלע שטעט האָבן אָנגענומען און גרייטן זיך צו די מיטינגען צו קריגן אַ גרויסע צאָל באַזוכער. אין די פּראָבעלעמען פאַר אונזערע פּלענומס איז די פראַגע וועגן אַ ברייטער קאָמפּאַניע פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג איינע פון די וויכטיקסטע. צום ערשטן מאָל, אַז אַ פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע אין די פאַראייניקטע שטאַטן נעמט אויף זיך די איניציאַטיווע פון אַזאַ קאַמפּאַניע. די פּלענומס וועלן דאַרפן אויך אויסאַרבעטן די מעטאָדן ווי אַזוי אַריינצוציען די פראָטערנאַלע באַוועגונג אין דער אַקציע. ווען מיר רעדן וועגן דער פראָטערנאַלער באַוועגונג דאַרפן מיר אונטערשטרייכן, אַז מיר מיינען די מיטגלידער אין די ברענטשעס און ניט די בורזשואַזע און סאָציאַל פאַשיסטישע פירער. די פראַגע וועגן שטרייכן מיטגלידער איז אויך איינע פון די קאַרדינאַלסטע פראַגן פאַר אונזערע פּלענומס און פאַרשטייט זיך, אַז די פראַגע וועגן בויען אונזער אָרדן, אויסברייטערן אונזער אָרגאַניזאַציע, אַריינציען נייע גרויסע מאַסן אַרבעטער, אַרויסרוקן נייע קאַדרען פון טוער — דאָס אַלץ וועט ניט נאָר באַשעפטיקן אונזערע פּלענומס, נאָר די דיסקוסיעס אין אונזערע ברענטשעס. אונטערציענדיק דעם סך־הכל אין אונזער זומערדיקער קאַמפּאַניע, מוזן מיר זאָגן, אַז זי איז שוואַך דורכגעפירט געוואָרן. אפשר וועלן די לעצטע וואָכן פון דער קאַמפּאַניע ענדערן די לאַגע. פון אונזער קאָנווענשאָן ביז היינט האָבן מיר אַ נעט געווינס פון איבער 1,000 מיטגלידער. ווי עס זעט אויס וועט אין די קומענדע וואָכן די אַרבעט פאַרשטאַרקט ווערן. מיר האָבן געשטראָכן אין דעם קוואָרטאַל 891 מיטגלידער, פאַרשטייט זיך, אַז מיר דערוואַרטן אַז ניט ווייניקער פון 600 זאָלן צוריק „רעאינסטייטעט" ווערן אין פאַרלויף פון די קומענדע פיר וואָכן. מיר האָבן געהאַט צופיל קעש אין די בענק. מיר האָבן דערפאַר באַשלאָסן צו קויפן פאַר $10,000 סיטי באַנדס.

פון אָפּיס פון דער סלאַוואַקישער אַרבעטער סאָסייעטי האָט מען אונז געלאָזט וויסן, אַז דער רעפערענדום וועגן דער ספּעציעלער קאַנווענשאָן איז געשלאָסן און אַז די מיטגלידער האָבן געשטימט 10 צו איינעם צו רופן אַ ספּעציעלע קאָנווענשאָן, וואו עס זאָל פאַרהאַנדלט ווערן די פראַגע וועגן פאַראייניקן זיך מיט דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן. דער אַטלאַנטער ברענטש האָט אונז אינפאָרמירט, אַז זיי האָבן אָנגענומען דעם באַשלוס פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

די קאַמפּאַניע פון דער איי. על. די. איז ניט געווען קיין דערפאָלג, דערפאַר ווייל זי איז אָנגעפאַנגען געוואָרן אין דער צייט, ווען די מיינערס קאַמפּאַניע איז נאָך ניט געווען פאַרענדיקט און זי האָט ניט געהאַט גענוג צייט צו אַנטוויקלען זיך אין די ברענטשעס. עס שטייט די פּראָבלעם פאַר דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע צו געפינען אַ צייט ווי אַזוי דורכצופירן אין די ברענטשעס אַ ברייטע קאַמפּאַניע פאַר סקאַטסבאַראָ און פּעטערסאָן אין פאַרבינדונג מיט דער בויאונג פון דער איי. על. די. דעם לעצטן חודש האָבן מיר אָרגאַניזירט 8 נייע ברענטשעס — 2 אידישע און 6 אַנדערש שפּראַכיקע.

דער באַריכט פון חבר זאַלצמאַן ווערט גוטגעהייסן.

חבר קאַנדעלאַ באַריכטעט פאַר דער אַפּיל קאָמיטע. מיר האָבן נאָך אַמאָל אויפגענומען דעם אַפּיל פון בר. 9 געגן דער געוועזענער אַפּיל קאָמיטע. נאָך דעם ווי מיר האָבן אויסגעהערט פון די אַפּעלירער, סיי די עקזעקוטיווע פון ברענטש האָבן מיר באַשלאָסן די האַנדלונג פון דער פריערדדיקער אַפּיל קאָמיטע גוטצוהייסן און צושיקן וועגן דעם אַ דערקלערונג צום ברענטש. און אַז חבר קאַנדעלאַ זאָל אַנווענדן זיין צום מיטינג, וואו די דערקלערונג וועט פאָרגעבראַכט ווערן.

אין דער פראַגע פון דעם מיטינג אַטלאַנטאַ ברענטש וועגן דער האַנדלונג פון פיינבערגן, באַ דעם מיטינג וואו עס איז געמאַכט געוואָרן דער אַפּיל פאַר די מיינער, ווערט באַשלאָסן צו טאַדלען פיינבערג׳ן פאַר פאַרלאָזן יענעם מיטינג. מיר האָבן אויך באַשלאָסן צו שרייבן צום אַטלאַנטאַ ברענטש, אַז זיי זאָלן אַריינלעמען חבר סינגערן אין אָרדן. באַריכט פון דער אַפּיל קאָמיטע ווערט גוטגעהייסן.

חבר קאַנדעלאַ פאָרלאַנגט, אַז מען זאָל אים טראַנספערירן אין אַן אַנדער קאָמיטע, ווייל די אַפּיל קאָמיטע מוז אָנפירן איר אַרבעט אַמאָלדערסטן אין אידיש. זיין פאָרלאַנג ווערט גוטגעהייסן און חבר לופין ווערט באַשטימט אויפן פּלאַץ פון חבר קאַנדעלאַ און חבר קאַנדעלאַ ווערט טראַנספערירט אין דער אַדמיניסטראַטיווער קאָמיטע.

חבר שילער באַריכטעט פאַר דער אָרגאַניזאַציאָנס־קאָמיטע. די טאָג־אָרדנונג פאַר די פּלענומס האָבן מיר באַשלאָסן זאָל זיין: 1. באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. 2. באַריכט פון די שטאָט און דיסטריקט קאָמיטעס. 3. קאַמפּאַניע פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. 4. די קאַמפּאַניע פאַר אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן פאַרבאַנד. 5. קולטור אַרבעט. 6. לאָקאַלע פּראָבלעמען.

מיר האָבן דערוויילט אַן עדיטאָריאַל קאָמיטע פון 3 חברים, וואָס זאָל אָנפירן די פּלענומס דיסקוסיע. די קאָמיטע באַשטייט פון די חברים זאַלצמאַן, שייפער און ווייניער. דער ניו יאָרקער פּלענום וועט פאָרקומען דעם 25טן אָקטאָבער און וועט זיך דערעפענען אין סענטראַל אפּאַרע הויז דעם 23טן. מיר האָבן באַשלאָסן, אַז חבר ווייניער זאָל זיין דער פאָרזיצער פון דער דערעפענונג, אַז חבר זאַלצמאַן זאָל אָפּגעבן דעם באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אַז רעדנער צו דער דערעפענונג זאָלן מיר איינלאַדן די פּאַרטיי און ט. י. י. ל. מיר האָבן באַשלאָסן צו געבן מתנות צו די מיטגלידער, וועלכע וועלן זיך אויסצייכנען אין דער איצטיקער מיטגלידער קאַמפּאַניע. דער מיטגליד וואָס וועט אַריינברענגען 3 נייע מיטגלידער וועט קריגן לענינס אַ ביוסט. פאַר 5 מיטגלידער אַ ספּעציעלע פאָונטן פּען. פאַר 10 מיטגלידער אַ פאָונטן פּען אָדער ווינטשעווסקי׳ס ווערק — אַלע 10 בענדער. מיר האָבן באַשלאָסן צו האָבן אַ געמיינשאַפטלעכן מיטינג מיט דער קולטור קאָמיסיע אויפצונעמען קולטור פּראָבלעמען. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר פינקעלשטיין באַריכטעט פאַר דער קולטור קאָמיסיע. מיר טרעטן צו צו אָרגאַניזירן די דריי קורסן אין אַרבעטער־אוניווערזיטעט. מיר האָבן נאָך ניט פאַרטיק קיין גענויעס פּלאַן וועגן אונזער קולטור פאַרלאַג אַרבעט. מיר וועלן אים אָבער קאָנען צושטעלן צו דעם קומענדן עקזעקוטיווע מיטינג. אין די שולן האָבן מיר באַשטעטיקט די לערער. זיי זיינען באַשטימט געוואָרן פון דער שול קאָמיסיע און די קולטור קאָמיסיע וועט זען, אַז די לערער זאָלן זיך באַטייליקן אין דער אַרבעט פון דעם אָרדן. מיר האָבן גוטגעהייסן דעם בודזשעט פון דער נאַציאָנאַלער שול קאָמיסיע וועלכער באַשטייט פון $5450. מיר האָבן צוגעגרייט אַן אַנטי־רעליגיע קאַנספּעקט און מיר גרייטן צו צום אַרויסגעבן חבר מרמר׳ס אַנטי־רעליגיעזע בראָשור. מיר האָבן באַשלאָסן צו סובסידירן מיט $35, די אַרבעטער פאַראייניקטע קולטור אָרגאַניזאַציע

דיסטריקט פּלענומס פונם אינט. אַרב. אָרדן

פּלענום שיקאַגער דיסטריקט א. אַ. אַ.

אָפּגעהאַלטן זונטיק, סעפּטעמבער 13, 1931 אין פּיפּלס אָדיטאָריום, 2457 וועסט שיקאַגע עו., שיקאַגאָ, איל.

דער דיסטריקט סעקרעטאַר, חבר א. בלעכמאַן עפנט די ערשטע זיצונג 10:30 אינדערפרי. קאַרל לעווין, בר. 410 און ח. קאָהען, בר. 176 ווערן דערוויילט פּאַרזיצער און וויצע פּאַרזיצער. ס. קאָמאָראָווסקי, בר. 545, ס. מילער פון שיקאַגער דיסטריקט און מאָזעס פון בר. 21 מינעאַפּאָלים ווערן דערוויילט אַלס סעקרעטאַריאַט. די קרעדענשל קאָמיטע באַריכטעט: דעלעגאַטן פון 46 געטשאַרטערטע און 5 ניט געטשאַרטערטע ברענטשעס, 1 פאַרטרעטער פון דער נאַצ. עקזעקוטיווע. 7 פון דיסטריקט קאָמיטעט. 16 פון אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס. 6 יוגנט ברענטשעס. 5 געטשאַרטערטע און איינער ניט. 24 אידישע ברענטשעס, 5 פּוילישע, 4 אוקראַינישע, 3 איטאַליענישע, 3 ענגלישע, 1 דייטשישע, 1 גריכישער, איינעם פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, 1 ט. יו. ל., 1 ל. ס. נ. ר., 1 א. ל. ד., 2 אידישע שולן. 1 וו. א. ר., 1 אַרבעטלאָזע קאונסילס, 1 אידישע ביוראָ, 2 סלאָוואַקישער בענעפּיט סאָסייעטי, 1 רוסישע זעלבסטהילף אָרגאַניזאַציע, 2 אונגאַרישע, 1 אוקראַינישע אַרבעטער היים, 3 אויקאַר. צוזאַמען 95 דעלעגאַטן. 11 חברים זיינען דערוויילט געוואָרן אין דער רעזאָלוציע און רעקאָמענדאַציע קאָמיסיע.

חבר בעדאַכט האָט באַריכטעט אינם נאָמען פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. ער האָט זיך אָפּגעשטעלט אויף די פאַרגאַנגענע און צוקונפטיקע אַקטיוויטעטן, אונטערשטרייכנדיק די „טעות"ן וואָס מיר זיינען באַגאַנגען און וואָס מיר דאַרפן טאָן כדי צו בויען דעם אָרדן אַלס אַ גרויסע מאַסן אָרגאַניזאַציע. חבר טשעקאַ באַגרסט אינם נאָמען פון דער סלאָוואַקישער אַרבעטער בענעפּיט אָרגאַניזאַציע. חבר בלעכמאַן גיט אָפּ דעם באַריכט פון דעם דיסטריקט קאָמיטעט (אַ געדרוקטער באַריכט איז פאַרטיילט געוואָרן צו יעדן דעלעגאַט.) די חברים ריבאַק און זימערמאַן ווערן דערוויילט אַלס אַ דעלעגאַציע פּוז דעם פּלענום צו דער קוק קאונטי אַרבעטלאָזע און הונגער מאַרש קאָנפערענץ.

די צווייטע זיצונג, 2 אַזייגער מיט די חברים האָהאָל, בר. 528 און מערלין, בר. 16 סיו סיטי אַלס פּאַרזיצער און וויצע פּאַרזיצער האַטזיך אָפּגעגעבן מיט באַריכטן פון שטאָט קאָמיטעטן און סאָב דיסטריקטס און דיסקוסיעס. אין די דיסקוסיעס האָבן זיך באַטייליקט די חברים וועלטמאַן בר. 187, קאָהען, בר. 176, ליף, בר. 546, ס. מילער סעקרעטאַר פונם אידישן שטאָט קאָמיטעט, וועלכער האָט אנגעוויזן אַז די אידישע אַרבעט איז פאַרנאַכלעסיקט געוואָרן, אַז קיין סיסטעמאַטישע קולטורעלע אַרבעט איז ניט געמאַן געוואָרן, הוירשלער, בר. 506, האָריזי, בר. 128. חבר אַגראַנאָווסקי האָט באַגרסט אינם נאָמען פון וו. א. ר. אַ טעלעגראַמע איז געלייענט געוואָרן פון 2 פאַרשפּאַרטע נעגער אַרבעטער גילבערט און וויליאַם מעסי. עס איז באַשלאָסן געוואָרן צו ענטפערן אויף דער באַגרסונג. חבר נאַקוטין האָט באַגרסט אינם נאָמען פון נייע אָרגאַניזירטן ענגלישן ראַדזשערס פּאַרק ברענטש.

פאַר מינעסאָטע סאָב דיסטריקט באַריכטעט חבר מאָזעס: זיי האָבן געהאַט אַ פאָר־פּלענום דעם 7טן סעפּטעמבער. 19 דעלעגאַטן פון 19 אָרגאַניזאַציעס. 4 ברענטשעס, 2 פרויען אָקזילערים זיינען געווען פאַרטראָטן. זיי אָרגאַניזירן אוקראַינישע און נעגער ברענטשעס. זיי האָבן געשטיצט דער אַרבעטער באַוועגונג מיט $2,200. פאַרן יוגנט שטאָט קאָמיטעט באַריכטעט חבר טש. לעווין: זיי גייען אָן מיט דער אַרבעט. וועלן שטיין אין פאַרבינדונג מיט אַנדערש שפּראַכיקע פּראָטעראַנלע אָרגאַניזאַציעס. פאַר די סט. לואיסער ברענטשעס באַריכטעט חבר יאַפע: שטיינפעלד באַטייליקט זיך אין דער דיסקוסיע. חבר קושנער באַגרסט אינם נאָמען פון דער אוקראַינישער אַרבעטער היים. זאַדאָן באַגרסט אינם נאָמען פון דער סלאָוואַקישער אַרבעטער בענעפּיט אָרגאַניזאַציע. חברים באַטייליקן זיך אין דער דיסקוסיע. פ. בריטצקער פון בר. 424 האַלט אַז מיר דאַרפן עלעמינירן דעם ווייסן שאָוויניזם. אַלטמאַן, בר. 1, בויער, בר. 400, לאָמבערג בר. 400 קריטיקירן דעם דיסטריקט פאַר ניט אָרגאַניזירן יוגנט דיסטריקט קאָמיטעס. חבר גערטנער רעדט וועגן מאַסן אַקטיוויטעט און אונזערע מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניעס. מערלין, בר. 16 באַריכטעט וועגן זיין ברענטש. חבר'טע סמיט פון פרויען ברענטש אין סט. לואיס רעדט וועגן דער וויכטיקייט פון אַרויסציען די פרויען אינם אָרדן. חבר בלעכמאַן ענטפערט אויף דער קריטיק.

די לעצטע זיצונג, 7 אָוונט, מיט די חברים גערטנער און זאַדאָן אַלס פּאַרזיצער און וויצע פּאַרזיצער עפנט זיך מיט דעם באַריכט פון דער רעזאָלוציע קאָמיסיע. עס ווערן אָנגענומען רעזאָלוציעס וועגן באַריכט פון נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע און דיסטריקט קאָמיטעט, וועגן אַן אַרבעטער אוניווערזיטעט פאַר טוער פונם אָרדן, וועגן דער $8000 קאַמפּאַניע פון דיסטריקט 8, ק. פּ., וועגן ט. יו. יו. ל., א. ל. ד., וו. א. ר., איקאַר, צו פּראָטעסטירן געגן דעם פריים־אָפּ אויף די דריי נעגער אַרבעטער, קעגן אַרויסזעצונגען פון דירות פון די אַרבעטלאָזע, פאַר סאָציאַלער און אַרבעטלאָזער פאַרזיכערונג, פאַר דער באַפרייאונג פון טאָם מוני און קלאָסנקאַמף קרבנות, פאַר דער איינדוסטריעלער רעגיסטראַציע פון די ברענטשעס פאַר די איינדוסטריעלע יוניאָנס און ט. יו. יו. ל., פאַר דער רעוואָלוציאָנערער פּרעסע, צו אָרגאַניזירן קאָמיטעס פאַר דעם צוועק. רעקאָמענדאַציעס צו שטעלן די מעדיציניש קאָמיטעט אונטערן דיסטריקט קאָנטראָל, אויף דורכצופירן 2 רויטע זונטיקס דורכן ווינטער, אַז די ליפּלעטס און פּאַמפּלעטן זאָלן באַזאָרגט ווערן פונם נאַציאָנאַלן אָפיס פאַר דעם צוועק, אָרגאַניזירן אָפּן־פאָרומס אין יעדער שטאָט און אין יעדער שפּראַך, אַז אין שיקאַגע זאָל עטאַבלירט ווערן אַ דיסטריקט אָפיס און אַז יעדער ברענטש פון ניט וויניקער פון 50 מיטגלידער זאָל ביישטייערן 50 סענט אַ מאָנאַט פאַר דעם צוועק און 50 סענט פאַר יעדע אַנדערע 50 מענער־מיטגלידער. אַז דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל געבן אַ גלייכע סומע אַלס אַ סובסידיע, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל אָפּשאַפן די $1 אינטריט געלט פאַר די קומענדיקע 3 מאָנאַטן, וואָס וועלן אויסגענוצט ווערן פאַר אַ מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפיס שיקט אַרויס אַ חבר קיין שיקאַגע, אָדער זאָל אַרויסשיקן געלט צום דיסטריקט אָפיס פאַר די צוועקן פון אַן אָרגאַניזאַציאָנעלן טור, יעדער ברענטש זאָל אָרגאַניזירן אַ „דיוס־פאָנד" און אַן אויפהאַלטונג קאָמיסיע פאַר אַרבעטלאָזע מיטגלידער, אַז מיר רופן אַרויס אַנדערע דיסטריקטן און אַ געוועט פאַר דער מיטגלידער־שאַפט קאַמפּאַניע, אַז מיר זאָלן בויען שולן אין יעדער שפּראַך פונם אָרדן, אַז אַ קאָנפערענץ זאָל גערופן ווערן אין יאַנואַר פאַר דעם צוועק, אַז יעדע 2 מאָנאַטן זאָל אַ זיצונג געהאַלטן ווערן פון אַלע שיקאַגער שטאָט קאָמיטעטן.

אַלע רעקאָמענדאַציעס פון דער יוגנט זיצונג, שבת ביימאָג, אַז דערוואַקסענע ברענטשעס, שטאָט און דיסטריקט קאָמיטעטן זאָל דערויילן יוגנט דירעקטאָרן, אַז אַלע צוזאַמען מיט די יוגנט ברענטשעס זאָלן בויען אַ יוגנט סעקציע, אַז עס זאָל זיין אַ פאַרבינדונג מיט פאַרטרעטער פון די סלאָוואַקישע, אונגאַרישע, און רוסישע בענעפּיט אָרגאַניזאַציעס, צו עטאַבלירן אַ יוגנט ספּאָרט צענטער, אַז אַן „אָרגאַניזיער" זאָל געשיקט ווערן דורכן דיסטריקט צו אָרגאַניזירן די יוגנט, אַז אַ נאַציאָנאַלער יוגנט זשורנאַל זאָל געדרוקט ווערן, א. א. וו. זיינען אָנגענומען געוואָרן. די פראַגע וועגן אַ ספּעציעלער קאַסע פאַרן יוגנט שטאָט קאָמיטעט און וועגן צימערן פאַר יוגנטלעכע ברענטשעס זיינען איבערגעגעבן געוואָרן צום דיסטריקט.

די חברים מאָזעס — מינעסאָטאַ, יאַפע — סט. לואיס, בערסאָן — מילוואָקי, פאָרמאַן — אַמאַהאַ, בלעכמאַן, פייערשטיין, גערטנער, אישוק, פיין, האַמערמאַן, הוירשלער, מילער, קאָמאָראָווסקי, לעווין, טענענבאַום פון שיקאַגע זיינען דערוויילט געוואָרן אין דער נייער

און די נאָדל טרייד'ס בראָשור מיט אונזער'ן אַנאָנס פאַר $20. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר פּאָלאַק באַריכטעט פאַר דער פאַרוואַלטונגס־קאָמיטע. מיר גרייטן צו דעם אָפּאַראַט פאַר איינפירן די נייע צאָלונגען, וואָס די קאָנווענשאָן און רעפערענדום האָבן גוטגעהייסן צום ערשטן אָקטאָבער. מיר האָבן באַשלאָסן ניט צו סוספּענדירן די פּעטערסאָנער ברענטשעס צוליב דעם, ווייל די גרעסטע צאָל מיטגלידער געפינט זיך אין סטרייק. מען זאָל אָבער שיקן אַ בריוו און פאַרלאַנגען צו מאַכן אָנשטרייגונגען צו צאָלן טיילווייז זייער ביל. מיר האָבן באַשלאָסן גלייך דורכצופירן דעם באַשלוס פון דער קאָנווענשאָן, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפיס זאָל איינפירן אַן אָדיטינג דעפּאַרטמענט צו אַדיטן די ביכער פון די ברענטשעס און אַז יעדער ברענטש זאָל מוזן געבן צו אונטערזוכן די ביכער ניט ווייניקער פון איין מאָל אַ יאָר.

מיט דערמיט ווערט די זיצונג געשלאָסן.

רחל פיי, ער, סעקרעטאַרין

דיסטריקט קאָמיטעט. אַלס קאַנדידאַטן: שטיינפעלד, באָרענשטיין, לעמקאָוויץ און באָרשיא.

שלוס ווערטער קריגן די חברים גערטנער, לעווין, יאַפע, — סט. לואיס, קאָמאָראָווסקי און מילער.

סעקרעטאַריאַט

פּלענום קליוולאַנדער דיסטריקט א. א. א.

אָפּגעהאַלטן דעם 20טן און 21טן סעפּטעמבער
אין 14101 קינזמען ראָוד, קליוולאַנד

די קאָנפערענץ איז אויפגעעפנט געוואָרן פון חבר דוקאַן פון שטאָטישן קאָמיטעט און חבר קוסטין איז דערוויילט געוואָרן פאַר־זיצער. עס ווערט דערוויילט אַ סעקרעטאַריאַט פון חבר דוקאַן און פיגל, אַ קרעדענשל קאָמיטע פון די חברים מינאַקער און וואָלהענדלער, אַ רעזאָלוציע קאָמיטע פון דוקאַן, שאָר און באָרץ.

באַריכט פון קרעדענשל קאָמיטע: איר. בר. 188 — 2 דעלעגאַטן, 544 — 1 דעלעגאַט, יוגנט — 1, קליוולאַנד 537 — 2, 413 —2, 124 — 2, 148 — 2, 160 —1، עקראַן 181 — 2, יוגנט —2, סינ־סינעטי 172 —1, דעלעגאַטן פון די אונגאַרישע קראַנקן בענעפיט און סלאָוואַקישע אָרגאַניזאַציעס.

באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פון חבר בעדאַכט: סאָציאַלע פאַרזיכערונג די וויכטיקסטע פּראָבלעם. בויען דעם אָרדן דורך דער פּאָליטישער קאַמפּאַניע. צוטרעטן צו די אַרבעטער וועגן אָרדן אַלס אַ קלאַסן קעמפערישער אָרגאַניזאַציע. די פאַרשידענע שפּראַכן אינם אָרדן האָבן אין דער אמתן איין שפּראַך — דעם קלאַסן קאַמף. די צוויי טענדענצן — איינע אונטערצושאַצן די אַרבעט פון בויען פרעמד שפּראַכיקע ברענטשעס און די אַנדערע פאַרנאַכלעסיקן־דיק צו בויען די אידישע ברענטשעס, זיינען ביידע שעדלעך. אונזער אויפגאַבע איז אַריינצוציען די נעגער אַרבעטער, די ענגליש רעדנדיקע עלעמענטן, צו עטאַבלירן פאָנדן צו העלפן די אַרבעטלאָזע, אַריינציען די פרויען, די יוגנט.

באַריכט פון דיסטריקט קאָמיטעט פון חבר אלעף: אַריינגעקראָגן נייע 81 מיטגלידער זינט לעצטן פּלענום. אָרגאַניזירט נייע ברענ־טשעס. נאָך האַלטן זיך אין אָרגאַניזירן. ניט גענוג געטאָן צוליב ווייטקייט פון שטעט. ברענטשעס קאָאָפּערירן ניט. ניטאָ קיין פאָנדן. די ברענטשעס האָבן זיך באַטייליקט אין אַלע קאַמפּאַניעס פון דער אַרבעטער־באַוועגונג. דער דיסטריקט קולטור קאָמיטעט האָט געאַרבעט בלויז פאַר די אידישע ברענטשעס וואָס איז אַ טעות, ווייסער שאָר ווייניזם האָט זיך באַוויזן אין דעם עקראַנער פאַל, אָבער דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט געזוכט צו באַוויזן די שעדלעכקייט פון דעם.

חבר'טע פּוינץ באַגריסט אונם נאָמען פון דער פ. ס. יו.

די ברענטשעס באַריכטן וועגן זייער טעטיקייט און עס ווערט אַרויסגעבראַכט אַז מערסטע ברענטשעס האָבן זיך פאַרגרעסערט און האָבן זיך באַטייליקט אין די אַרבעטער קאַמפּאַניעס, אָבער האָבן זיי ניט אויסגענוצט פאַרן אָרדן.

נאָכדעם ווערט אָנגעפירט אַ דיסקוסיע אין וועלכע די חברים פּלאַט, וואָלהענדלער, שאָר, טענענבאַום און מעדאַגליא האָבן זיך באַטייליקט

די צווייטע זיצונג, אף מאָרגן אינדערפרי, מיט חבר שאָר פון פּיטסבורג אַלס פאָרזיצער, האָט זיך אָנגעהייבן מיט אַ באַגריסונג פון חבר ספּעקטאָר, איינער פון די קרבנות פון דעם אימפּעריאַל וואַלי „פּריזן־אָפּ". חבר אלעף רעזומירט די דיסקוסיע און האַלט אַז דער דיסטריקט איז טאַקע ווערט די קריטיק, אָבער די קריטיק דאַרף זיין קאָנסטרוקטיוו. די דיסקוסיע האָט ניט געבראַכט קיין פּרוכטן. חבר בעדאַכט רעזומירט אויך און האַלט אַז די ברענטשעס דאַרפן זיך ניט פאַרלאָזן אפן דיסטריקט צו טאָן אַרבעט. זיי דאַרפן גיין צו די אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס און העלפן בויען דעם אָרדן. די ראַטעס פונם אָרדן זיינען זייער מעסיק און אַנדערע אָרגאַניזאַציעס וואָס האָבן קלענערע ראַטעס מוזן סוף כל סוף אונטערגיין. די יוגנט רעדט ענגליש, דעריבער דאַרף מען איר אָרגאַניזירן אין ענגליש. מיר מוזן זיך אַנט־וויקלען אַלס אינטערנאַציאָנאַליסטן. דאָרט וואו מיר האָבן ברענטשעס בלויז פון קליינבירגער קענען די ברענטשעס ניט וואַקסן. מיר דאַרפן בויען ברענטשעס פון אַרבעטער. מיר דאַרפן קעמפן געגן דעם ווייסן שאָוויניזם. מיר מוזן אַריינציען די נעגער אין אונזער אָרגאַ־ניזאַציע. דער דיסטריקט שטייט אף דער וואַך פון די פּרינציפּן פונם אָרדן און דאַרף זען, אַז די ברענטשעס זאָלן אַרבעטן אין איינקלאַנג מיט די פּרינציפּן.

רעקאָמענדאַציעס פון דער אָרגאַניזאַציע און פינאַנץ קאָמיסיע פון חבר שלאָסבערג: דער דיסטריקט קאָמיטעט זאָל באַשטיין פון 7 מיט־גלידער פון קליוולאַנד און פּיטסבורג. עקראַן און אירי זאָלן שיקן צו איינעם און 5 פּלעצער זאָלן געלאָזט ווערן אָפן פאַר נייע ברענ־טשעס. יעדער ברענטש זאָל האָבן מיטגלידערשאַפט קאָמיטעס און פונקציאָנירנדיקע עקזעקוטיוועס. האָבן אַ קענוועס יעדן מאָנאַט. די דיסטריקט קאָמיטע זאָל אויסאַרבעטן אָרגאַניזאַציאָנעלע פּלענער און זיי צושטעלן צו אַלע ברענטשעס. אַ פאַרטרעטער פונם דיסטריקט זאָל באַזוכן די ברענטשעס ניט ווייניציקער ווי אַלע 2 חדשים. יעדער ברענטש זאָל האָבן אַן אונטערנעמונג צווישן די פּלענומס פאַרן צוועק צו פינאַנסירן דעם דיסטריקט.

רעזאָלוציע קאָמיטע — חבר דוקאַן; די לאָזונגען — ארבעט־לאָזע פאַרזיכערונג, פאַרטיידיקונג פון פרעמד געבוירענע, נעגער רעכטן, זאָלן אַרויסגערוקט ווערן אין די אָרגאַניזאַציאָנעלע קאַמפּאַניעס פונם אָרדן. באַקעמפן דעם ווייסן שאָוויניזם, די דיסטריקט קאָמיטע איז געווען גערעכט אין דעם עקראַנער פאַל, צו קעמפן געגן ציוניזם, פאַר די פרעמד געבוירענע. (אַנדערע רעזאָלוציעס ענלעך צו די פון שי־קאַגער דיסטריקט.)

אין דער נייער דיסטריקט קאָמיטע גייען אַריין: שאָר — פּיטס־בורג, וואָלהענדלער — אירי, מעלצער — עקראַן, אַלעף, באַסין, בייער, מעדאַגליא, ראַמיאָ, לעוויט, קוסטין — קליוולאַנד.

די קאָנפערענץ ענדיקט זיך מיט אַ קורצער רעדע פון חבר בעדאַכטן צו שטאַרקן דעם אָרדן און מיטן „אינטערנאַציאָנאַל."

פּלענום דעטראָיטער דיסטריקט א. א. א.

אָפּגעהאַלטן פרייטיק, שבת און זונטיק, דעם 25טן, 26טן און 27טן סעפּטעמבער אין פינישן האָל, דעטרויט.

געעפנט פון חבר לינעמאַן, סעקרעטאַר פון דיסטריקט קאָמיטעט. דער פרייהייט געזאַנג פאַראיין, דיריגירט פון חבר סאַמאַראָף, פירט דורך אַ פּראָגראַם פון רעוואָלוציאָנערע און סאָוועטישע לידער. עס האַלטן באַגרוסונג רעדעס די חברים: ליאָ פישער, פון דיסטריקט זיבן קאָמוניסטישע פּאַרטיי, דזשאַן שמיס, פון טרייד יוניאָן יוניטי ליג און קאַנדידאַט פאַר מעיאָר אין די איצטיקע וואַלן, שלמה דאַווידמאַן, פון הירש לעקערט שולן באַס א. אַ. און ח' נ. קאַמינער, פאַרוואַלטער פון „מאָרגן פרייהייט."

חבר מאַקס בעדאַכט האַלט אַ לענגערע רעדע. ער ווייזט אָן די דער־גרייכונגען פון אָרדן אין דער קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ, די וויכטיקייט פון אָרדן אין די איצטיקע קאַמפן פון אַרבעטער קלאַס אין אַמעריקע, און רופט צו בויען דעם אָרדן אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלע מאַסן קאַמף־אָרגאַניזאַציע.

ערשטע זיצונג. שבת אינדערפרי. פאָרזיצער גערבערט (גרענד רעפּידס). ס'זיינען פאַרטראָטן 12 ברענטשעס, די שולן, איקאָר און סלאָוואַק וואָרקערס סאָסייעטי. דעלעגאַטן: בר. 42 (גאַליצקי, דידקאָוו, שוואַרץ, רייזקין, גלוכאָווסקי, ווילענסקי); 43 (מעלאָן, שוסטערמאַן); 78 (קאַמינער, בלומער); 80 (אקרענט, איידלמאַן); 178 — גרענד רעפּידס; יוגנט בר. (נאַדאָלסקי); 505 — רומענישער בר. (וואָלערא פּאָפּאַ); 523 — גרוסישער בר. (דזשיימס פּאָרלאַס); 533 — פּוילישער בר.; 538 — איטאַליענישער בר. (פעליס בערנאַר־דעיר); 553 — רומענישער בר. (ניקאָלאַס קאַטאַנאַ); יוגנט בר. (סאָף, קושניר); הירש לעקערט שולן (דאַווידמאַן, מילער, עסטרין); סלאָוואַק וואָרקערס סאָסייעטי; 88 — פּוילישער בר. (פּאָל קאַווייניק). ס'ווערן דערוויילט: קרעדענשל קאָמיטע (לענומאַן, מעלאָן). רעזאָ־לוציע קאָמיטע (קאַמינער, גאַליצקי, שוואַרץ). רעקאָמענדאַציע קאָ־מיטע (שוסטערמאַן, קאַטאַנאַ, גערבערט, קושנער). סעקרעטאַריאַט (סידני נאַדאָלסקי, שלמה דאַווידמאַן).

באַריכטן פון ברענטשעס: 42 (שוואַרץ). דער בר. האָט געגומען אַנטייל אין די מאַסן אַרויסטרעטונגען און קאַמ־פּאַניעס פונ'ם אַרבעטער קלאַס. קיין נייע מיטגלידער זיינען ניט צו־געקומען פון זינט לעצטן פּלענום. צוויי פאַרלאָרן. שולדיק ניט בלויז בר. נאָר אויך שטאָט קאָמיטעט און נאַצ. אָפּיס. ניט גענוג געוויזן ווי אָנצוגיין מיט דער אַרבעט. בר. פאַרמאַגט 130 מיטגלידער. אַן איי־גענעם דאָקטאָר. קאַסע איז לויידיג. רעקאָמענדירן אַרבעטלאָזן פאָנד.

(חבר בעדאַכט קריטיקירט שטאַרק פאַר דעם פאַרלוסט פון די צוויי מיטגלידער. פאַר אַ לענין בר. (42) פּאַסט ניט צו פאַרלירן אפילו איין מיטגליד.)

רוטענבערג בר. 43 (מעלאָן): דער בר. פאַרמאַגט 45 מיטגלידער. אַנטייל גענומען אין אַלע קאַמפּאַניעס. געגעבן דער באַוועגונג איבער 105 ד. האָט פאַרלוירן 5 מיטגלידער צוליב דער שלעכטער צייט. שלום עליכם (בר. 78): דער בר. פאַרמאַגט 56 מיטגלידער. קיין אַר־גלידער פון קליוולאַנד און פּיטסבורג. עקראַן און אירי זאָלן שיקן צו איינעם און 5 פּלעצער זאָלן געלאָזט ווערן אָפן פאַר נייע ברענ־טשעס. יעדער ברענטש זאָל האָבן מיטגלידערשאַפט קאָמיטעס און פונקציאָנירנדיקע עקזעקוטיוועס. האָבן אַ קענוועס יעדן מאָנאַט. די דיסטריקט קאָמיטע זאָל אויסאַרבעטן אָרגאַניזאַציאָנעלע פּלענער און זיי צושטעלן צו אַלע ברענטשעס. אַ פאַרטרעטער פונם דיסטריקט זאָל באַזוכן די ברענטשעס ניט ווייניציקער ווי אַלע 2 חדשים. יעדער ברענטש זאָל האָבן אַן אונטערנעמונג צווישן די פּלענומס פאַרן צוועק צו פינאַנסירן דעם דיסטריקט.

רעזאָלוציע קאָמיטע — חבר דוקאַן; די לאָזונגען — ארבעט־לאָזע פאַרזיכערונג, פאַרטיידיקונג פון פרעמד געבוירענע, נעגער רעכטן, זאָלן אַרויסגערוקט ווערן אין די אָרגאַניזאַציאָנעלע קאַמפּאַניעס פונם אָרדן. באַקעמפן דעם ווייסן שאָוויניזם, די דיסטריקט קאָמיטע איז געווען גערעכט אין דעם עקראַנער פאַל, צו קעמפן געגן ציוניזם, פאַר די פרעמד געבוירענע. (אַנדערע רעזאָלוציעס ענלעך צו די פון שי־קאַגער דיסטריקט.)

אין דער נייער דיסטריקט קאָמיטע גייען אַריין: שאָר — פּיטס־בורג, וואָלהענדלער — אירי, מעלצער — עקראַן, אַלעף, באַסין, בייער, מעדאַגליא, ראַמיאָ, לעוויט, קוסטין — קליוולאַנד.

די קאָנפערענץ ענדיקט זיך מיט אַ קורצער רעדע פון חבר בעדאַכטן צו שטאַרקן דעם אָרדן און מיטן „אינטערנאַציאָנאַל."

פּלענום דעטראָיטער דיסטריקט א. א. א.

אָפּגעהאַלטן פרייטיק, שבת און זונטיק, דעם 25טן, 26טן און 27טן סעפּטעמבער אין פינישן האָל, דעטרויט.

געעפנט פון חבר לינעמאַן, סעקרעטאַר פון דיסטריקט קאָמיטעט. דער פרייהייט געזאַנג פאַראיין, דיריגירט פון חבר סאַמאַראָף, פירט דורך אַ פּראָגראַם פון רעוואָלוציאָנערע און סאָוועטישע לידער. עס האַלטן באַגרוסונג רעדעס די חברים: ליאָ פישער, פון דיסטריקט זיבן קאָמוניסטישע פּאַרטיי, דזשאַן שמיס, פון טרייד יוניאָן יוניטי ליג און קאַנדידאַט פאַר מעיאָר אין די איצטיקע וואַלן, שלמה דאַווידמאַן, פון הירש לעקערט שולן באַס א. אַ. און ח' נ. קאַמינער, פאַרוואַלטער פון „מאָרגן פרייהייט."

חבר מאַקס בעדאַכט האַלט אַ לענגערע רעדע. ער ווייזט אָן די דער־גרייכונגען פון אָרדן אין דער קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ, די וויכטיקייט פון אָרדן אין די איצטיקע קאַמפן פון אַרבעטער קלאַס אין אַמעריקע, און רופט צו בויען דעם אָרדן אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלע מאַסן קאַמף־אָרגאַניזאַציע.

ערשטע זיצונג. שבת אינדערפרי. פאָרזיצער גערבערט (גרענד רעפּידס). ס'זיינען פאַרטראָטן 12 ברענטשעס, די שולן, איקאָר און סלאָוואַק וואָרקערס סאָסייעטי. דעלעגאַטן: בר. 42 (גאַליצקי, דידקאָוו, שוואַרץ, רייזקין, גלוכאָווסקי, ווילענסקי); 43 (מעלאָן, שוסטערמאַן); 78 (קאַמינער, בלומער); 80 (אקרענט, איידלמאַן); 178 — גרענד רעפּידס; יוגנט בר. (נאַדאָלסקי); 505 — רומענישער בר. (וואָלערא פּאָפּאַ); 523 — גרוסישער בר. (דזשיימס פּאָרלאַס); 533 — פּוילישער בר.; 538 — איטאַליענישער בר. (פעליס בערנאַר־דעיר); 553 — רומענישער בר. (ניקאָלאַס קאַטאַנאַ); יוגנט בר. (סאָף, קושניר); הירש לעקערט שולן (דאַווידמאַן, מילער, עסטרין); סלאָוואַק וואָרקערס סאָסייעטי; 88 — פּוילישער בר. (פּאָל קאַווייניק). ס'ווערן דערוויילט: קרעדענשל קאָמיטע (לענומאַן, מעלאָן). רעזאָ־לוציע קאָמיטע (קאַמינער, גאַליצקי, שוואַרץ). רעקאָמענדאַציע קאָ־מיטע (שוסטערמאַן, קאַטאַנאַ, גערבערט, קושנער). סעקרעטאַריאַט (סידני נאַדאָלסקי, שלמה דאַווידמאַן).

באַריכטן פון ברענטשעס: 42 (שוואַרץ). דער בר. האָט געגומען אַנטייל אין די מאַסן אַרויסטרעטונגען און קאַמ־פּאַניעס פונ'ם אַרבעטער קלאַס. קיין נייע מיטגלידער זיינען ניט צו־געקומען פון זינט לעצטן פּלענום. צוויי פאַרלאָרן. שולדיק ניט בלויז בר. נאָר אויך שטאָט קאָמיטעט און נאַצ. אָפּיס. ניט גענוג געוויזן ווי אָנצוגיין מיט דער אַרבעט. בר. פאַרמאַגט 130 מיטגלידער. אַן איי־גענעם דאָקטאָר. קאַסע איז לויידיג. רעקאָמענדירן אַרבעטלאָזן פאָנד.

(חבר בעדאַכט קריטיקירט שטאַרק פאַר דעם פאַרלוסט פון די צוויי מיטגלידער. פאַר אַ לענין בר. (42) פּאַסט ניט צו פאַרלירן אפילו איין מיטגליד.)

רוטענבערג בר. 43 (מעלאָן): דער בר. פאַרמאַגט 45 מיטגלידער. אַנטייל גענומען אין אַלע קאַמפּאַניעס. געגעבן דער באַוועגונג איבער 105 ד. האָט פאַרלוירן 5 מיטגלידער צוליב דער שלעכטער צייט. שלום עליכם (בר. 78): דער בר. פאַרמאַגט 56 מיטגלידער. קיין אַר־

בעט נוט געטאן פאַרן זומער. צו מיטינגען קומען בלויז 10-12 מיטגלידער. מעגלעך דערפאַר, וואָס אַלע מיטינגען זיינען צוגענומען געוואָרן פון אַנדערע אָרגאַניזאַציעס. הירש לעקערט בר. 88 (בורשטיין): דער בר. איז אַ נייער, אַ לאַנגע צייט זיך געהאַלטען מיט 15 מיטגלידער. איצט האָט ער 33. אַנטייל גענומען אין אַלע קאַמפּאַניעס. סאַמפּאַלסקי (בר. 178) גרענד רעפּידס: געקומען צום לעצטן פּלענום מיט 14 — איצט 19 מיטגלידער. דורכגעפירט אַ פּיקניק פאַר דעם מיינער סטרויק. געהאַלטן וו. י. ר. אין דורכשניט קומען 15, אמאָל אַלע 19 צו די מיטינגען. האָט אַ גוטע עקזעקוטיווע. אַקטיוו לויטן פּלאַן. קיין פאָנדן נוטאָ. גערבערט (בר. 178) באַריכטעט וועגען דער קולטורעלער אַרבעט אין בר. סאַמאַראָף (דיריגענט) באַגריסט אין נאָמען פון פּרויהייט געזאַנג פאַר־איין.

פּאָפּא (רומענישער ברענטש 505): אונזער בר. אין דיבאָרן איז אַקטיוו. נעמט אַנטייל אין דער אַרבעטער באַוועגונג. די מיינערס געהאַלפן מיט 56 דאָלער. דעם „דעילי וואָירקער" און פּאַרטיי דיסטריקט געהאַלפן. געהאַלפן גדינדן צוויי נייע רומענישע ברענטשעס. פאַרמאָגן 20 מיטגלידער. פּילים בינאַדאָרא (אינטאַליגענטישער בר. 538): פאַרמאָגט 20 מיטגלידער. געהאַלפן וו. י. ר. אילאָוואַטאַר. געגרינדעט אַ יוגנט בר. פון 11. סידני נאַדאָלסקי (בר. 414 יוגנט, גרענד רעפּידס): האָבן 8 מיטגלידער. פון י. ק. ל. און אַמאָליקע פּיאָנערן. אַ בעסקעט באַל טים ווערט אָרגאַניזירט. וועלן זיך איצט נעמען צו דער פינישער און דייטשישער יוגנט אין גרענד רעפּידס. טאַטאַן (רומענישער בר. 553): דער בר. איז אַ נייער אין דיבאָרן. בלויז 4 זיינען אַקטיוו און באַוואוסטזיניק. וועלן די איבריקע דערציען. וועלן העלפן אָרגאַניזירן אַנדערע נאַציאָנאַליטעטן אין דיבאָרן, מישיגען.

צווייטע זיצונג, שבת, 2:30 בייטאָג. פאָרזיצער שוואַרץ. באַריכטן פאַרגעלייענט. גריבישער ברענטש 523 (דזשיימס בוגלס) אַרבעט גייט נוט אַנטוזיאַסטיש, בלויז 4 מיטגלידער גוטשטייענד. נייטיק פיל אַרבעט אויפצובויען דעם ברענטש. יוגנט ברענטש דעטרויט — נאָר וואָס אָרגאַניזירט (סאָפיע קושנער) האָט שוין 11 מיטגלידער, פירט דורך דיסקוסיעס, טענץ, פאַרווייַלונגען. אפּעלירט צו עלטערע מיטגלידער אַריסצוהעלפן אין דער אַרבעט.

פאַרן דיסטריקט קאָמיטעט באַריכטעט ליבעמאַן. ד. ק. געהאַלפן אַלע קאַמפּאַניעס פון דער אַרבעטער באַוועגונג. געהאַלפן אָרגאַניזירן קאַרפּענטערס לאָקאַל 1239, א. פ. אָוו ל. וואָס איז אַריבער צו דער ט. יו. יו. ל. אין געגרינדעט אַ בילדונג גרופּע. קומט צום פּלענום מיט 12 ברענטשעס אנשטאט פריערדיקע 10. צאָל מיטגלידערשאַפט דאָך געפאַלן. פאַרלאָרן 13 מיטגלידער. איצטיקע צאָל איז 372. האָפן אַז איצטיקער פּלענום וועט אוועקלייגן אַ בעסערן וועג ווי אָנצופירן די אַרבעט.

באַריכט פונם נאַציאָנאַלן אָפיס — ח' מאַקס בעדאַכט: אין די באַריכטן פון די ברענטשעס און פון דיסטריקט קאָמיטעס ווערן צוערשט אַרויסגעשטעלט די דינסטן וואָס דער אָרדן האָט צוגעטראָגן צו אַנדערע אָרגאַניזאַציעס. צום סוף ערשט פון אָרדן אַליין. איז אַ טעות. צוערשט מוז באַם ברענטש מיטינג קומען דער אָרדן אַליין, זיין איגענע אָרגאַניזאַציע און דערנאָך ערשט אַנדערע. מיר דאַרפן נוט פאַרשטעלן אונזערע פּנימער מיט אַנדערע אָרגאַניזאַציעס. מיר דאַרפן שטענדיק באַוויזן אונזער אייגענעס פּנים — אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן. ס'פאַרשטייט זיך נוט מעכאַניש. מיר דאַרפן זיך אַלעמאָל אריינטירן צום ארומיקן לעבן.

דריטע זיצונג זונטיק פרי: פאָרזיצער בלומער. באַגריסונגען פון וו. א. ר., „דיילי וואָוירקער", א. ל. ד., קאָנסיל פאַר פאַרטיידיגונג פון פרעמד געבוירענע, פּיאָנערן, איקאָר. פאַר די הירש לעקערט שולן — חבר דאַוווידמאַן. פאַראַיאָרן געווען 300 קינדער און די 5 עלעמענטאַרע און אין מיטלשול. רופט אַנדערע ברענטשעס פון אַנדערע נאַציאָנאַליטעטן נאָכטאָן דעם ביישפּיל פון די אידישע חברים און אָרגאַניזירן די קינדער. אין דער דיסקוסיע באַטייליקן זיך די חברים איידלמאַן און ווייַנטרויב. ערשטער וועגן צוגעבן נייע קאַדערן רעדנער פאַרן אָרדן. צווייטער וועגן אַריינברענגען די יוגנט פון אַלע נאַציאָנאַליטעטן.

רעזאָלוציעס: 1. ס'ווערט אָנגענומען חבר בעדאַכטס רעקאָמענדאַציע, אַז דער דיסטריקט קאָמיטעט זאָל זיך פאַרבינדן מיט אַנדערש שפּראַכיקע ברענטשעס צו אָרבעט פון די אַרבעט פון די שולן, אָרגאַניזירן די קינדער צווישן די סלאַוואַקישע, אונגאַרישע, רוסישע און אַנדערע נאַציאָנאַליטעטן. 2. שאַפן אַן אינטערנאַציאָנאַלן קולטור קאָמיטעט מיט פאַרשטייער פון אַלע שפּראַכן קולטור קאָמיסיעס. 3, 4, 5. וועגן אַרבעט פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג און פאַרבינדונג מיט אַלע אַנדערע מאַסן אָרגאַניזאַציעס. 6. ביזן 1טן מאַי, 1932 צו האָבן 1000 מיטגלידער און שיקן אַ דעלעגאַט אין סאָוועטן פאַרבאַנד. 7. די איצטיקע ברענטשעס זאָלן אַרויסהעלפן אין דער אַרבעט באַלד צו גרינדן אַן ענגלישן ברענטש. 8. זאָמלען פאָנדן פאַר אַרבעטלאָזע מיטגלידער. 9. מער דיסציפּלין צו די מיטינגען און אַקטיוויטעטן. 10. באַגרעניצן דאָס פאַרקויפן בילעטן און האָבן דערפאַר אַ ספּעציעלן פאָנד. 11. העלפן בויען די ט. יו. יו. ל.

אין אָוונט איז געווען אַ מאַסן פאַרזאַמלונג. חבר בעדאַכט האָט דערקלערט די אויפגאַבן פון אָרדן און אָרגאַניזירט אַן עקזילערי פון פאַרשטייער פון אַלע שפּראַכן צו בויען אַ גרויסן אָרדן אין שטאַט מישיגען.

שלמה דאַווידמאַן, פאַרן סעקרעטאַריאַט

פּלענום פון קאָנעטיקוט דיסטריקט

זונטיק, דעם 4טן אָקטאָבער, 1931.

חבר י. קופּער — דיסטריקט סעקרעטאַר — עפנט די זיצונג. דערקלערט די אויפגאַבע פון פּלענום און חבר בלום פון ספּרינגפילד ווערט דערוויילט אלס פאָרזיצער. ס'ווערן אויסגעקליבן:

סעקרעטאַריאַט: נ. פאַדעמבערג און י. קופּער, סטעמפּפאַרד. קרעדענשל קאָמיטע: מילער, ניו־הייוון; דזשוויקאָבסאָן, ניו־הייוון; גאַבערמאַן און גאַרבוס, האַרטפאָרד און סטאַון, ספּרינגפילד.

רעזאָלוציאָנס־קאָמיטע: דאַנציג, ספּרינגפילד, וואַפּסי, סטעמפאָרד; וויסמאַן, ניו־הייוון; סיגל, ניו הייוון און סענדעראָוו, ברידזשפּאָרט. חבר ר. זאַלצמאַן — נאַציאָנאַלער אָרגאַניזאַטאָר פון א. א. אָ. דערקלערט: די פּלענערע זיצונגען פון אונזערע דיסטריקטן באַצוועקן הינטערצוציען אַ סך־הכל פון אונזער אָפּגעטאָנענער אַרבעט און אָנצייכענען אַ פּלאַן פאַר ווייטערדיקער אַרבעט. מיר זיינען ענג פאַרבונדן מיט די דערגרייכונגען אין סאָוועטן פאַרבאַנד. אונזער אויפגאַבע דאַרף זיין: אַז דער א. א. אָ. זאָל זיין מער ווי אַ רויטער קרייץ — אַ וויכטיקער שטיץ־פּונקט פאַרן רעוואָלוציאָנערן אַרבעטער קלאַס. אונזערע אָרדן מיטגלידער האָבן זיך באַטייליקט אַקטיוו אין אַלע אַקציעס פון דער אַרבעטער באַוועגונג. מיר האָבן דערגרייכט אונזערע קוואָטעס פאַר די פאַרשידענע פינאַנציעלע קאַמפּאַניעס. מיר זיינען געווען הינטערשטעלוק אין פאָלגנדע קאַמפּאַניעס: די זומער קאַמפּאַניעס וואָס האָבן באַצוועקט צו האָבן מיטגלידערשאַפט ביז 15,000 צום ניו יאָרקער פּלענום וועט אַשיר דערגרייכט ווערן ביז 13,000. קאָנעטיקוט דיסטריקט האָט פאַרלוירן דעם אייניקן ענגלישן שפּרעכנדן ברענטש. מיר האָבן נוט געבויט די ענגלישע סעקציע פון אָרדן. מיר האָבן נוט פאַרגרעסערט געגנג די יוגנט סעקציעס. נוט קיין סך אין די פרויען ברענטשעס, א. א. וו. נוט באַשאַפן טרייד קאָמיטעס. נוט געגנג רעאָגירט און נוט אויפגעדעקט דאָס פאַררעטערישע פּנים פון אַרבעטער רינג און אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג. מ'האָט זיך נוט געגנג אָפּגערופן אויף דער לאָזונג: „מיטן פּנים צום שאָפּ". נוט אַרויסגערוקט קיין נייע כחות, נייע טויער. נוט געפירט קיין צעטיילונג פון דער אַרבעט, במילא איז נוט געווען געגנג סיסטעם. און מ'האָט אויך נוט געגנג געמאַנט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, א. א. וו. מיר דאַרפן אָנפירן אַ קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אויפן חשבון פון דער מלוכה. באַגרעניצן זיך אין שטרייכן מיטגלידער: שאַפן אַ פאָנד כדי צו פאַרמיידן דאָס שטרייכן מיטגלידער. וואָס שנעלער און שטאַרקער אינטערנאַציאָנאַליזירן אונזערע מיטגלידער. דורכפירן אין דער פולער מאָס די קולטור אַרבעט אין אונזערע ברענטשעס. מיר שיקן אַ דעלעגאַציע פון אונזער וואָרדן אין סאָוועטן פאַרבאַנד און אַלע ברענטשעס האָבן די מעגלעכקייט אַנטייל צו נעמען אין דער אַקציע. הייַנטיקן ווינטער שליסן מיר די קאַמפּאַניעס וועגן דער פאַראייַניגונג מיט אַנדערע פּראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס. חבר דעשמאַן, פאַרטרעטער פון דער יוגנט, רעדט וועגן דער נויטיקייט צו גרינדן די יוגנט ברענטשעס. חבר י. קופּער דיסטריקט סעקרעטאַר פון א. א. אָ. קאָנעטיקוט סטייט, באַריכטעט וועגן דער טעטיקייט פון דיסריקט.

באַריכט פון האַרטפאָרדער שטאַטישן קאָמיטעט מעראַן, סעק. די ברענטשעס האָבן פאַרגרעסערט זייער מיטגלידערשאַפט. 427 דאָל. אי זגעשאַפן געוואָרן אויף פאַרשידענע קאַמפּאַניעס. געשטאַנען אין פאַרבינדונג מיט אַנדערע צווייגן פון דער אַרבעטער באַוועגונג. די אַרבעטער קינדער שול באַם א. אָ., באַטש זי האָט אַדורכגעמאַכט אַ פינאַנציעלן קריזיס האָט זי געהאַט אַ דורכשניט פון 50 ביז 45 קינדער אין דער שול.

פון ניו־הייוונער שטאַט קאָמיטעט — באַריכט אָפּגעבער — דזשוויקאָבסאָן. דער שטאַט קאָמיטעט האָט זיך ערשט געגרינדעט אין יולי דאָס יאָר. קיין סך אַרבעט איז נוט געטאָן געוואָרן. דער

דיסטריקט וועט אָבער דאַרפן אַריינברייגגען אַ קלאָרע פאַרשטענדעניש צווישן די ברענטשעס: 73 און 44 ניו־הייוון.

חבר זאַלצמאַן, דיסטריקט אָרגאַניזאַטאָר פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, באַגריסט און רעדט וועגן דער נויטיקייט ענגער זיך צו פאַרבינדן מיט אַלע קאַמפן פון דעם רעוואָלוציאָנערן טויל פון דער אַרבעטער באַוועגונג. דער פרויען קאָנסיל פון ניו־הייוון האָט געשאַפן נאָענט $100 פאַר דער איי. על. די. צוגרייטנדיק מיטאַגס פאַר די דעלעגאַטן און געסט. דער רוח איז אַזוי אַרום נאָך געבליבן באַ אונזער אָרגאַניזאַציע און ניט אין פּרעמדע קעשענעס.

די נאָכמיטיק זיצונג עפנט זיך אונטערן פאָרזיץ פון חבר מעראַן. ס'ווערן אויסגעהערט באַריכטן פון אַלע ברענטשעס פון קאָנ. דיסטריקט, ווי ס'מערקן זיך אַ סך פאָרוואורפן פאַר די ניט דערטאָענע אַרבעט. אַ ניט באַפרידיקטקייט פאַר ניט אויסנוצן אַלע מיטלען וואָס פירן צו פאַרשטאַרקן אונזערע ברענטשעס.

קרעדענשל־קאָמיטע באַריכטעט אַז ס'זיינען פאַרטראָטן 22 דעלעגאַטן. נאָך די באַריכטן אַנטוויקלט זיך אַ דיסקוסיע ווי ס'ווערט אָנגעוויזן די גוטע און שלעכטע זייטן פון אונזער אַרבעט און די ברענטשעס שטאָט־קאָמיטעטן דיסטריקט קאָמ. און נאַצ. עקז.

חבר זאַלצמאַן שליסט די דיסקוסיע און רופט פאַר פולשטענדיקער אייניגקייט און האַרמאָנישע צוזאַמענאַרבעט צווישן אַלע מיטגלידער. ס'ווערן אָנגענומען פאָלגנדע רעזאָלוציעס:

די ברענטשעס זאָלן באַשאַפן טרייד קאָמיסיעס און שאַפן קאָמ. די ברענטשעס זאָלן איין מאָל אַ חודש דורכפירן אַ קענוועסינג פאַר מיטגלידערשאַפט. ברענטשעס אָדער בר. עקז. זאָלן אויסטיילן אַ ספּעציעלע קאָמיסיע פאַר אַרבעט אין דעם א. ר. און איזדעם א. אַ. ר. די שטאָט און דיסטריקט קאָמ. זאָלן די אַרבעט אָפּטשעקן און צוטשטעלן באַריכטן צום דיסטריקט און צום נאַצ. אָפיס איין מאָל אַ חודש. דער דיסטריקט קאָמיטעט זאָל זיך שטעלן אין פאַרבינדונג מיט אַנדערע אָרגאַניזאַציעס און אויך טעריטאָריעס ווי עס איז נאָך ניטאָ קיין ברענטשעס פון א. אַ. אַ. מיר שלאָגן פאָר אַ סאָצ. געוועט צווישן די ברענטשעס פאַר אַריינגעמען מיטגלידער.

די דיסטריקט און שטאָט קאָמיטע זאָל האָבן אַ ספּעציעלע יוגנט קאָמיטע פאַר אָרגאַניזירן יוגנט ברענטשעס. אין די שטעט ווי עס איז ניטאָ קיין שטאָט קאָמ. זאָל די בר. עקז האָבן אַ פאַרטרעטערשאַפט פון דער יוגנט און פאַרקערט. אין די שטעט וואו עס איז ניטאָ קיין יוגנט ברענטשעס זאָל דער ברענטש דערוויילן אַ יוגנט קאָמיטע.

ס'ווערט אויסגעוויילט אַ נייער דיסטריקט סעקרעטאַריאַט פון פאָלגנדע חברים: י. קופּער, א. וואַסיס, סטעמפּאָרד; נ. פאָדעמבערג, סאוט ניו יאָרק.

דיסטריקט קאָמיטעט: די חברים מעראַן, ברענטש 26 האַרטפאָרד; געבערמאַן, ברענטש 26, האַרטפאָרד; אַרבּיטמאַן, ברענטש 303, האַרטפאָרד; קאַזאַק, ברענטש 110, האַרטפאָרד; פּירער ברענטש 67, סאוט נאָרוואָלק; גרין, ברענטש 149, בּרידזשפּאָרט; ראַהינסקי, ברענטש 44, ניו הייוון; גראַסמאַן ברענטש 73, ניו־הייוון; בלום, ברענטש 177, ספּרינגפילד; און דיסטריקט קאָמיטעט. און דזשייקאָבסאָן סעק פון שטאָט קאָמיטעט, ניו הייוון.

נ. פאָדעמבערג, סעק.

די יערלעכע קאָנפערענץ פון פילאַדעלפיער אידישע קינדער שולן באַם א. אַ. אָ., שבת, דעם 12טן סעפּטעמבער, אין 995 נ. 5טע גאַס.

41 דעלעגאַטן האָבן פאַרטראָטן 21 אָרגאַניזאַציעס. זי איז דערעפנט געוואָרן פונם פאָרזיצער פון דער צענטראַלער שול פאַרוואַלטונג ח' העסקיל אין נאָמען פון דער צ. ש. פ. עס ווערן דערוויילט אַ פאָרזיצער (חבר רוטינאוו), 2 סעקרעטאַרן (ח'טע זאַמסקע און חבר שיינער) קרעדענשל קאָמיסיע (אַראָנאָוו, פרענקל, טעכנער, ווייַנשטיין), רעזאָלוציאָנס קאָמיסיע: (ח. סאַנדלער, ש. גלוזמאַן, טעכנער, ווייסמאַן, גאָטליב).

חבר שמחה גלוזמאַן, סעקרעטאַר פון צ. ש. פ., גיט אָפּ אַ באַריכט פון דעם יאָר־טעטיקייט אין אונזערע שולן. חבר ח. סאַנדלער גיט אָפּ אַ פּעדאַגאָגישן באַריכט. חבר גלוזמאַן גיט איבער אַז פאַריקן יאָר האָט די צענטראַלע פאַרוואַלטונג געעפנט 2 נייע שולן, צוזאַמען האָט מען געלערנט אין 8 שולן און אין 1 מיטל־שול, וואו ס'האָבן זיך געפונען 350 קינדער. לערער: סאַנדלער, סולער, גלוזמאַן, זאַמסקע. די קינדער, אַ דאַנק דער נייער מעטאָדע פון לערנען, (פּראָיעקטן מעטאָדע) האָט אונז געלונגען צו דערגענטערן צום טאָג־טעגלעכן קלאַסן־קאַמף. זיי האָבן זיך באַטייליקט צוזאַמען מיט די עלטערן אין אַלע קאַמפּאַניעס באַ דער אַרבעטער באַוועגונג. די עלטערן פון די קינדער און די האַרעפאַשנע מאַסן אין די געגנטן פון אונזערע שולן זיינען נאָך אָבער ווייט פון אונזער שול־וועזן. מען דאַרף אינטענסיפיצירן אונזער אַרבעט און גרינדן שול־פאַראיינען כדי אונזערע שולן זאָלן ווערן מאַסן־אָרגאַניזאַציעס. די פאַרבינדונג פונם אָרדן מיט די ברענטשעס איז נאָך דערווייל אַ מעכאַנישע. אַן אידעאָלאָגישע קאַמפּאַניע מוז דורכגעפירט ווערן צווישן ביידע צדדים. חבר ה. סאַנדלער ווייזט אָן, אַז די פּראָיעקטן מעטאָדע איז די אויסגעהאַלטנסטע. כדי צו דערגענטערן אונזערע קינדער צום לעבן פון זייער קלאַס. די מיטל־שול פּראָגראַם וועט געביטן ווערן, ווייל די פריערדיקע האָט פאַרוואַנדלט אונזערע מיטלשול קינדער מער אין אַקאַדעמיקער ווי פּראָלעטאַרישע שילער. די נייע פּראָגראַם וועט באַשטיין פון דער קאָמפּלעקס־מעטאָדע, וואָס וועט דירעקט פאַרבינדן די לימודים פון די קלאַסן מיט דער אַרבעט פון אונזערע אָרגאַניזאַציעס.

נאָך ביידע באַריכטן אַנטוויקלט זיך אַ ברייטע דיסקוסיע. פאָלגנדע חברים נעמען אַנטייל: חבר שטיינבערג (פאַרטרעטער פון נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פונם א. אַ. אָ.), ח'טע אויסמאַן, רוטינאוו, סולער, סילווער, שיינער, זאַמסקי, סאַנדלער און אַנדערע. עס ווערן אָנגענומען פאָלגנדע רעזאָלוציעס: העלפן בויען שול פאַראיינען, העלפן פאַרשפּרייטן די פאַראיינקונג פון שול און אָרדן. העלפן „פרייהייט" און „דיילי וואָרקער", זען אַז אונזערע קינדער זאָלן אַריינגעצויגן ווערן אין דער „יאָנג קאָמוניסט ליג" און אין דער אָרגאַניזאַציע פון די פּיאָנערן. שטיצן און אַרויסהעלפן אין דער ארבעט פון דער וואַל קאַמפּאַניע און דורך דער אַרבעט פּראָפּאַגאַנדירן פאַר דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, פאָדערן אַמנעסטיע פאַר אַלע פּאָליטישע אַרעסטירטע.

די חברים שטיינבערג, שמחה גלוזמאַן און סאַנדלער שליסן די דיסקוסיע.

די דעלעגאַטן פאַרפליכטן זיך דורכצופירן די באַשלוסן פון דער קאָנפערענץ באַ זיי אין די אָרגאַניזאַציעס און דערמיט איז די קאָנפערענץ געשלאָסן.

סעקרעטאַריאַט

רעזולטאַטן פון דעם קאָנסטיטוציע רעפערענדום

דעם 1טן סעפּטעמבער איז געשלאָסן געוואָרן די אָפּשטימונג איבער דעם קאָנסטיטוציע רעפערענדום. איבער 2700 שטימען זיינען אָפּגעגעבן געוואָרן.

בלויז 2 פּונקטן האָבן געהאַט שטימען דאַגעגן: 1. אַז די נאַציאָנאַלע קאָנווענשאָן זאָל דערוויילן אַ נייע נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע קאָמיסיע. פאַר — 2595, געגן — 134. 2. אַז אַ ברענטש, וואָס באַצאָלט ניט זיינע שולדן אין צייט זאָל סוספּענדירט ווערן און אַז דורך דער צייט וואָס דער ברענטש איז סוספּענדירט זאָל דער נאַציאָנאַלער אָפיס ניט האָבן קיינע פאַרפליכטונגען צום ברענטש. פאַר — 2367, געגן — 226.

אַלע איבעריקע פּונקטן זיינען אָנגענומען געוואָרן כמעט איינשטימיק, מיט אַן ערך 2500, 2700 שטימען פאַר און בלויז איינצלנע שטימען דאַגעגן.

די אורזאַך וואָס בלויז 2700 שטימען זיינען אָפּגעצייכנט געוואָרן דערקלערט זיך מיט דעם וואָס אַ גרויסע צאָל ברענטשעס וועלכע האָבן זיך באַטייליקט אין רעפערענדום, האָבן ניט אַריינגעשיקט זייער באַלאָט אינם נאַציאָנאַלן אָפיס.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט באַשלאָסן צו טאַדלען די ברענטשעס און באַאַמטע פאַר ניט דורכפירן איר באַשלוס פון איינשיקן דעם באַלאָט ביזן 1טן סעפּטעמבער.

אין קומענדיקן נומער „פונק" וועלן מיר פאַרעפנטלעכן וויפל ברענטשעס האָבן זיך אינגאַנצן ניט באַטייליקט אינם רעפערענדום און וויפל ברענטשעס האָבן ניט אַריינגעשיקט זייערע באַלאָטס.